

Η ΦΩΝΗ

του Μεγάλου Χαροκόπειού

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 23^ο. ΑΡ. ΦΥΛ. 87-90
Β' Εξαμ. 1992 - Α' Εξαμ. 1993

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μαιροκορδάτου 6 (5ος όροφος) - 106 78 ΑΘΗΝΑ - Τηλ. 3637057

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 23^ο. ΑΡ. ΦΥΛ. 87-90
Β' Εξαμ. 1992 - Α' Εξαμ. 1993

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύνταξη: Ν. Α. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

Ι. Γενναδίου 16

Τηλ. 7210.282

Αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ στους

Μεγαλοχωρίτες και τους φίλους

Στοιχειοθεσία: ΕΠΕΚ

του Μεγάλου Χωριού

Ανδρέα Πουρνάρα 6

Ευρυτανίας

Μαρούσι, Τηλ. 6899120

Κυκλοφορεί μεταξύ των

Εκτύπωση: ΕΚΤΥΠ

Ευρυτάνων του Εξωτερικού

Παλλήνη - Τηλ. 6039323

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Φίλιππος Καλλιάνης - Μαίρη Φ. Καλλιάνη

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται
Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

Κοινή προσπάθεια.....	1
Η Γενική μας Συνέλευση (Μαίρη Μπουρνάζου-Καλλιάνη)	3
50 χρόνια από τη θυσία (π. Κ. Δ. Βαστάκης).....	7
Χίλια κ' ένα σύνεργα (Γ. Κ. Σταυράκης)	11
Σελίδα Μνήμης (π. Κ. Δ. Βαστάκης).....	14
Η εορτή του Οσιομάρτυρα Αγίου μας Γερασίμου (π. Κ. Δ. Βαστάκης)	16
Οι LIONS τιμούν το Σεβ. Μητροπολίτη Κ. Τιμόθεο (Μ.Μ.Κ.).....	17
«Εστι μεν ουν Ελλάς και η Μακεδονία» (π. Κ. Δ. Βαστάκη).....	18
Κοινωνιο(λογικά) θέματα (Γ. Κ. Σταυράκης)	20
«Ρέκθιμε» (ποίημα)	24
Ληξιαρχικά (π. Κ. Δ. Βαστάκης)	25
Έργα στους Ι.Ν. του χωριού μας (π. Κων/νος Λαμπαδάρης)	27
Η στήλη των ξενιτεμένων (Γ. Κ. Σταυράκης)	31
Πολιτιστική εβδομάδα Μεγ. Χωριού 1993 (Φίλιππος Καλλιάνης)	37
Η γιορτή του τσίπουρου (Β.Μ.)	38
Πολιτιστική εβδομάδα 1992 (Τ.Κ.)	42
Μια μέρα στο θουνό (Μάχη Ι. Γαβρόλη).....	42
Από το χωρίο μου στην Καλλιακούδα (ποίημα) (Ν. Δ. Βονέρτας)	43
Το Λαογραφικό Μουσείο (Τ. Κοντομέρκος)	44
Το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας (Ανθή Παλιούρα)	45
Μεγαλοχωρίτικα.....	53
Ευρυτανικά.....	57
Ρουμελιώτικα.....	58
Χαρούμενες εκδηλώσεις του Συνδέσμου (Μ.Μ.Κ.)	58
Κοινωνική ζωή.....	58
Εισφορές για τους σκοπούς του Συνδέσμου	59
Βιβλία και συγγραφείς.....	61
Επιστολές	62
Αρχαία ιστορία (Δ. Φαλλής).....	65
Μεγαλοχωρίτικα πένθη	68

Κοινή προσπάθεια

Για ένα ακόμη χρόνο τον δο κατά σειρά η Πολιτιστική εθδομάδα του Μεγάλου Χωριού έδωσε και φέτος το δημιουργικό της παρόν. Ευρύς ο αντίκτυπος της προσπάθειας και ευμενή έως ενθουσιώδη τα σχόλια.

Καινούργιες προτάσεις που δοκιμάστηκαν με επιτυχία, αυξημένη πλέον εμπειρία στην οργάνωση και πλατειά συμμετοχή του κόσμου σε όλες τις εκδηλώσεις. Αυτά συνθέτουν τους λόγους της ιδιαίτερης ευτυχίας που γνώρισε η 6η Πολιτιστική εθδομάδα.

Το ανανεωμένο Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου (αρχαιρεσίες τής 14.4.93) θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να ανταποκριθεί και πάλι στις προσδοκίες των μελών του Συνδέσμου, αλλά και όλων των Μεγαλοχωριτών.

Έτσι ώστε και τα επόμενα χρόνια να συνεχιστεί η μέχρι τώρα επιτυχημένη πορεία.

Η καλή συνεργασία Συνδέσμου - Κοινότητας με κοινές συσκέψεις και συνελεύσεις αλλά και προσωπικές επαφές συνεχίστηκαν και φέτος, θα συνεχίζονται και στο μέλλον.

Αυτή η επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων διασφαλίζει την επιτυχία όχι μόνον των Ιλιτιστικών εκδηλώσεων, αλλά και της κοινής προσπάθειας για επίλυση κάθε σοβαρού θέματος που απασχολεί τον τόπο μας.

Στη σύσκεψη του Αυγούστου συζητήθηκαν ζωτικά προβλήματα του χωριού και χαράχθηκε κοινή πορεία ενεργειών, ενώ στη συνέλευση που ακολούθησε το πρόβλημα της επέμβασή του Νεκροταφείου βρήκε ομόφωνο το Χωριό στην απόφασή του να πραγματοποιηθεί η επέκταση προς τη νότια πλευρά (παραχωρηθείσες ιδιοκτησίες Ζυγιάρρη - Κοτρώνη).

Η Ευρυτανία εξελίσσεται ταχύτατα, το Μεγάλο χωριό ανήκει στις κοινότητες που βρίσκονται στην πρωτοπορία.

Αυτό είναι μεν προβολή, δημιουργεί όμως ευθύνες και υποχρεώσεις. Ξεφεύγοντας από προσωπικές μικροσυμφεροντολογικές τοποθετήσεις και βλέποντας το ατομικό συμφέρον μέσα από το γενικό όφελος της Κοινότητας, διασφαλίζουμε το αύριο του τόπου και των παιδιών μας ισότιμα και δίκαια για όλους.

Αυτός είναι ο κανόνας σκέψης και ενεργειών του Δ.Σ. του Συνδέσμου και με χαρά και ικανοποίηση διαπιστώνουμε ότι και το Κοινοτικό Συμβούλιο και η Μεγαλοχωρίτες στη συντριπτική τους πλειοψηφία, γιατί όχι και σε σύνολό τους διακατέχονται από τα ίδια αισθήματα.

Καλή στιγμή για το Χωριό μας, αν σωστά την αξιοποίησουμε.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου που προήλθε από τις αρχαιρεσίες της 14.3.95 συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος	N. A. Καρβέλης	Σύμβουλοι	Θεοδ. I. Βονόρτας
Αντιπρόεδρος	N. Γ. Σκλαβούνος		Θεοδ. B. Περίδας
Γ. Γραμματεύς	M. Φ. Καλλιάνη		K. B. Μανθόπουλος
Ταμίας	Χρ. I. Καραγιάννης		

«ΠΑΠΥΡΟΣ» και «ΦΩΝΗ...»

Για τρίτη χρονιά την έκδοση της «Φωνής του Μεγάλου Χωριού» ανέλαβε ο συμπατριώτης μας, ιδιοκτήτης και Δ/ντής του «ΠΑΠΥΡΟΥ» κ. Γιάννης Πουρνάρας.

Το Δ.Σ. και όλα τα μέλη του Συνδέσμου εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας και την άπειρη εκτίμησή μας.

Δ.Σ.

Αγαπητοί
Μεγαλοχωρίτη, Μεγαλοχωρίτισσα

Ως υπεύθυνος της επιτροπής Λαογραφικού Μουσείου του Μεγάλου Χωριού, νιώθω την ανάγκη ν' απευθύνω τούτες τις λίγες γραμμές.

Είναι γνωστό σ' όλους Σας ότι από ένα χρόνο τώρα λειτουργεί στη ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ του Συνδέσμου μας στο Χωριό, το ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ.

Εκφράζοντας και την επιθυμία του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας έρχομαι να ευχαριστήσω τον καθένα και καθεμιά Σας χωριστά για την προθυμία προσφοράς αντικειμένων ή εργασίας.

Ας βοηθήσει ο καθένας μ' όποιο μέσο και τρόπο μπορεί ώστε το ξεκίνημα του «Λαογραφικού Μουσείου» να συνεχίσει να εμπλουτίζεται και να εκπληρώσει τη σωστή του αποστολή και σκοπό που είναι η διάσωση, η μελέτη, η έρευνα και η προβολή του πολιτισμού του Μεγάλου Χωριού και της γύρω περιοχής. Έτσι το Λαογραφικό Μουσείο θα ενταχθεί σαν ένα νέο πολιτιστικό κύτταρο στη ζωή του τόπου.

Κάνω και μ' αυτό το γράμμα έκληση σ' όλους και σ' όλες να προσφέρετε στο Μουσείο ότι κρύβετε στο χρονοσέντουκο, ντουλάπι, αχούρι ή σε κάποια παραθύρα του σπιτιού Σας (φωτογραφίες, έγγραφα, υφαντά, στολές, ξύλινα ή χάλκινα αντικείμενα καθημερινής ζωής της γιαγιάς και του παππού, αγροτικά εργαλεία) κι ότι μας δένει με το παρελθόν που σήγνει στο πέρασμα του χρόνου.

Για την επιτροπή του Λαογραφικού Μουσείου
ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

Υ.Γ. Με απόφαση του Δ.Σ. η επιτροπή του Λαογραφικού Μουσείου αποτελείται:
από τον Τάσο Κοντομέρκο
από τον Φλιτππο Καλλιάνη
από την Βιργινία Ματσέλη

Η Ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας

Η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση τού Συνδέσμου μας πραγματοποιήθηκε στις 14 Μαρτίου 1993 στο εντευκτήριο του Συνδέσμου μας Μαυροκορδάτου 6 στην Αθήνα.

Έχοντας νόμιμη απαρτία ο Πρόεδρος κ. Νικ. Καρβέλης ευχαρίστησε τους παρόντες για την παρουσία τους και τόνισε ιδιαίτερα, την ανάγκη και σκοπιμότητα να υπάρχει ο Σύνδεσμος, την υποστήριξη των μελών, να κοιτάζουμε τις ρίζες μας και να υπάρχει συλογική παρουσία. Διαβάστηκε ο κατάλογος την αποβιοσάντων μελών του Συνδέσμου μας. Κατόπιν ο Πρόεδρος ανεφέρθηκε στα πεπραγμένα του απερχόμενου Δ.Σ. του Συνδέσμου μας.

Πολιτιστική Έθδομάδα Μεγάλου Χωριού. Είχε όπως κάθε χρόνο, μεγάλη, επιτυχία, υπήρξε αρθρόα η προσέλευση της νεολαίας, έχει πλέον καθιερωθεί σε επίπεδο νομού. Ευχαρίστησε δε τον κ. Φιλ. Καλλιάνη για την εως τώρα διοργάνωση όλων των πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Ανεφέρθη στην γιορτή της Καλλιακούνδας.

Περιοδικό: Η έκδοση του περιοδικού εδώ και δύο χρόνια είναι προσφορά του συγχωριανού μας κ. Ιωαν. Πουρνάρα.

Μνημόσυνο Εθνομαρτύρων: Πραγματοποιήθηκε στο γηροκομείο του Αγ. Γεωργίου Κυψέλης είχε μεγάλη επιτυχία η εκδήλωση που ακολούθησε και ζήσαμε όλοι συγκλονιστικές στιγμές την ημέρα εκείνη.

Χοροεστερίδα - Βασιλόπιττα: Αποφασίσαμε το Δ.Σ. να γίνουν μαζί α) για να μην κουράσουμε τα μέλη και β) επειδή δεν υπήρχε προσέλευση στο κόψιμο της Βασιλόπιττας. Επιτυχία η επιλογή του ξενοδοχείου INTERCONTINENTAL αλλά η απουσία των Μεγαλοχωριτών μεγάλη.

Λαογραφικό Μουσείο. Υπάρχει επιτροπή από τον Σύνδεσμο. Το λειτουργεί δε από τον Νοέμβριο η κ. Ειρήνη Λαμπαδάρη (παπαδιά του χωριού).

Κατόπιν αναγνώσθηκε η έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής από την κ. Ελένη Παϊδά.

Τον λόγο κατόπιν πήρε ο κ. Σκλαβούνος ταμίας του Συνδέσμου μας, ο οποίος έκανε τον οικονομικό απολογισμό του 1992 και τον προϋπολογισμό του 1993. Η Γεν. Συνελεύση απήγαγε ομόφωνα το Δ.Σ. και το συνεχάρη για την δραστηριότητά του.

Κατόπιν η Γεν. Συνέλευση ασχολήθηκε με θέματα γενικού ενδιαφέροντος. Παρευρέθη και ο Πρόεδρος τής κοινότητος Μεγ. Χωριού κ. Χάσκος που αφού έκανε έναν σύντομο χαιρετισμό υποσχέθηκε την προσωπική του βοήθεια στις εκδηλώσεις, δεν μπορεί όμως να πιέσει τους άλλους. Για την ύδρευση δεν ολοκληρώθηκε ακόμα τέλειωσε δε η αποκατάσταση των δρόμων. Ενημέρωσε για το εξάδικο που έστειλε ο κ. Θαν. Σκαρπής στην κοινότητα και ζητάει την μεταφορά του νεκροταφείου. Από την Γεν. Συνέλευση πάρθηκε απόφαση να σταλεί για το θέμα αυτό ψήφισμα στον Νομάρχη και την κοινότητα. Η αντίδραση των μελών τής Γεν. Συνέλευσης ήταν μεγάλη για την μεταφορά του νεκροταφείου. Ο κ. Τασ. Κοντομέρκος ως υπεύθυνος του Λαογραφικού Μουσείου ευχαρίστησε τους Μεγαλοχωρίτες και τις Μεγαλοχωρίτισσες για τις προσφορές τους και ζήτησε την συνεχή συμπαραστασία του. Ο κ. Νικ. Καρβέλης πρότεινε να σταλεί ψήφισμα συμπαράστασης στην οικογένεια Λιάπτη για την ασθένεια τής κ. Αν. Λιάπτη. Έγινε αποδεκτό. Ο πάτηρ Κων. Βαστάκης πρότεινε την αύξηση της συνδρομή σε 5.000 δρχ., ο κ. Βασιλόπουλος να δίδεται τακτική καταβολή των συνδρομών, ο κ. Φλώρος να μπαίνει συνημένη ταχυδρομική επιταγή στο περιοδικό. Μη υπάρχοντος άλλου θέματος έληξε η Γεν. Συνέλευση.

Μαίρη Μπουρνάζου
Καλλιάνη

ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αθήνα 13 Φεβρουαρίου 1993, ημέρα Σάββατο και ώρα 5.00 μ.μ. οι υπογεγραμμένοι 1) Χρήστος Καραγιάννης, 2) Βανόρτα Μαργαρίτα και 3) Ελένη Παΐδα, που αποτελούμε τα μέλη της εξελεγκτικής επιστροφής του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», συγκεντρωθήκαμε, μετά από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου του παραπάνω Συνδέσμου, στο γραφείο του Μαυροκορδάκου 6 και κάναμε τον έλεγχο της διαχείρησης από το Διοικητικό Συμβούλιο του παραπάνω Συνδέσμου.

Στη διάθεση μας διετέθηκαν όλα τα διαχειριστικά θιβλία και λοιπά στοιχεία του Ταμία και κάναμε τον έλεγχο της διαχείρησης από 1-1-1992 μέχρι της 31.12.1992. Από τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

Γενική Συνέλευση Συνδέσμου της 14.3.93.

ΕΣΟΔΑ

Τα έσοδα του Συνδέομου για τη χρονική περιοδό που ελέξαμε έφτασαν τα 2.472.099 δραχμές. Για την είσπραξη του ποσού αυτού χρησιμοποιήθηκαν διπλότυπες αποδείξεις.

EEOAA

Από τα χρηματικά εντάλματα που χρησιμοποιήθηκαν διαπιστώθηκε ότι τα έξοδα ήταν 2.017.835 δραχμές. Το υπόλοιπο που προέκυψε από την διαφορά Εσόδων - Εξόδων είναι 454.264 δραχ.. θρίσκεται στα χέρια του Ταμία και μεταφέρεται για την οικονομική χρήση 1993.

Επίσης από τον έλεγχο προέκυψε ότι το Δ.Σ. και στο χρόνο που πέρασε πραγματοποίησε πολλές εκδηλώσεις και ανέπτυξε ποικίλες δραστηριότητες και εδώ στην έδρα του αλλά και στο χωριό, κυρίως με την «Πολιτιστική Εβδομάδα» που δίνει ζωντάνια στο χωριό και ανεβάζει το πολιτιστικό του επίπεδο.

Σαν εξελεγκτική επιτροπή συγχάρουμε το Δ.Σ., το ευχαριστούμε για τη μεγάλη του προσφορά και του ευχόμαστε να συνεχίσει να εργάζεται με τον ίδιο ζήλο για να διατηρηθεί η μακροχρόνια και ασημαντικότατη παράδοση του Συνδέσμου μας.

Η εξελεγκτική Επιτρόπη

Ελένη Παΐδα

Χρήστος Καραγιάννης

Μαργαρίτα Βονόρτα

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1993

ΤΗΣ ΟΤΑΚΟΣ ΙΩΝΟΣ 1993			
ΕΣΟΔΑ		ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο χρήσεως 1992	454.264	Κοινόχρηστα ταχυδρ. Εξ. γραφ.	700.000
Συνδρομές Καταθ. εγραφ.	500.000	Έξοδα Γραφ. Συνδέσμου	500.000
Εισφορά ενίσχυσης	3.000.000	Έκδοση Φωνή Μεγ. Χωριού	300.000
Εκδήλωση Συνδέσμου	500.000	Έκδοση πνευμ. Στεγ. Λαογρ.	1.500.000
	4.454.264	Πολιτ. εκδηλώσεις	300.000
		Απροθ. έξοδα	854.264
		Αποδ. εισφορών	300.000
			4.454.264

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1992

ΕΣΟΔΑ

Υπόλοιπον χρήσεως 1991	33.686	ΕΞΟΔΑ	
Από Χοροεστερίδα (καθαρόν προϊόν)	243.500	Εις Κοινόχρηστα Έξοδα κοπής Βασιλόπιττας	460.160 48.848
Από τα μέλη υπέρ σκοπών Συνδέσμου	223.550	Εις Επιστροφήν δανείου κ. Ν. Σκλαβούνου	500.000
Από εισπράξεις λαογραφικού Μουσείου	182.995	Εις Ενίσχυσιν Ιεράς Μητροπολ. Καρπενησίου	100.000
Από Εισπράξεις υπέρ εκδόσ. περιοδ. «ΦΩΝΗ»	180.000	Εις Διάφορα έξοδα τροποπ. Καταστατικού	43.104
Από Εισπράξεις υπέρ λαογρ. Μουσείου	1.035.00-0	Εις έξοδα λαογραφικού Μουσείου	245.195
Από Εισπράξεις υπέρ εκπολ. κέντρου Χωρίου	220.000	Δια τηγ έκδοσιν περιοδικού «ΦΩΝΗ»	170.000
Από Συνδρομές μελών και εγγραφές νέων	353.418	Εις έξοδα εορτής Καλιακούδας	24.000
Σύνολο	2.472.09-9	Εις απόδοση εισόδων προς κοινότητα	190.000
	454.264	Εις απόδοση εισπράξεων προς Εκκλ. Χωριού	220.000
	417.835	Εις Μνημόσυνον Εθνομαρτύρων Σύνολον	10.000
			2.011.-307
		Υπόλοιπον εις Νέον	454.264

50 ΧΡΟΝΙΑ
24-12-1942-24-12-1992
ΑΠΟ ΤΗ ΘΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΜΑΣ

Tou Pro. Kωνσταντίνου Δ. Βαστάκη

Έγκαιρα σημαδεύτηκε, τόσο από το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας, όσο και από άλλους παράγοντες του χωριού, του Συνδέσμου και της «Αδελφότητος» των Μικροχωριτών, η συμπλήρωση των 50 πρώτων χρόνων από τη θυσία των Εθνομαρτύρων μας της 24ης Δεκεμβρίου 1942. Μετά από μερικές για το λόγο αυτό συναντίσεις, απεφασίσθη να γιορτασθεί το γεγονός στις 13 Δεκεμβρίου 1992 στην Αθήνα και να κλείσει μετά 10 μέρες, την Παραμονή των Χριστουγέννων, 24 Δεκεμβρίου, στα δυο χωριά: Μεγάλο και Μικρό, στον τόπο της θυσίας. Τόπος για την εκδήλωση στην Αθήνα ορίσθη το «Πνευματικό Κέντρο» του Ι. Ναού Αγίου Γεωργίου Κυψέλης, όπου υπάρχει και Ι. Παρεκκλήσιο, επί της οδού Κεφαλληνίας 19. Σύμφωνα με το πρόγραμμα η εκδήλωση θα περιλαμβάνει Αρχιερατική θεία Λειτουργία - Μνημόσυνο - και αναφορά στην επέτειο.

Πράγματι, στις 13 Δεκεμβρίου μέσα σε πολυπληθές Εκκλησίασμα τελέσθηκε σύμφωνα με το πρόγραμμα: Η Αρχιερατική Θ. Λειτουργία υπό του συγχωριανού μας Σεβ. Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κ.κ. **Τιμοθέου**, βοηθουμένου υπό του γράφοντος, το ιερό Μνημόσυνο και μικρή αναφορά για τον εορτασμό της ημέρας επίσης υπό του γράφοντος.

Κατόπιν, μετά από τη διανομή των Κολλύθων και τις προσφορά του καφέ, πραγματοποιήθη το Β' μέρος της εκδηλώσεως. Κατά σειράν ομιλησαν ο Πρόεδρος του Συνδέσμου **Ιατρός κ. Νίκος Αθ. Καρβέλης**, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας των Μικροχωριτών **καθηγητής κ. Κλεομένης Κουτσούκης**, ο Γεν. Επιθεωρητική Μέσης Εκπαιδεύσεως - Φιλόλογος κ. **Παναγιώτης Κ. Βλάχος**, ως ο κύριος ομιλητής τής ημέρας, απήγγειλε η **Λυκειάρχης φιλόλογος και ποιήτρια κ. Χρυσούλα Χατζηγιαννιού** την Μπαλάντα που έγραψε στη μνήμη του «Παπα-Βασιάκη», κι έκλεισε την εκδήλωση ο **Σεβασμ. κ.κ. Τιμόθεος**.

Στο σημείο αυτό επιθυμούμε να σημειώσουμε: ότι το πλήρες χρονικό της εκδηλώσεως με τις ομιλίες που ελέχθησαν θα αποτελέσει ιδιαίτερο τευχίδιο. Το τεύχος αυτό εκδίδεται με την ευγενή φροντίδα του εκδοτικού Οίκου: «ΠΑΠΑΥΡΟΣ», του εκλεκτού συγχωριανού μας κ. **Ιωάννου Ανδ. Πουρνάρα**, και θα κυκλοφορήσει ταυτόχρονα με την παρούσα έκδοση του περιοδικού μας: «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ».

Όμως, όπως προαναφέρθηκε, η εκδήλωση για τα 50 χρόνια θα κλείσει στις 24 Δεκεμβρίου 1992 στο Μεγάλο και στο Μικρό Χωριό... Έτσι κι έγινε. Ο καλότατος Πρόεδρός μας κ. Καρβέλης ξεχώρισε τον πολύτιμο χρόνο του, διέθεσε το φιλόξενο αυτοκίνητο του, πήρε μαζί του τον Σεβασμ. κ. Τιμόθεο, τον γράφοντα και την Πρεσβυτέρα του Δήμητρα Κ. Βαστάκη και παρά τις καιρικές συνθήκες το απόγευμα της 23ης Δεκεμβρίου με τρία δάφνινα στεφάνια βρέθηκαν στο Μεγάλο Χωριό.

Την επομένη, Παραμονή Χριστουγέννων, στον από πάσης απόψεως «Ζεστό» Ι. Καθεδρικό Ναό του χωριού μας της Αγίας Παρασκευής, ετελέσθησαν οι διατεταγμένες ιερές Αικολουθίες υπό του Σεβασμ. κ. Τιμόθεου, θοιθουμένου υπό των Ιερέων Κωνσταντίνου Λαμπταδάρη εφημερίου του χωριού και του γράφοντος. Στην ώρα του, κατέφθασε και ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Καρπενησίου της αγιοτρόφου Τοπικής μας Εκκλησίας κ.κ. Νικόλαος με τον Διάκονό του π. Απόστολο Τόλη και άλλη εκλεκτή συνοδεία. Εκεί τότε τελέσθηκε Ι. Μνημόσυνο για τους Εθνομάρτυρες... Μίλησε επίκαιρα και συγκινητικά ο φιλοξενούμενος Σεβασμ. κ. Τιμόθεος (δυστυχώς, η τόσο συγκινητική αυτή αναφορά δεν μαγνητοφωνήθηκε), κατετέθη το ένα δάφνινο στεφάνι στο Κοινοτάφιο των Εθνομαρτύρων και με σπουδή λόγω των καιρικών συνθηκών φθάσαμε στο Μικρό Χωριό. Εκεί ανταμώθηκαμε με τους Μικροχωρίτες. Πρώτα πήγαμε στις μαρτυρικές «Λόγγοθες» και κατόπιν στο Μνημείο του πολυσέβαστου πατέρα και του Ενωμοτάρχη Χαριλάου Κατσίμπα. Και στα δύο Μνημεία αναπέμφθησαν Επιμνημόσυνες Δεήσεις. Κατατέθηκαν τα δάφνινα στεφάνια. Χαιρέτισαν νοερά τους μακαριστούς Εθνομάρτυρες... Γύρισαν πίσω 50 χρόνια... Θυμήθηκαν με δέος εκείνα τα Χριστούγεννα του 1942... Κι κλείσαμε έτοι την πρώτη 50ετία αυτού του εορτασμού...

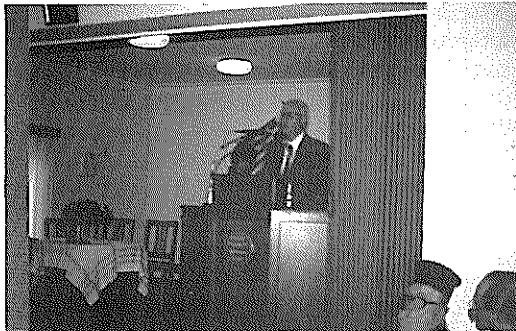
Γυρίζαμε... Στο πέρασμα όμως και κάτω από απέριττο Μνημείο του αξέχαστου Κώστα Μπίρτσα (Κλεάρχου) από το Δομοκό που έμεινε εκεί μοναδικό εθνικό σημάδι για να θυμίζει την αντιστασιακή μάχη τού Μικρού Χωριού τής 18ης Δεκεμβρίου 192 σταθήκαμε. Εκάμαμε κι εκεί τη δέουσα αναφορά για τον φονευθέντα στη μάχη Ήρωα και φύγαμε σιωπηλά. Ήρισαμε το βράδυ στην Αθήνα, για να γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα, κατασυγκινημένοι, ολίγον χιονισμένοι και φυσικά ικανοποιημένοι...

Ας έχουμε όλοι την αγία ευχή των ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ μας!

Αλλ' οι εκδηλώσεις για τα 50 χρόνια... συνεχίζονται:

1) Στις παραμονές των Χριστουγέννων (18-12-1992) η κ. Ευαγγελία Γεωργουλέα, ευσεβεστάτη και δραστήρια συνεργάτιδα του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Πειραικής Εκκλησίας (91,2 FM), έκαμε εκτενή αναφορά τριών τετάρτων της ώρας από τον ονωτέρω Ραδιοφ. Σταθμό με θέμα την μαρτυρική θυσία των Εθνομαρτύρων μας.

2) Η αδελφή Αδελφότητα των Μικροχωρίτων «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ» εξέδωσε αναμνηστικό Λεύκωμα και στις 16 Φεβρουαρίου 1993 στην παλαιόφατη Αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» έδωσε εκδήλωση με θέμα: «Μνήμη για τα πενήντα χρόνια από τη μάχη του Μικρού Χωριού και τη θυσία των 13 Εθνομαρτύρων». Κύριος ομιλητής της βραδιάς ήταν ο εκλεκτός συμπατριώτης μας λογοτέχνης και συγγραφέας κ. Μιχόλης Σταφυλάς.

Δυστυχώς, λόγω του χώρου δεν δυνάμεθα να παραθέσωμε όλα όσα ελέχθησαν στη λαμπτή αυτή εκδήλωση. Παραπέμπουμε όμως, στο έγκριτο Περιοδικό της αδελφής - Αδελφότητας: «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ» αρ. φ. 51-52 (Απρ. 1992 - Μάιος 1993) και στις σελ. 3-18 όπου ο καλός μας Αναγνώστης θα εύρει όλα όσα έγιναν και ειπώθηκαν εκείνο το θράδυ. Εδώ επιθυμούμε να μεταφέρουμε τις τελευταίες σκέψεις του κ. Σταφυλά με τις οποίες έκλεισε την εκδήλωση και να τον ξανασυγχαρούμε, καθώς και τον αγαπητό μας καθηγητή και Πρόεδρο κ. Κουτσούκη και όλους τους άλλους που συνέθαλαν για την επιτυχία της εκδήλωσεως.

Να πως τελείωσε ο κ. Σταφυλάς:

«Κυρίες και Κύριοι, Αγαπητοί φίλοι της Ευρυτανίας, το αποτρόπαιο έγκλημα του Μικρού Χωριού, για να τελειώσουμε μ' αυτό, έγινε παραμονές Χριστουγέννων. Κι έγινε από Χριστιανούς, από πολιτισμένους θαρβάρους, από ανθρώπους που την άλλη μέρα θα δόξασαν τον ερχομό τού Θεανθρώπου και θα σταυροποιήθηκαν με ματωμένα χέρια.

Είναι να μην απογοητεύεται κανένας όταν 1942 χρόνια μετά Χριστόν κι όχι μόνο 1942, αλλά και 1993 οι άνθρωποι δεν κατανόησαν το μεγάλο δίδαγμα τής Ειρηνικής συμβίωσης των λαών, δεν έκαμαν τον συνάνθρωπό τους αδέρφο και δεν ενστερνίσθηκαν την ιδεολογία της Ειρήνης. Δεν θέλω να πιστέψω πως οι θυσίες, όπως αυτή των 13 εθνομαρτύρων ήταν μάταιες. Ούτε και πως η επί του Σταυρού εκτέλεση του Χριστού από τους προγόνους των Ιταλών δολοφόνων έγινε μάταια. Ας ελπίσουμε πως οι μεγάλοι, οι διαιανιοί οραματισμοί, θα γίνουν κάποτε πράξη, σε πείσμα των πολεμοκάπηλων που παρουσιάζονται με το προσωπείο του ειρηνοποιού».

+ π.Κ.Δ.Β.

ΧΙΛΙΑ Κ' ΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Γράφει: Ο Γιώργος Κ. Σταυράκης

Πέρσι μιλήσαμε για την «πέτρα και το σίδηρο» χαρακτηριστικά υλικά που καταγράφουν την αρχιτεκτονική παράδοση του χωριού μας που δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητη αν σκεφτεί κανείς ότι τα ίδια χρόνια εκείνα στις μεγάλες πόλεις της Ελλάδος ένα μεγάλο ποσοστό του λαού ζούσε μέσα σε ισόγεια χαμόσπιτα φτιαγμένα από λάσπη και άλλα φτηνά υλικά.

Φέτος θα γράψουμε μερικά πράγματα για τα διάφορα σύνεργα, «σήφερα» όπως τα λέγαμε που βοηθούσαν στην διατήρηση της ζωής. Βέβαια το θέμα λαογραφία και παράδοση είναι τεράστιο και δεν φιλοδοξούμε να το καλύψουμε μέσα από τις σελίδες του περιοδικού του χωριού μας.

Πρέπει όμως να πούμε πως έστω και με καθυστέρηση το μεγάλο θήμα της Ίδρυσης του Λαογραφικού Μουσείου του Μεγάλου Χωριού έγινε και αξίζει έταιρος σε όλους όσους με τον άλφα ή θήτα τρόπο συνέβαλαν στην πραγμάτωσή του.

Από την ημέρα των εγκαινίων του Λ. Μουσείου που έγινε από τον Μητροπολίτη Νικόλαο, δύο και πλέον χρόνια πριν, ολοένα και περισσότερο το ενδιαφέρον των χωριανών μας και ξένων επισκεπτών αυξάνεται.

Εγίνει πάλος ενδιαφέροντος και ερέθισμα για να αξιολογούνται με την απαραίτητη διαρότητα αντικείμενα παραδοσιακά και οικογενειακά κειμήλια και να πάρουν τη θέση που τους αξίζει συμβάλοντας έτσι στη διατήρηση του πολιτισμού μας, που απορρέει και μέσα από τη λαογραφική τέχνη.

Εκατοντάδες εργαλεία και σύφερα υπήρχαν σε κάθε ολοκληρωμένο αγροτικό και ποιμενικό νοικοκυριό. Το χωριό μας έχει μια ιδιαίτερη ιστορία κυρίως στα οικιακά σκεύη πολλά από τα οποία έφερναν από την Κωνσταντινούπολη οι Χωριανοί μετανάστες. Σε μερικές περιπτώσεις ολόκληρας εξοπλισμός της κουζίνας από πορσελάνη και ασήμι ήταν αγορασμένα στην Πόλη φτιαγμένα από Αρμενίους τεχνίτες που είχαν ιδιαίτερη έφεση στην επεξεργασία στο ασήμι, τον μπρούντζο και το σίδηρο.

Δεν θλέπω το λόγο γιατί να μην αναφέρουμε ένα επώνυμο παράδειγμα χωριανού από την Κωνσταντινούπολη ο οποίος ήταν και ευεργέτης έργων στο χωριό μας.

α) Το παραδοσιακό Αλέτρι που το έσερναν κυρίως αγελάδες. Ήταν το βασικό αγροτικό εργαλείο για το όργανο και τη σπορά του καλαμποκιού και του σιταριού. Ο χειρισμός του αλετριού ήταν σκληρή δουλειά απαιτούσε μυική δύναμη. Το χειρισμό του αλετριού τον επωμίζονταν συνήθως γυναίκες. Φωτ. Γ. Σταυράκη από το Λ. Μουσείο Μ. Χ.

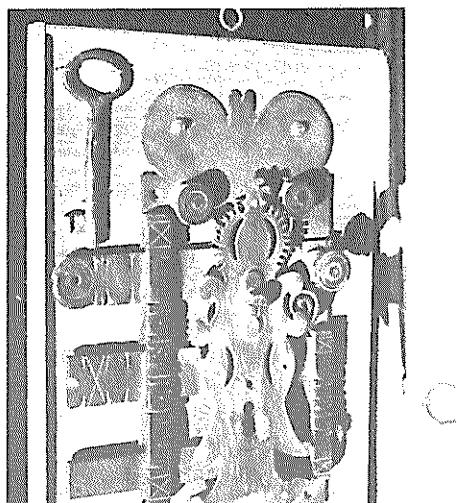

β) Το καζάνι: Βρέθηκε πολύ χρήσιμο τα χρόνια της κατοχής και της πείνας για να βράζει μέσα η κουρκούτι Φωτ. από το Λ. Μουσείο Μ. Χ.

Πρόκειται για τον Γεώργιο Νικολόπουλο πετυχημένο επιχειρηματία στην Πόλη. Το τριόροφο σπίτι του, στο κέντρο του χωριού, λίγο πριν καεί από τους Γερμανούς κατακτητές, ήταν κατάμεστο από ασήμι και πορσελάνη και με κρυστάλληνους πολυελαίους που κρέμονταν και στα τρία πατώματα του σπιτιού του, όλα φερμένα από την Πόλη. Το τραγικό είναι ότι το σπίτι κάηκε από τα πρώτα χωρίς να προλάβει κανένας να περισώσει κάτι. Έτσι χάθηκαν ανεκτίμητα, θα έλεγα, κειμήλια που θα μπορούσαν να κοσμούν το Λ. Μουσείο του χωριού μας σήμερα.

Η σαρμανίτσα του μωρού. Ήταν το λίκνο, η (κούνια) μέσα στην οποία μεγάλωσαν γενιές και γενιές. Κατασκευασμένη από ξύλο πελεκητό και σκαλιστό ήταν το πολυτελές κρεβάτι που περνούσαν τα πρώτα 2-3 χρόνια της ζωής τους οι μπόμπηρες. Φωτο: Από το Λ. Μουσείο Μ.Χ.

Κλειδαριά εξώπορτας βάρος τεσσάρων κιλών φτιαγμένη στην Κωνσταντινούπολη στο τέλος του περασμένου αιώνα. Η διάκοσμησή της είναι από μπρούντζο και η βάση από σίδηρο μασίφ. Φωτο.: Από τη Συλλογή Αφων. Κων. Σταυράκη.

Μερικοί άλλοι διαβλέποντας την επερχόμενη καταστροφή κατάφεραν να περισώσουν αρκετά οικιακά σκεύη και εργαλεία με το μέθοδο του καταφυγίου. Το καταφύγιο ήταν ένας βαθύς λάκκος στον κήπο ή στο υπόγειο του σπιτού «αχούρι» όπου μέσα «έθαβαν» ένα- δύο μπαούλα με τα πλέον πολύτιμα αντικείμενα του νοικοκυριού.

Μερικά από τα αντικείμενα αυτά προέρχονταν από προίκες που δίνονταν μαζί με τα ακίνητα δηλαδή κτήματα κ.λπ. Για παράδειγμα ο μύλος που έκοβε τον καφέ, μία καλή κατσαρόλα (τένζερες) ένα ταψί για πίτα και ακόμα περισσότερο μια ραπτομηχανή αποτελούσαν μέρος από την προίκα μέχρι και τα μέσα του αιώνα μας. Αυτό φένεται καθαρά να αναφέρεται σε προικοσύμφωνα της εποχής εκείνης.

Μαζί με τα χωράφια τάδε και τάδε δίνω ακόμα στην κόρη μου... το μύλο του καφέ που έφερε ο παππούς από την Πόλη.. κ.ο.κ.

Τα διάφορα εργαλεία και σκεύη απαραίτητα για τη συνέχιση της ζωής τα χρόνια εκεί για να τα περιγράψει κανείς χρειάζεται ένας ολόκληρος τόμος.

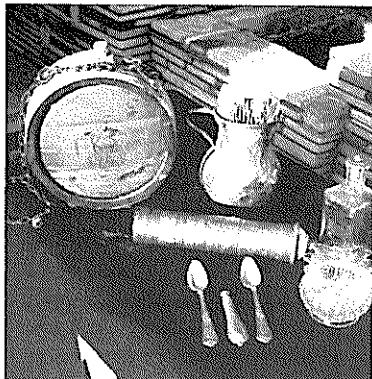
Περιληπτικά όμως θα μπορούσαμε να τα χωρίσουμε σε διάφορες ομάδες ανάλογα με τον προορισμό τους μέσα και έξω από το σπίτι.

Αγροτικά εργαλεία μερικά από τα βασικά ήταν το αλέτρι, τα διάφορα τσαπία ή τσάπες, ο λοστός, η κοστά, το δρεπάνι, και πολλά άλλα.

Τα ποιμενικά όπως είναι ο ταλβαμπάς, η καρδάρα, η γκλίτσα και η κάπα που φορούσε ο θλάχος χειμώνα καλοκαίρι.

Μέσα στο σπίτι έχουμε τα σκεύη της κουζίνας και τα μικροέπιπλα, τέτοια ήταν η κατσαρόλα, το τσουκάλι (τσκάλι) η γάστρα κ.α. Από έπιπλα ήταν ο σοφράς, η σαρμανίτσα (κούνια του μωρού) και άλλα.

Επίσης σε άλλες ομάδες μπορεί να ενταχθούν τα σύνεργα οινοποιίας, τα εργαλεία πρακτικής ιατρικής, τα είδη ένδυσης κ.α. Τέτοια είναι τα βαρέλια του κρασιού, η κάδη, ο τάλαρος όπου γίνονταν ο γλυκός μαι μεθυστικός μούστος και στη συνέχεια το κρασί.

Τσουκάλι από μπρούνζο φτιαγμένο στην Πόλη σύντομα κλείνει τα 100 του χρόνια. Βαρέλια από ξύλο κέδρου. Μύλος του καφέ αυθεντικός από την Κωνσταντινούπολη. Από τη Συλλογή: Αφων. Κων. Σταυράκη.

Ζυγαριά για μεγάλα βάρη. Το γνωστό στην Ευρυτανία (Στατέρ). Για να γίνει το ζύγισμα χρειάζονται δύο άτομα και ένα δίκαιο μάτι για να γίνει το ζύγισμα σωστό. Από τη Συλλογή: Αφων Κ. Σταυράκη.

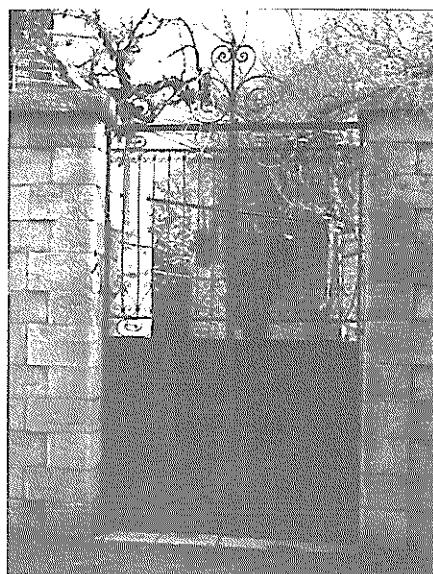
Για την πρακτική ιατρική είχαμε τα «ποτήρια» για να κόβουμε βεντούζες για το κουολόγημα. Όταν το πρόβλημα ήταν σοβαρό τότε οι βεντούζες «κόβονταν με αίμα». Σε τή την περίπτωση περιζήτητο ήταν το τσέρκι ένα εργαλείο λίγο σπάνιο που μόνο λίγα νοικοκυριά το είχαν. Αν βρεθεί κανένα έστω και σκουριασμένο καλό θα ήταν να συντηρηθεί και να δοθεί στο Λ. Μουσείο.

Επειδή οι ασχολίες της οικογένειας είχαν μία μεγάλη γκάμα, ήταν ταυτόχρονα αγρότες, κτηνοτρόφοι κηπουροί τυροκόμοι, αρτοποιοί κ.ο.κ. είναι φανερό ότι και τα απαραίτητα εργαλεία έπρεπε να είναι πολλά.

Πολλά νοικοκυριά δεν μπορούσαν να τα έχουν όλα και μερικοί τα δανείζονταν από το γείτονα και το συγγενή. Σε αρκετές περιπτώσεις όμως «ξεχνούσαν» να τα γυρίσουν πίσω και έτσι είχαμε συχνά μικροκαυγάδες και αστείες καταστάσεις ώσπου το «χαμένο» εργαλείο να βρεθεί και να γυρίσει στη θάση του.

Η εξώπορτα του σπιτιού του επί πολλές δεκαετίες δάσκαλου του χωριού μας Αριστείδη Αναγνωστόπουλου ο οποίος με ζήλο και αυταπάρνηση υπηρέτησε την παιδεία. Το σίδηρο μασίφ με τις καλλιτεχνικές καμπύλες δεσπόζει.

Αυλόπορτα θαυμάσιας τέχνης (πέτρα και σίδηρο) του σπιτιού, του αείμνηστου Εθνομάρτυρα και δάσκαλου του χωριού μας Ιωάννη Καρυοφύλλη.

ΣΕΛΙΔΑ ΜΝΗΜΗΣ

τού Πρ. Κωνσταντίνου Δ. Βαστάκη

Η έναντι φωτογραφία είναι ηλικίας 64 χρονών. Πάρθηκε στις 28 Ιανουαρίου του 1928, μετά από τη γαμήλια τελετή, που έγινε στον καθεδρικό του χωριού μας Ι. Ναό της Αγίας Παρασκευής, του αείμνηστου Εθνομάρτυρα Βασιλείου Ι. Παλιούρα και της ηρωΐκης συζύγου του Φωτεινής το γεν. Νικολάου Μάτσου.

Στην εποχή εκείνη αντιπροσώπευαν το χωριό μας άνθρωποι κάθε ηλικίας γεννημένοι από τα μέσα τουλάχιστον του παρ. αιώνα.

Η παράθεση τών ονοματεπωνύμων από πάνω προς τα κάτω της φωτογραφίας για μεν τους ήδη αποβιώσαντας ας είναι αναφορά γι' αυτούς μνήμης και για τους επιζώντας, ας καμαρώσουν τη διαφορά της τότε με τώρα ηλικίας και το βαθμό της ευσεβείας την... Αδελφοί μου, ας μη λησμονούμε την προτροπή της αγιωτάτης Εκκλησίας μας, που καθημερινά μας υπενθυμίζει, ότι «Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών, εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα».

Οι εικονιζόμενοι, όσοι ανεγνωρίσθηκαν είναι οι εξής:

Δημήτριος Χάσκος (Κίρκας), Σταύρος Χρ. Καρύσης, Ιωαν. Μ. Μπουρνάζος, Γ. Δ. Κακαράντζας, Γ. Δ. Μαντζούτας, Κων. Σκαρπής, Αλεξ. Ν. Σταθόπουλος, Ελ. Αν. Σιταράκης, Μαρ. Ι. Γιαταγάνα, Ι. Ν. Αραπόγιαννης, Βάργω Τζαβέλλα, Αικατ. Ν. Σταθοπούλου, Αικ. Ι. Δημοπούλου, Ευάγγ. Κ. Κακαράντζας, Αθαν. Ν. Καρβέλης, Θωμ. Ι. Καρδαράς, Γεωργ. Ι. Καρδαράς, Γεωρ. Μούρτος, Ζαχ. Σκαρπής, Δημ. Κακαλιούρας, Αθαν. Κ. Λιάπτης, Δημ. Βασιλόπουλος, Μαρία Στ. Παϊδά, Γεωρ. Κ. Μαντζούτας, Αφροδ. Π. Ματσούκα, Αικατ. Ματσούκα, Ελένη Σαλτοριάδου, Χαρικλ. Ε. Πριόβολου, Φωτεινή Σ. Πριόβολου, Αν. Δ. Χασκόπουλος Ανδ. Παπαγεωργίου, Νικολ. Μ. Παϊδάς, Ι. Δ. Τριανταφύλλης, Δημ. Στ. Παϊδάς, Ευθυμία Δ. Παϊδα, Ιωαν. Β. Παλιούρας, Μαρ. Γρ. Πέζα, Θεοδ. Γ. Λαδοπούλου, Αικατ. Ι. Τριανταφύλλη, Δημ. Ζηνέλης, Θεοδ. Ζηνέλης, Σωτήρ Αναγνωστόπουλος, Σπυρ. Τριανταφύλλη, Σταμάτιος Παϊδας, Δημ. Ι. Παλιούρας, Άννα Περίδα, Παναγ. Παϊδας. Οι νεόνυμφαι Βασιλείος Ι. Παλιούρας και Φωτεινή Ν. Ματσιού, Διονύδ. Ι. Παλιούρας, Ελένη Μαραγκού, Αθηνά Σ. Λαγοπόδη, Θεοδ. Ν. Μαργαριτόπουλος, Ιωάννης Διαμαντόπουλος, Ελευθερ. Οικονόμου, Λουκάς Μπούρλος, Ελένη Ευθ. Σκορδά, Ζωίτσα Ν. Παϊδά, Βαρβάρα Π. Παϊδα, Βασιλ. Γ. Σταθοπούλου (τογ. Μπόμπολα), Σοφία Ι. Παλιούρα, Αικατ. Κ. Μάτσιου, Μαρία Κ. Σταθοπούλου, Μαρίκα Μ. Μαργαριτοπούλου (Καρβέλη), Φωτεινή Ι. Μακρυγιάννη, Αλέξ. Ν. Καρβέλη, Ιωαν. Μακρυγιάννης, Ιωαν. Πριόβολος, Βασιλ. Δ. Δασκαλάκη, Αικατερ. Ι. Περίδα, Μαρία Α. Λάππα, Ζωίτσα Ν. Λιάτσιου, (Τριανταφύλλη) Ιωαν. Κ. Λιάτσιος, Ιωαν. Αθ. Κατσιγιάννης, Ιωάννης Χατζόπουλος (Ο Καρβούνης επικαλούμενος Κύριος τών δυνάμεων), Δημ. Αν. Σιταράς, Ιωαν. Δ. Τάθος, Ιωαν. Γρ. Γρηγορίου, Πάνος Τζηνέλης, Γεωρ. Μ. Κοτρώνης, Αγγέλα Γρ. Γρηγορίου, Γεναρ. Κ. Ταβός, Νικ. Κ. Μάτσιος, Σαθθούλα 1. Παπαχαραλάμπους, Ρήνα Β. Γεωργακοπούλου, Καίτη Ν. Βασιλοπούλου, Λεωνίδας Χοντρός (Κατής), Βασιλ. Σκαρπή, Γιάννης Κ. Ζαβός και Ευθύμιος Ζιαμανής.

Όσοι δεν ανεγνωρίσθησαν ας μας συγχωρέσουν.

28 Ιανουαρίου 1928

Φωτογραφία 65 χρόνων από την γαμήλια τελετή τού αειμνήστου εθνομάρτυρα Βασιλείου Ι. Παλιούρα
και τής Φωτεινής Ν. Μαντζιούτα.

Ανακοίνωση

Το Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά τη δεύτερη Δευτέρα κάθε μήνα. Τα γραφεία του Συνδέσμου θα παραμένουν ανοιχτά κάθε Τετάρτη 5-8 μ.μ. με την ευγενή φροντίδα του συμπατριώτη μας Κ. Χαραλ. Ταξ. Λώλου.

Η εορτή του Οσιομάρτυρα Αγίου μας Γεράσιμου

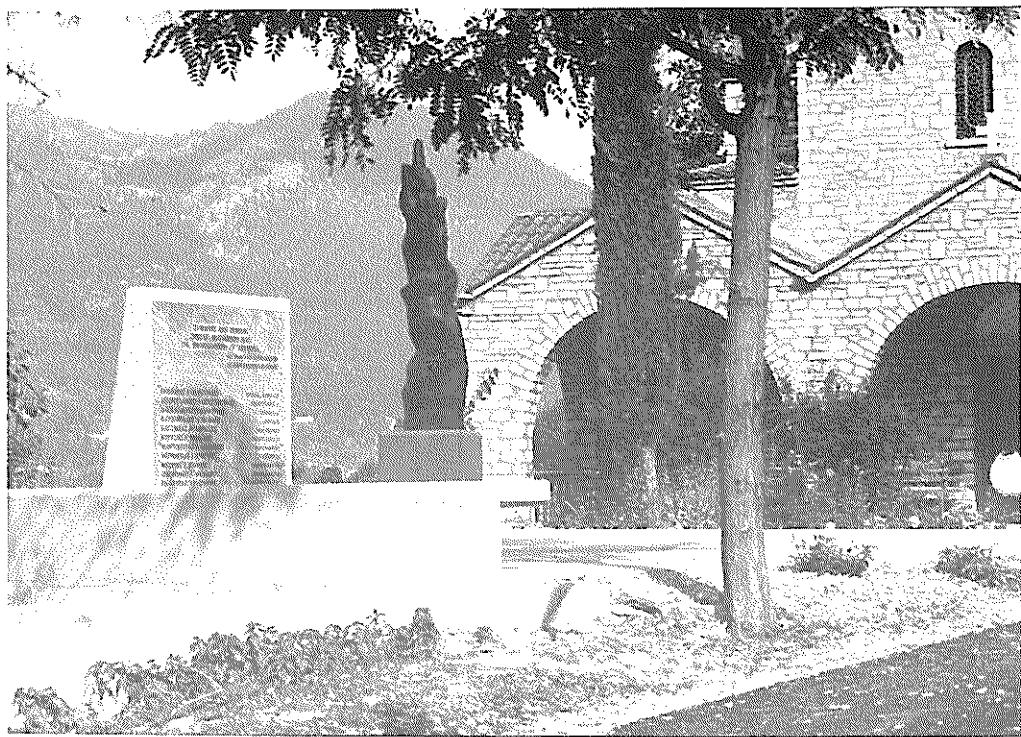
Στις 3 Ιουλίου και φέτος γιορτάστηκε η μνήμη του οσιομάρτυρα Αγίου μας με λαμπρότητα και Βυζαντινή μεγαλοπρέπεια σε τρεις διαφορετικούς Ι. Ναούς.

Στο χωριό μας προεξήρχε ο σεβασμός. Μητροπολίτης μας κ. κ. Νικόλαος με πλήθος Ιερέων και Διακόνων, ανάμεσα σε πλήθος επίσης προσκυνητών όπως κάθε χρόνο.

Στην Αθήνα επίσης έγινε πανηγυρική θεία Λειτουργία στο Παρεκκλήσιό του, που βρίσκεται κάτωθεν του Ενοριακού Ναού του Προφήτου Ηλίου Ριζουπόλεως, Αθηνών. Εκεί παρευρέθη ο συγχωριανός μας εφημέριος π. Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης.

Επίσης ο π. Κωνσταντίνος παρευρέθη και στην κατανυκτική Αγρυπνία που έγινε στην ιερά Κουτλουμουσιανή Σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος, Αγίου Όρους. Εκεί ασκήτευσε, προ του μαρτυρίου του, ο Άγιος Γεράσιμος. Γ' αυτά οι εκεί συνοικατιώτες του Μοναχοί τιμούν ιδιαίτερα τον 'Άγιο Γεράσιμο ως προστάτη τους. Στη δε μνήμη του τελούν την καθιερωμένη Αγιορείτικη Αγρυπνία... Η όπως πάντοτε αγάπη και φιλοξενία του πρ. Δικαίου και ήδη Αρχιγραμματέως της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους Αγιορείτου Μοναχού Μωσέως, δοκίμου συγγραφέως, προεξάρχοντος της Αγρυπνίας πολύ υποχρέωσε τον π. Κωνσταντίνο.

Γ' αυτό και από της θέσεως αυτής πάλι πολύ τον ευχαριστώ.

Οι LIONS τιμούν τον συγχωριανό μας Σεβ. Μητρό. Κεντρό. Αφρικής κ.κ. Τιμόθεο

Η Λέσχη Lions N. Σμύρνης ετίμησε με την ανωτάτη Λαιονική διάκριση τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κ.κ. Τιμόθεο για το Ιεραποστολικό και θεάρεστο έργο που προσφέρει στην ορθόδοξη ιεραποστολή στο Ζαΐρ. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο μέγαρο της Εστίας N. Σμύρνης. Στην κατάμεστη από κόσμο αίθουσα ετίμησαν με την παρουσία τους αξιωματούχοι των Lions, εκπρόσωποι του Υπ. Εξωτερικών, της εκκλησίας, της Αστυνομίας του Δήμου και πολλών Συλλόγων. Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών και πολλοί Μεγαλοχωρίτες ετίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση αυτή.

ΜΑΙΡΗ ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ - ΚΑΛΛΙΑΝΗ

Ο Πρόεδρος της Λέσχης LIONS N. Σμύρνης κ. Φ. Καλλιάνης επιδίει την ανωτάτη Λαιονική διάκριση στον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κ.κ. Τιμόθεο.

«ΕΣΤΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

(Στράβων)

Χρήσμες πληροφορίες για τους αγνοούντες την Ελληνικότητα της Μακεδονίας

Του Πρωτοπρ. Κωνστ. Δ. Βαστάκη

Ο επί κεφαλής τίτλος του παρόντος άρθρου: «Έστι μεν ουν ΕΛΛΑΣ και η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», δηλ., Ελλάδα είναι και η Μακεδονία, εγράφη πριν από δύο χιλιάδες (2.000) χρόνια. Τον έγραψε ο ζήσας τότε μέγας γεωγράφος Στράβων (1ος π.Χ. - 1ος μ.Χ.). Με τον τίτλο αυτόν ο έγκριτος γεωγράφος απεριφραστα και με σαφήνεια περιέγραψε στο πολύτιμο έργο του τον ελλαδικό χώρο στον οποίο ανήκε και η Μακεδονία.

Η ακριβής αυτή είδηση είναι τόσο απλή και κατανοητή ακόμη και στους μαθητές της Α' τάξεως του Δημοτικού σχολείου... Σήμερα όμως, για το χώρο αυτό επικρατεί μεταξύ πολλών η σύγχιση και η θεληματική άγνοια... Άραγε αυτοί που αμφισβητούν την Ελληνικότητα δόλου του χώρου της Μακεδονίας (εννοούμε και τα προς Βορράν κατεχόμενα εδάφη από τους γειτόνους μας), είναι όλοι αγράμματοι;... Διότι σήμερα οι γειτονικοί μας λαοί που διεκδικούν το χώρο και το όνομα της Μακεδονίας, όταν έγραφε ο Στράβων την Γεωγραφία του, αυτοί δεν υπήρχαν. Τότε οι λαοί αυτοί δεν είχαν ακόμη γεννηθεί... Ούτε αυτοί ούτε οι ανιστόριτοι σύμμαχοί τους, και κηδεμόνες τους...

Συγκεκριμένα τα Σλαβικά και Βουλγαρικά φύλλα ενεφανίσθησαν στην χερσόνησο του Αίμου και του Δούναβη τον έβδομο και έπτο μ.Χ. αιώνα. Ενώ ο Στράβων και όλοι οι άλλοι αρχαίοι συγγραφείς τον χώρο αυτόν της Μακεδονίας τον ονομάζουν ΕΛΛΑΔΑ. Η αλήθεια αυτή επαληθεύεται από το πλήθος των Μνημέων και των αρχαιολογικών ευρημάτων, που υπάρχουν σ' αυτό το χωρό με ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ.

Για την ακρίβεια και την αλήθεια φίλε αναγνώστη άκουσε... Τα ευρήματα στον οικισμό της Νέας Νικομήδειας, κοντά στη Βέροια θεωρούνται τα αρχαιότερα της Ελλάδος. Αυτά ανάγονται στην Νεολιθική εποχή και χρονολογούνται στο εξής χιλιάδες (6.000) προ Χριστού. Από τότε μέχρι σήμερα (8.000 χρόνια), οι κάτοικοι αυτής της περιοχής ομιλούν, ζουν και αισθάνονται Ελληνικά.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι οι Μακεδόνες είχαν την ίδια γλώσσα με τους άλλους Έλληνες και κοινά ήθη και λατρείες...

Επίσης, η Μακεδονία παρουσιάζει συνεχή πολιτιστική πρόοδο σε όλη την περίοδο της εποχής του Χαλκού, του Σιδήρου και των Αρχαϊκών χρόνων. Η αλήθεια αυτή επιβεβαιώνεται από τις ανασκαφές και τα πολυνάριθμα ευρήματα που δρέθηκαν στα εξής μέρη: Στη θέση Θέρμη και Καραμπουργάκι της Θεσσαλονίκης, στην Αιανή της Κοζάνης, στη Νέα Αγχίαλο, στο Νεκροταφείο της Σίνδου, στη Θάσο, στην Καδάλα, στο Κιλκίς, στο Αηδονοχώρι των Σερρών, στο όρος Δίον, στην Πέλλα, στην Βεργίνα και στην Αμφίπολη, όπου ο ιστορικός Αθηναίος Θουκυδίδης (όταν ευρίσκετο εκεί εξόριστος), έγραψε την πρώτη Ιστορία του κόσμου.

Πέρα από τα αρχαιολογικά Μνημεία και ευρήματα ο χώρος αυτός έχει να επιδείξει μεγάλη - τεράστια συμβολή, στην παγκόσμια ιστορία με τις μεγάλες μορφές που γέννησε, εξέθρεψε ή φιλοξένησε... Ενδεικτικά αναφέρουμε: τον Περδίκα Α', πατέρα τού Αργαίου που θεωρείται ο γενάρχης της Μακεδονικής δυναστείας (7ος π.Χ. αιώνας), τον Αρμύντα Α' (510 π.Χ.), που πέτυχε την ενοποίηση της Μακεδονίας, τον Φίλιππο Β' (359 π.Χ.), τον Μέγα Αλεξανδρό, που κατέστησε τον Ελληνικό πολιτισμό οικουμενικό αγαθό, και που διακήρυξε στους Πέρσες, ότι ήταν «ανήρ Έλλην, Μακεδόνων ύπαρχος», τον διδάσκαλο του Μ. Αλεξανδρού, φιλόσοφο Αριστοτέλη, τον Απόστολο Παύλο που ήρθε με όραμα στην περιοχή και άφησε από τα αθάνατα Μνημεία της Καινής Διαθήκης στην Ελληνική γλώσσα: τις δύο προς Θεσσαλονίκες Επιστολές του και την προς Φιλιππισίους, τον ένδοξο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο τον Μυροβλύτη με τους χιλιάδες παλαιούς και νεώτερους Χριστιανούς Συμμάρτυρές του και Αγίους της Ορθοδοξίας, τους φωτιστές των Σλάβων: Κύριλλο και Μεθόδιο, τον πρόδιμαρχο της Ορθοδοξίας στο 14ο αιώνα Αρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης τον Παλαμά... για να σταματήσουμε έως εδώ...

Από τα ανωτέρω συμπεραίνεται, ότι η Μακεδονία είναι τόπος και χώρος Ελληνικός, και αποτελεί από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα Κέντρον της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 4000 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ!

*

Ας ιδούμε για λίγο και τους παραχαράτες της ιστορίας.

Για πρώτη φορά, δύπις προαναφέρθηκε σλαβικά φύλλα εμφανίζονται στην Χερσόνησο του Αίμου τον έκτο (60) μ.Χ. αιώνα. Από την αδιάψευστη ιστορία πληροφορούμεθα ότι για πρώτη φορά το έτος 597 μ.Χ. Σλαύοι εποιλιόρκησαν ανεπιτυχώς την Θεσσαλονίκη...

Επίσης, για πρώτη φορά κατά τον έβδομο (70) μ.Χ. αιώνα, εμφανίζονται και οι Βούλγαροι. Συγκεκριμένα το 681 μ.Χ. ιδρύθηκε το βουλγαρικό κράτος γύρω στην περιοχή του Δούναβη...

Για τα κατοπινά μέχρι των ημερών μας γεγονότα, παραλείπομε την ιστορία των αλλεπαλλήλων επιδρομών των Σλαύων και των Βουλγάρων, που κατά καιρούς έκαναν για ν' αρπάξουν Ελληνικά από τα βάθη των αιώνων εδάφη, να κλέψουν, να σφάξουν και ν' αφανίσουν τους Ελληνικούς πληθυσμούς... Παραλείπομε τα μετέπειτα ιστορικά γεγονότα με τα άιματα που γύθηκαν για την υπόθεση της εθνικής μας Παλιγγενεσίας, του Μακεδονικού Αγώνα, όπου πλάι παλληκάρια του Παύλου Μελά αγωνίστηκε και ο συγχωριανός μας αείμνηστος Αξιωματίκος του Στρατού Επαμεινώνδας Παλιούρας... Παραλείπομε την πρόσφατη ιστορία της δεκαετίας του 1940-50, ιστορία γεμάτη μαρτύρια, αίματα, αφανισμούς και καταστροφές... με την απαίσια ιαχή «φωτιά και τσεκούρι»... και διακηρύσσουμε όπως όλοι οι ΕΛΛΗΝΕΣ, προς κάθε ανιστόρητο, αγεωγράφητο, απληροφόρητο και αγράμματο, ότι η Μακεδονία και οι Μακεδόνες από τα βάθη των αιώνων είναι ΕΛΛΑΣ και ΕΛΛΗΝΕΣ και σύμφωνα με τον Ηρόδοτο αποτελούν την καρδιά του Ελληνικού Έθνους. Η πολλή-πολλή μεταγενέστερη παρουσία των Σλάβων, των Βουλγάρων, των Τούρκων και των μισελλήνων κηδεμόνων τους δεν μπόρεσε ούτε ποτέ θα μπορέσει να μεταβάλει τον εθνολογικό χαρακτήρα των Μακεδόνων...

Πιστεύουμε, ότι τα παραπάνω συνοπτικά στοιχεία θα χρησιμεύσουν για να γίνουν οι Έλληνες περισσότερο ΕΛΛΗΝΕΣ, οι λαοί του κόσμου να πληροφορηθούν την αλήθεια, και όσοι διαχειρίζονται τα κοινά του κόσμου ν' αποδώσουν δικαιοσύνη. Η αλήθεια είναι σαφής.

«Έστι μεν ούν ΕΛΛΑΣ και η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ».

Αθήνα 25 Μαρτίου 1992

Κοινωνιο(λογικά) Θέματα

ΔΙΟΛΙΣΘΗΣΗ ΣΕ ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ

Γράφει: Ο Γιώργος Κ. Σταυράκης

Το αίσθημα του καθήκοντος — δεν μιλάμε καν για ζήλο, που θα έπρεπε να είναι συνώνυμα της θρηκείας στον τόπο μιας δεν ήταν ποτέ σε ικανοποιητικά επίπεδα, με ίσως την εξαίρεση περιόδων εθνικού παρορμητισμού.

Τα τελευταία όμως χρόνια η κατάσταση αυτή διολίσθησε και απόνισε σε βαθμό που θα πρέπει να μας προβληματίζει όλους.

Πολιτικοί και πολίτες στον τόπο μας συχνά επισημαίνουν ότι «Η δημόσια διοίκηση είναι ημιπαράλυτη».

Το περίεργο; Ενώ η μανία για τη δημοσιοϋπαλληλική καρέκλα και το αξίωμα είναι πάντα μεγάλη, περιέργως όμως δεν είναι καθόλου το ίδιο και για το καθήκον που συνεπάγεται σε αυτήν. Το 40% και πλέον των εργαζομένων στη χώρα μας είναι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ ο μέσος όρος στην Ε.Ο.Κ. είναι μόνο το 18-20%.

Υπάρχει η διάχυτη αντίληψη ότι με το πτυχίο ο πτυχιούχος κρατάει στα χέρια του **κάθισμα** ανεξαργύρωτη επιταγή. Μόλις την καταθέσει στο δημόσιο αρχίζει η νομή του μισθού σε μνιαίες δόσεις!

Ενώ στον υπόλοιπο δυτικό κόσμο οι νέοι σπουδάζουν την επιστήμη τους για να προσθέσουν και αυτοί κάτι καινούργιο, αντίθετα στο τόπο μας οι περισσότεροι προσπαθούν να πάρουν ένα χαρτί, κάτι σαν διαβατήριο για διορισμό στο δημόσιο.

Στην Δ. Ευρώπη και την Αμερική ο επιστήμονας για να καταξιωθεί πρέπει να αποδείξει την αξία του μετά το πτυχίο, στη δική μας περίπτωση αυτό συνήθως δεν χρειάζεται ούτε πιρινό ούτε μετά.

Ολοένα και μεγαλύτερα στρώματα της κοινωνίας μας έχουνε πειστεί πως με το θράσος, την αλαζονία, και βέβαια το μέσον μπορούν καλύτερα να «προκόψουν», να πάρουν τις καλές θέσεις, από ότι μπορεί, η ευγένεια και η μετριοφροσύνη.

Η συμπεριφορά αυτή τών άσχετων στο τόπο μας είναι πιο δυνατή και αποτελεσματική από την μετριοφροσύνη των ικανών.

Όταν όμως αυτές οι ισορροπίες ανατραπούν και κυριαρχούν οι λιγότερο ικανοί και οι μετριότητες, το κόστος για τις κοινωνίες είναι μεγάλο και διαρκές. Οι μέτριοι και οι άσχετοι συχνά γίνονται περισσότερο αλαζονικοί, γιατί έτσι αναπληρώνουν τις ελλείψεις τους.

Το ανώτατο πνευματικό Ίδρυμα της χώρας μας, η Ακαδημία Αθηνών, εκτός από σύντομες παρενθέσεις φαίνεται πως για τα μεγαλύτερα διαστήματα προτιμά να είναι απροστέλαστη και αποκομμένη από την επικαιρότητα και τα πραγματικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Όποιοι και αν είναι οι λόγοι, οι πνευματικοί άνθρωποι ενός έθνους θα πρέπει να δείχνουν αυτοθυσία και αυταπάρνηση για να συμβάλλουν με την πνευματική δύναμη της έχουν στην αναστροφή όποιας προρίας δεν βαίνει καλώς.

Μπορεί να υπάρχουν φωτισμένοι —και πιστεύω πως υπάρχουν— ζούνε όμως, όπως φαίνεται, στο δικό τους «ονειρεμένο» κόσμο.

Σχεδόν όλοι βρίσκονται στη δύση της ζωής τους και είναι φυσικό κατά τεκμήριο να μην μπορούν να αποδώσουν.

Είναι απορίας άξιον ότι σχεδόν όλοι οι Ακαδημαϊκοί μας είναι Αθηναίοι. Δεν έθγαλε η Ελληνική επαρχία κανένα πνευματικό άνθρωπο; Υπάρχει καμιά γυναίκα Ακαδημαϊκός;

Είναι επίσης περίεργο πώς δεν βρέθηκε κανένας από το ένα-τρίτο της ελληνικής φυλής που ζει στη διασπορά να έχει τα πνευματικά φρόντα να γίνει Ακαδημαϊκός.

Με ευκολία ξεχάσαμε πως η εθνική μας πολιτιγγενεσία αλλά, και η ίδια η επανάσταση του 1821 οργανώθηκαν και στηρίχθηκαν στους Έλληνες τής διασποράς. Τα ελληνικά γράμματα ύστερα από το σκοτάδι των 400 χρόνων ξαναγύρισαν στον τόπο που γεννήθηκαν από τους Έλληνες λόγιους της Κωνσταντινούπολης, της Ρουμανίας, της Αιγύπτου και αλλού.

Παρατηρείται λοιπόν σήμερα από τις μάζες της κοινωνίας μας η υδροκεφαλική αντίληψη ότι τα πάντα ξεκινούν από την Αθήνα και ότι κατά περίεργη συγκυρία εκεί ενδημούν οι σοφοί, οι σπουδαίοι, οι αθάνατοι. Πνευματικοί και ικανοί άνθρωποι του Ελληνισμού της διασποράς αγνοούνται και αποθαρρύνονται, όταν δεν τιμούνται από την μητρόπολη για να παλιννοστήσουν και να δώσουν νέο αίμα στην κοινωνία μας.

Μιλάμε για μεγάλα κοινωνικά αδιέξοδα χωρίς θέβαια να είναι εύκολο να εντοπίσει κανείς όλες τις αιτίες που τα προκαλούν.

Άλλοι μιλούν για κακή παιδεία, άλλοι για κακή δικαιοσύνη, κακή αστυνομία κ.ο.κ.

Παρότι το πρόβλημα είναι πολυσύνθετο, κατά τη γνώμη μου το πλέον βασικό σημείο του προβλήματος στο βαθμό που αυτό υπάρχει είναι η σχεδόν κάθετη πτώση του ατομικού και συλλογικού ήθους.

Εδώ θα πρέπει να πούμε πως το ζητούμενο στις ανθρώπινες κοινωνίες, ασφαλέστερα και στη δική μας, είναι μια λέξη. Το ήθος. Ζητείται ήθος.

Το στοιχείο αυτό τείνει να θεωρείται χαρακτηριστικό γνώρισμα για αφελείς. Έτσι περιήλθε και αυτό το είδος σε ανεπάρκεια.

Οι πολιτικοί μας όταν μας γράφουν για τα προσόντα τους, όταν ακόμα είναι υποψήφιοι, θα έπρεπε να μας δηλώνουν υπεύθυνα ότι διαθέτουν και το προσόν του ήθους. Στον τόπο μας, εκτός από τα λεξικά και τις εγκυγλοπαίδειες την λέξη αυτή δεν την βλέπεις γραμμένη πουθενά άλλού. Στις Αγγλόφωνες κοινωνίες είναι σχεδόν καθιερωμένο στις αγγελίες για πρόσληψη προσωπικού ανάμεσα στα απαραίτητα τυπικά προσόντα να περιλαμβάνεται και το ουσιαστικό προσόν που λέγεται ήθος (*integrity*).

Χθε κανόνας, κάθε έννοια, στον τόπο μας είναι καλά μόνον εφόσον μας θολεύουν. Ένα παράδειγμα. Διορισμός στο δημόσιο. Τον όρο «διορισμός» ο μέσος Έλληνας δεν τον βλέπει σαν μία εργασία που περικλείει ευθύνη, που απαιτεί προσφορά στην ευρύτερη κοινωνία. Για τους πολλούς δεν σημαίνει δουλειά, σημαίνει θόλεμα, τακτοποίηση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα γονέα που ζήτησε από γνωστό του βουλευτή να διορίσει την κόρη του.

Ο βουλευτής μη έχοντας να πρότεινε θέση στο δημόσιο είπε στον ψηφοφόρο του πως έχει πρόσβαση σε μεγάλη Εταιρεία και εκεί θα μπορούσε να εργαστεί η κόρη του. Ο «περήφανος» πατέρας κατάπληκτος απάντησε στον βουλευτή! Εγώ σας ζήτησα διορισμό, όχι δουλειά, για την κόρη μου.

Ο νεποτισμός και το μέσον εξακολουθούν να έχουν μια πολύ καλή θέση και στη σημερινή κοινωνία μας. Υπάρχουν γονείς που αξιώνουν τα παιδιά τους να διοριστούν στις ίδιες υπηρεσίες που εργάζονται και οι ίδιοι γιατί το θεωρούν και αυτό ένα από τα πολλά «κεκτημένα δικαιώματα» που έχουν.

Υπάρχουν νέοι που φτάνουν 30 και 35 χρονών, αρνούνται οποιαδήποτε άλλη εργασία και περιμένουν να διοριστούν στο δημόσιο, την ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, τα ΕΛΤΑ, όπου εργάζεται ο μπαμπάς.

Αν δεν είναι το μέσον, θα είναι το κόμμα που το περιμένουμε να έρθει στην εξουσία.

Από τη στιγμή που γαντζώνεται ο νεοέλληνας με ένα διορισμό η Ελλάδα για αυτόν μικραίνει.

Ελλάδα είναι μόνο η Αθήνα ή η Θεσσαλονίκη. Εκπαιδευτικοί, Αστυνομικοί ακόμα και οι απιώτες βάζουν νέα μέσα για να μην υπηρετήσουν στην επαρχία.

Όλοι οι Έλληνες τα τελευταία 15-25 χρόνια πετύχαμε το μεγάλο μας όνειρο.

Γίναμε όλοι μπουρζουά. Ο εισαγόμενος και πρόσκαιρος ευδαιμονισμός δημιούργησαν πλασματικές αντιλήψεις σε βάρος της ουσίας.

Ο δεινοσαυρισμός είναι και αυτός καλά γανζωμένος στην νοοτροπία μας. Είναι εκείνοι που την έχουνε βολέψει από πολλά χρόνια. Έχουνε πείσει τον εαυτό τους πως είναι αναντικατάστατοι, θεωρούν τις ικανότητές τους δεδομένες, βλέπουν τους αληθινά ικανούς μέσα από μονοεστιακά γιαλιά, και θέβαια φροντίζουν τα στεγανά.

Ένας ενδόμυχος φόβος τους τρομάζει για κάθε άνοιγμα προς τα εξω. Το ξένο, το καλύτερο, το διαφορετικό φοβίζει ανθρώπους και ομάδες που συνήθως έχουνε μειωμένη αυτοπεποίθηση για την αρτιότητα και τις ικανότητές τους. Έτσι λοιπόν προτιμούν την νομή της θέσης και επαναπαύνται στην αυταρέσκεια που τους δίνει το αξίωμα.

Ομως οι κοινωνίες και τα άτομα που εμφορούνται από ιδανικά για το όμορφο, το ωραίο, το αρμονικό ζέρουν πολύ καλά·πως τα μεγάλα έργα, υλικά και πνευματικά, δεν

πραγματοποιούνται με τη δύναμη και την αυταρέσκεια εκείνων που θολεύονται, αλλά, με την επιμονή και την συμμετοχή όλων των στρωμάτων της κοινωνίας μας.

Είναι πραγματικά δύσκολο για όποιον πολιτισμό, όσο σπουδαίος και αν είναι, να διαδραματίσει το ρόλο του επί μακρόν, αν κατατρέχεται από αμφοραλιστικές και ατομικιστικές νοοτροπίες, στοιχεία που μαζί με άλλα εμποδίζουν τη συλλογική προσπάθεια, και τραυματίζουν την αισιοδοξία που πρέπει να έχει ο λαός μας.

Σε αυτά έρχεται ακόμα να προστεθεί το μεγάλο πρόβλημα της δυσπιστίας του μέσου πολίτη προς τους πολιτικούς μας και τους διαχειριστές του δημοσίου χρήματος. Την κατάσταση αυτή που πραγματικά υποθόσκει στην κοινωνία μας δεν κατάφεραν οι πολιτικοί μας να την αποτινάξουν και να εμπεδώσουν στη συνέχεια καθεστώς αμοιβαίας καλής πίστης και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Οι γενικότερες βέβαια είναι διακινδυνευμένες και κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η κορυφή της πυραμίδας είναι υπεύθυνη, και η βάση, δηλαδή οι πολίτες δεν είναι. Αδιαμφισθήτη όμως παραμένει το γεγονός πως μερίδα της κοινωνίας μά δικαιολογημένα ή όχι αμφισθητεί σχεδόν μονίμως την αδιάβλητη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, δηλαδή των φόρων που αμέσως και εμμέσως τλητρώνει. Έτσι λοιπόν μικρές και μεγαλύτερες κοινωνικές ομάδες αμφισθητούν το κύρος και τη δύναμη, αν όχι του κράτους με τη γενική του έννοια, σήγουρα τις διάφορες επί μέρους αποφάσεις των πολιτικών μας.

Είναι γεγονός ότι η μεγαλύτερη μερίδα του λαού μας κουράστηκε και σε πάρα πολλές περιπτώσεις αμφισθήτει τους πάντες και τα πάντα, και κυρίως την εκάστοτε πολιτική ηγεσία. Πρέπει να ομολογήσουμε ότι ο λαός μας «προδόθηκε» πολλές φορές από τους πολιτικούς του, που όχι μόνο δεν διέθεσαν ικανότητα και βούληση να αναθαμίσουν αλλά την κοινωνία αλλά, πολλοί από αυτούς δεν είχαν καν το θεμελιώδες προσόν που λέγεται ήθος.

Η ξαφνική και απρογραμμάτιστη μετάβαση από την αγροτική και ποιμενική ζωή στην αστική, η γρήγορη αλλαγή από παραδοσιακά μοντέλα ζωής στη συμβατικότητα της πολυκοινωνίας των πόλεων προκάλεσαν το λεγόμενο πολιτιστικό σοκ (shock). Μέσα από αυτή την υπαρξιακή αναγκαιότητα, η οποία στην ψυχοσύνθεση της φυλής μας γίνεται ακόμα πιο έντονη αναπτηδούν νοοτροπίες και συμπεριφορές που απορρίπτουν θεσμούς και περιφρονούν την αναγκαιότητα της συμβατικότητας.

Συχνά-πυκνά μέσα στην ψυχή τού νεοελληνα γεννιέται ένα αδυσώπητο ερώτημα. Πολλούς τους θασανίζει σε μόνιμη βάση. Μα τι γίνεται σε αυτόν τον τόπο; Πήξαμε στον εκφαυλισμό, την αναλγησία, τον ατομικισμό;

Ο καλύτερος τρόπος για να διαγνώσεις τα μεγάλα προβλήματα μας κοινωνίας είναι η συνισταμένη της ψυχολογίας της μάζας και της κοινωνιολογίας. Βέβαια η «διάγνωση» στο θαμό που θα υπάρξει, δεν σημαίνει απαραίτητα και «θεραπεία». Είναι όμως καλύτερα μια κοινωνία να εντοπίζει —έστω— τις αδυναμίες της, όπως και τα προτερήματά της, από του να παραπαίει ψάχνοντας την ταυτότητά της.

Κάθε μέρα και περισσότερο γίνεται παραδεκτό ότι ο άνθρωπος σαν οντότητα, σαν ψυχή, έχει παραμεληθεί μεταφέροντας όλο του το βάρος στην τεχνολογία, τις επιστήμες, την καταναλωτική μανία. Η ανάγκη για καλλιέργεια και αγωγή της ψυχής ξεχάστηκε μέσα στη δίνη του για ατομική προσβολή και για πλουτισμό. Στην δική μας περίπτωση, όχι μονάχα δεν έγινε αυτό, αλλά ο νεοελληνας αποστερήθηκε από πρότυπα-μοντέλα.

Σε μια κοινωνία μπορεί να έχεις καλούς επιστήμονες, πολιτικούς με δεινή ρητορία και ικανότητα, μπορείς ακόμα να έχεις πλούτο και τεχνολογία.

Όμως, αν δεν έχεις πρότυπα-μοντέλα που να βασίζονται απαλάντευτα σε αρχές που εμπένονται από ανθρωπιστικά ιδανικά, όπως είναι το ήθος, ο αλτρουϊσμός, η κοινωνική αλληλεγγύη, τότε χεις παρεκκλίνει και μάλλον οδεύεις προς την παρακμή.

Η τεχνολογία και οι επιστήμες εκδικούνται και εκδικούνται ύπουλα, σκληρά. Η νεοελληνική κοινωνία αφημένη στα ρεύματα των καιρών, εγκλωβισμένη η ίδια σε πρότυπα εισαγόμενα πολύ φτηνά, έχει χάσει τον πολιτιστικό ειρμό της και αδυνατεί να δώσει αρχές και πρότυπα.

Τα κοινωνικά μοντέλα απέναντι στους σημερινούς νέους πάσχουν, είναι χρεοκοπημένα.

Στο όνομα της ελεύθερης διακίνησης τών ιδεών και της πληροφόρησης η πολυπραγμούση, η αμετρούπεια, οι σχολιασμοί που γίνονται κατά το δοκούν, βρίσκονται στον κολοφώνα της δόξας των. Πολλές δεκάδες ραδιοσταθμοί και εφημερίδες στην αγωνία τους

να μας «ενημερώσουν» σε πολλές περιπτώσεις σπέρνουν την ανασφάλεια και τη σύγχυση. Η αντιφατικότητα του ημερήσιου Τύπου είναι σχεδόν παροιμιώδης. Οι έμποροι των ειδήσεων και οι βαρώνοι του Τύπου μέσα από το θεμιτό και αθέμιτο ανταγωνισμό «νοιθεύουν» θα έλεγε κανείς την πληροφόρηση για να ικανοποιεί νοστρά φαινόμενα της κοινωνίας. Για αυτούς πρέπει η είδηση να είναι συναρπαστική, να ικανοποιεί πάθη, να έχει δηλαδή πέραση, όπως θα έλεγε ο έμπορας.

Ο σημερινός «πολιτισμένος» άνθρωπος ολοένα και περισσότερο φαίνεται πως χάνει την επαφή με τον εαυτό του. Διόγκωσε εξωπραγματικά την αληθινή εικόνα που θα έπρεπε να έχει για τον ίδιο σε σχέση με τον συνάνθρωπό του και το φυσικό περιβάλλον. Έτσι βιώνει εξωρεαλιστικά εγκλωβισμένος σε λαθεμένες προτεραιότητες που του τις επιβάλλει ο παντοδύναμος καταναλωτισμός, το κυνήγι του εύκολου και γρήγορου πλούτου, και η αγωνία του για αναρρίχηση μέσα και έξω από τους παραδοσιακούς και συμβατικούς κανόνες της κοινωνίας. Στη δική μας περίπτωση πρέπει να προσθέσουμε το έντονο θυμικό συνδυασμένο και με την τάση να λησμονούμε ιστορικές αλήθειες που δεν θολεύουν. Μας έμαθαν να υπερτονίζουμε τις αρετές μας και να αγνοούμε τις αδυναμίες, και οι δυο αυτές συμπεριφορές οδηγούν στην ουτοπία.

Όμως στις περιπτώσεις που η ουτοπία ξεπερνά τα μεμονωμένα άτομα και παίρνει συλλογικό χαρακτήρα μπορεί να οδηγήσει σε απρόβλεπτες εξελίξεις. Τέτοιες ανεπιθύμητες και οδυνηρές καταστάσεις έχουμε κάμποσες στον αιώνα που μας αφήνει.

Τις αρετές οι άνθρωποι και τα Έθνη δεν τα επιβάλλουν στους άλλους, προσπαθούν να τα αποδείξουν στην πράξη.

Μείς το κάνουμε αυτό; Την εκτίμηση, το σεβασμό, και την αναγνώρηση είναι είδη που θα ζητάσ.

Αυτά απονέμονται αυθόρμητα. Τα απολαμβάνεις ύστερα από κόπους και προσπάθεια.

Η ανωτερότητα, η μόρφωση, η ευγένεια δεν κληρονομούνται εις το διηνεκές. Είναι μία συνεχής διαδικασία που αν στο μεσοδιάστημα δεν την συντηρείς και δεν την αποδείχνεις βιωματικά —στην πράξη δηλαδή— δεν μπορείς να ισχυριστείς την ύπαρξή της.

Για ανεξήγητους λόγους κάποιοι αφύπνησαν και ενθάρρυναν τα ελαττώματα μεγάλης μερίδας της κοινωνίας μας και οι αρετές της φυλής θεωρήθηκαν παρωχημένες και πταλίες αντιλήψεις, που δεν οδηγούν πουθενά.

Η κοινωνική διαστρωμάτωση έχασε σε μεγάλο βαθμό τις αποδεκτές ισορροπίες της. Μια κατάσταση που χαρακτηρίζεται από ενδόμυχη μοιρολατρεία, του τύπου, δε βαριέσαι, άμα εγώ είμαι θολεμένος, έχω χρήματα τι μπορεί να συμβεί;

Άλλοι που είναι λιγότερο έξυπνοι από μένα θα υποστούν τις συνέπειες. Είναι μια μορφή κοινωνικής ανομίας, η οποία κάτω και από εξωγενείς αρνητικές συγκυρίες το τίμημα μπορεί να είναι πολύ ακριβό. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν χρειάζονται οι έξωθεν εχθροί. Τα καταφέρνουμε και μόνοι μας.

Ένα μεγάλο μέρος της διαφθοράς που βλέπουμε σήμερα σχεδόν σε όλους τους τομείς της κοινωνίας μας θα μπορούσε να είναι ελαχιστοποιημένο, αν το ανθρώπινο δυναμικό της πατρίδας μας είχε ισχυρές βάσεις ηθικής αντίστασης στον κάθε μορφής αμοραλισμό, τις ατέρμονες καταστρατηγήσεις νόμων και ηθικών αρχών που κατασπαράσσουν το σώμα της ελληνικής κοινωνίας.

Ωι αμοραλιστικές τάσεις μιας κοινωνίας μοιάζουν με επιδημία, αν δεν μπολιαστεί η βάση, ξάπλωσή τους είναι σχεδόν θέβαιη.

Παιρνοντας υπόψη τις όποιες επιφυλάξεις που υπάρχουν θα μπορούσε να πει κανείς με σχετική ασφάλεια ότι σαν λαός είμαστε και χαρισματικός.

Ίσως αυτό να ακούγεται λίγο ως πολύ αντιφατικό.

Όμως, αν δεν υπήρχαν —ή έστω ήταν ελάχιστες— οι αυξανόμενες αρνητικές νοοτροπίες, τότε, θα μπορούσε να το ισχυριστεί αυτό κανείς με μεγαλύτερη σιγουριά.

*PEKBIEM

Στη Μνήμη του Παύλου Μπακογιάννη που συμπληρώθηκαν τρία χρόνια από το θάνατό του. Ο Παύλος Μπακογιάννης έζησε πολλά χρόνια στην Γερμανία σαν μετανάστης. Η ψυχή του όμως ήταν στην Ευρωπαϊκή

'Οταν είμαι νεκρός πολυαγαπημένη
μην πεις πικρά μοιρολόγια για μένα.
Μη φυτέψεις τριαντάφυλλα στο κεφάλι μου
ούτε κυπαρίσια σκιερά.

**

Ας είν' το πράσινο χορτάρι πάνω μου
με τη δροχή, τον ήλιο, τη δροσούλα το πρωί.
Κ' αν, με θυμάσε κ' αν με ξεχάσεις
Εγώ, δε θα βλέπω τον ίσκιο, τα βουνά, το χιόνι, τον αγέρα.

**

Τ' αηδόνια πια δε θα τ' ακούω
βαθειά στη φεματιά να κελαρδεί.
Του ήλιου την ανατολή, τη δύση δε θα βλέπω.
Μες' το παχύ σκοτάδι θα ονειρεύομαι τ' απόσκια
και τη χαρανγή π' αργούν για ν' άρθουν.

**

Κ' αν τ' ονειρόθαρρώ με πάει στα ξένα
την ξενιτιά, την πλάνα, τη μαγεύτρα
Ίσως τότε να θυμάμαι...
Κ' ίσως τότε να... ξεχνώ.

* Μετάφραση από Αγγλικό ποίημα Γ.Κ.Σ. 18.5.92

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ • ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΓΑΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Καταρτισθείση συρράκων τῷ Νύμω ΔΝΖ'

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

του Πρ. Κων. Δ. Βαστάκη

Ααδόπουλος Γεώργιος: (πρέπει να είναι γεννημένος περί το 1760 μια γενέα ενωρίτερα από τους κατωτέρω)

Βασιλόπουλος Γεώργιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Σιταράς Ιωάννης: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Πιοβανόπουλος Αθανάσιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Πιοβανόπουλος Πιοβανόπουλος Νικόλαος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Σόκος Γεώργιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Τλούπτας Πιοβανόπουλος Αθανάσιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Αραπογιάννης Νικολ.: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Κολόθος Νικόλαος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Χονδροκώστας: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Σόκος Ιωάννης: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Βλαχάκης Δημήτριος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Νικολόπουλος Δημήτριος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Λαδάς Νικόλαος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Πόπουλος Γ. Ιωάννης: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Σταθόπουλος Γεώργιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Σκαρπόπουλος [Σκαρπής] Κων/νος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Γιωργαντόπουλος Αθανάσιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον, θ.π.)

Γεωργακόπουλος Αθανάσιος: (μάλλον πρόκειται για ξεχωριστά πρόσωπα.)

Καρατσιωνόπουλος ή Νικόλαος

Καρατζενόπουλος [=Καραντζένης]: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Γεωργαντόπουλος ή Ιωάννης: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Γεωργανόπουλος Ιωάννης: (Κι εδώ πιθανώς να πρόκειται για ξεχωριστά πρόσωπα)

Σταυράκης Γεώργιος: (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Περίδας Ιωάννης: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Φλώρος Νικόλαος: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον θ.π.)

Κιτέας Αθανάσιος: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Σιόκος Ιωάννης: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Ντερβίσης και Δερβίσης Δήμητριος: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Υφαντής Δημήτριος: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Πουρνάρας Ιωάννης: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Πριγκιφλής Κώστας: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Σιαμανής Νικόλαος: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Βασιλης Δημήτριος (;): ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Χαντσόπουλος Γεώργιος (το όρ.)

Χαντζόπουλος Θον.: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Κοκοτόπουλος Ιωάννης: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

Κακαράτσας, Δημήτριος: το ορθόν: Κακαραντζάς: ((τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)
Μησύρης Γεώργιος το όρθον Μεσίρης (τιμημένος ως Στρατιώτης με Σιδηρούν αριστείον ανδρών θ.π.)

(Συνεχίζεται)

ΕΡΓΑ ΣΤΟΥΣ Ι. ΝΑΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Από τον Αιδεσμώτατο ιερέα του χωριού μας Π. Κωνσταντίνο Λαμπαδάκη πήραμε και δημοσιεύουμε τις εξής πληροφορίες.

1) Το Εκκλ. Συμβούλιο, όπως είναι γνωστό, έκαμε ότι μπόρεσε κι έτσι κατόρθωσε φέτος να λειτουργήσουμε με την ευλογία τού Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ.κ. Νικολάου στο νέο Ναό του Γαύδου, στη μνήμη της «Παναγία τής Προυσιώτισσας 23 Αυγούστου. Στον έσπερινο και στη θεία Λειτουργία εκτός από τον εφημέριο του χωριού Π. Κων/νου Λαμπαδάρη και τον εφημέριο του Μικρού Χωριού Π. Νικόλαο Άξακου συλλειτούργησε και ο συγχωριανός μας ιερέως Π. Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης. Η Επιτροπή ευχαριστεί όλους δύσους μέχρι τώρα βοηθούν το έργο και παρακαλεί να συνεχίσουμε αυτή τη βοήθεια για να τελειώσει κι αυτό το θεάρεστο έργο.

2) Η Επιτροπή, επίσης, με την ευλογία τού Σεβασμιωτάτου μας κοντένει να φέρει σε πέρας και την επικεφαλής τής στεγής και του τρούλλου του Ι. παρεκκλησίου του Αγίου Αθανασίου. Έτσι ελπίζουμε να εξασφαλίσουμε το Ι. Ναό από την υγρασία, αλλά και αισθητικά ο Ναός παίρνει άλλη όψη. Στους αγαπητούς δωρητές εκφράζουμε πολλές ευχαριστίες.

3) Τέλος η Επιτροπή φροντίζει και για την αγιογράφηση τού καθεδρικού μας ιερού Ναού της Αγίας Παρασκευής. Είναι έργο που το επιθυμούμε από πολλά χρόνια και ελπίζουμε στην αγάπη όλων ν' αρχίσει κι αυτό το έργο. Και γ' αυτό το έργο περιμένουμε την συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε.

Για το Εκκλ. Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος ιερέας Κων. Λαμπαδάρης

Η ΦΩΝΗ ζου Μεχάλου Χωριού ΕΠΡΥΤΑΝΙΑΣ

Β' Έξαρ. 1985 - Α Έξαρ. 1986 Αρ. Φύλ. 59-60

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΕΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Γράφει: ο Γιώργος Κ. Σταυράκης

Η φωνή του χωριού χαιρετίζει τους ξενιτεμένους μας

Το 1993 δρίσκεται κιόλας προς το τέλος του χωρίς καλά-καλά να καταλαβαίνουμε πόσο γερήγορα περνούν τα χρόνια μέσα στην καθημερινή ζωτική, όπως έγινε σήμερα.

Η Φωνή του χωριού μας στέκεται πάντα στο πλευρό των απόδημων και πασχίζει να μας κρατάει όλος ενήμερους για τα ευχάριστα και τα δυσάρεστα που συμβαίνουν. Γράφουμε για την πρόσδοτο του χωριού μας, την κοινωνική και πολιτιστική ζωή των χωριανών μας μέσα από τον Σύνδεσμο και γενικότερα τα νέα της ιδιαίτερης πατρίδας μας της Ευρωπαϊστικής.

Πολλές φορές έχουμε μιλήσει ότι η Φωνή του Μεγ. Χωριού είναι το μοναδικό σχεδόν μέσο επικοινωνίας των απανταχού Μεγαλοχωριτών. Η παρουσία της Φωνής σε κάθε σπίτι ανανεώνει και κρατάει ζωντανή την επαφή μεταξύ μας και καταγράφει τα γεγονότα ανεξίτηλα για μας, και τις γενιές που έρχονται.

Είναι συνεπώς φανερό ότι η αποστολή της Φωνής του χωριού μας θα πρέπει να έχει προτεραιότητα και να μπαίνει σε κάθε σπίτι, τόσο μέσα στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Πολλοί Χωριανοί μας πληρώνουν τη συνδρομή τους από την ξενιτεμένη για να μαθαίνουν τα νέα του χωριού μας μέσα από τη Φωνή. Φέτος θα πούμε και λίγα από τα ανάποδα που μιβαίνουν και επλέζουμε, όχι ηθελημένα, αλλά από αμέλεια ή έλλειψη χρόνου που είναι πολύτιμος για όλους μας.

Από χρόνια διατυπώνονται παραπόνα γραπτά και προφορικά από χωριανούς μας, μέσα και έξω από την Ελλάδα, ότι δεν λαβαίνουν τη «Φωνή» παρότι η διεύθυνσή τους είναι η ίδια για πολλά χρόνια. Ένας χωριανός γράφει επί λέξει: «Εμείς από μακριά πληρώνουμε τη συνδρομή μας μόνο και μόνο για να λαβαίνουμε τη Φωνή του χωριού».

Από την άλλη μεριά όμως, του στραβού το δίκιο λέει ότι και οι χωριανοί μας που ζούνε εκτός Ελλάδος πρέπει να στέλνουν κάποιο γράμμα, κάποια συνδρομή, να ενημερώνουν για τη διεύθυνσή τους πράγμα που δυστυχώς δεν γίνεται όσο πρέπει από αρκετούς ξενιτεμένους μας. Συμπερασματικά θεωρώ ότι το Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου μας πρέπει να εξαντλεί ακόμα και την τελευταία δραχμή κάθε συνδρομής προκειμένου να στέλνεται η Φωνή ταχυδρομικώς εφόσον δεν υπάρχει άλλο πρόσφορο μέσο. Το ότι στοιχίζει 200 ή 400 δρχ. για τις ΗΠΑ και Αυστραλία κατά τη γνώμη μου δεν είναι λόγος αρκετός να γίνεται κακώς εννοούμενη οικονομία.

Αν πρόκειται ο Σύνδεσμος να εκπληρώνει τον πρωταρχικό στόχο του που είναι η κοινωνική αλληλεγγύη, η πολιτιστική επικοινωνία ανάμεσα στα μέλη του, τότε τέτοιες τουγγουνιές δεν έχουν νόημα.

Όπως γράψαμε και παλιότερα το χωριό μας δεν είναι μόνον διάφορα έργα δρόμοι και σπίτια. Πάνω από όλα είναι μια ανθρώπινη κοινωνία, και ο Σύνδεσμος την ανθρωπιστική πλευρά κυρίως θα έπρεπε να καλύπτει. Οι διαπροσωπικές σχέσεις τών ανθρώπων είναι το μεγάλο κενό που σήμερα ανάμεσα στους ανθρώπους μεγαλώνει. Η έλλειψη ανθρωπιάς μας αντικρίζει καθημερινά, ακόμα και στον πιο στενό μας κύκλο. Η ευγένεια και η φιλία έχουν γίνει η περιττά. Το τηλέφωνο μας «εξασφαλίζει» ένα πολύ καλό άλλοι για να κρατάμε τα ρόσοχήματα. Μετά το δρομαντισμό μας ήμδαν η «ευδαιμονία», η τεχνολογία, τα οποία τώρα παίρνουν την εκδίκηση τους. Έχει επικρατήσει η λατρεία του εγγισμού, του ατομικισμού, της αυταρέσκειας και της αδιαφορίας για τον συνάνθρωπο. Αυτά είναι μερικά από τα κενά που καλούνται σήμερα να καλύψουν οι λεγόμενες πολιτιστικές οργανώσεις. Η αποστασιοποίηση των νέων μας όχι μόνο δεν ελέγχεται, αλλά, φοβάμαι πως επιταχύνεται. Πρέπει να γίνουν δήματα εκατέρωθεν. Να συγκλίνουν και οι δύο πλευρές. Να ελαχιστοποιηθεί το κενό στα φυσικά και αποδεκτά του επίπεδα.

Να εμφυσήσουμε στα παιδιά μας της δεύτερης και τρίτης γενιάς που γεννιούνται στην ξενιτεμένη Ελληνική συνείδηση. Να γίνουν καλοί Αμερικανοί και Αυστραλοί πολίτες, αλλά, να κρατήσουν και κάτι Ελληνικό.

Είναι μια πρόκληση για όλους μας.

Γ.Κ.Σ.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

* Στις 8 Μαΐου 1993 συνήλθε στην Αθήνα η επιτροπή υποτροφιών διορισμένη από την Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής για την επιλογή Ευρυτάνων Φοιτητών στην Ελλάδα που θα πάρουν τις υποτροφίες για το Ακαδημαϊκό έτος 1993-1994.

Από Μεγαλοχωρίτες Φοιτητές δεν είχαμε καμία αίτηση υποψηφιότητας

*

* Για τα παραπάνω χρηματικά δρασεία (υποτροφίες) οι ενδιαφερόμενοι πρωτοετείς φοιτητές από την Ευρυτανεία μπορούν να υποβάλλουν τις αιτήσεις τους μέχρι τον Μάρτιο κάθε χρόνο για το ακαδημαϊκό έτος που ακολουθεί. Αιτήσεις γίνονται δεκτές από τα μέλη της επιτροπής: Τηλέφωνα κ. Π. Κωστοπαναγιώτης 80.22.255 κ. Βασ. Τριχιά 80.20.267 πρωτ. Κων. Βαστάκη 82.27.845 και κ. Γεώργ. Σταυράκη 80.42.401.

*

* Η Πανευρυτανική Ένωση με πρόεδρο τον κ. Παν. Κωστοπαναγιώτη και οι Πανεπιστημιακοί καθηγητές κ.κ. Ι. Υφαντόπουλος, Ι. Ζαμπάκας, Σταύρος Αναγνωστόπουλος και Κλ. Κουτσούκης είναι στη διάθεση των Ευρυτάνων φοιτητών ια να σας πληροφορίσουν σχετικά με τις υποτροφίες ERASMUS I.K.Y. κ.λπ. Για περισσότερες πληροφορίες τηλεφωνήστε στο 80.22.255 κ. Κωστοπαναγιώτη και 68.13.289 κ. Υφαντόπουλο.

*

* Η εθελοντική ομάδα των ευρυτάνων γιατρών συνεχίζουν και φέτος την αγαθοεργό προσφορά τους με εξοδήμησις στα χωριά της Ευρυτανίας εξετάζοντας δωρεάν τους κατοίκους που έχουν ανάγκη. Φέτος προγραμματίστηκε επίσκεψη των γιατρών και στο Μεγ. Χωριό. Στην ομάδα αλληλεγγύης συμμετέχουν και τρεις χωριανοί μας γιατροί. Οι κ.κ. Ν. Καρδέλης, Α. Κοντομέρος και Κ. Πριστόλας. Η υφυπουργός Κα Φάνη Πάλλη-Πετραλιά έστειλε συγχαρητήρια επιστολή στην Πανευρυτανική Ένωση.

*

* Η Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής το «Βελούχι» σε επιστολή της από 18 Μαρτίου 1993 ευχαριστεί την Πανευρυτανική Ένωση και την Επιτροπή υποτροφιών για το ενδιαφέρον και την αφοσίωση με τα οποία υπηρετούν την Ευρυτανία αναβαθμίζοντας έτοι την συνεργασία με τους Ευρυτάνες της Αμερικής το «Βελούχι».

*

* Ο πρωθυπουργός της Ελλάδος έστειλε επιστολή προς τον Ελληνοαυστραλιανό προδευτικό Σύλλογο Καραγιώργη Σερδίας 7, Αθήνα από 5-2-93 απευθύνοντας θερμό χαιρετισμό.

*

* Έγιναν και φέτος οι καθιερωμένες τελετές στην Αθήνα και το Καρπενήσι για την απονομή των τίτλων και των χρηματικών δρασείων από το Βελούχι της Αμερικής και την Πανευρυτανική Ένωση Αθηγών.

*

* Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Μεγαλοχωριτών Αμερικής αγαπητός κ. Νικ. Δ. Κοντός σε επιστολή του προς την Πανευρυτανική Ένωση ζήτησε να επισκέπτεται το Μεγ. Χωριό η ομάδα γιατρών μια φορά το χρόνο τουλάχιστο.

Προσθέτει επίσης ότι το γεύμα για τη μέρα εκείνη θα είναι προσφορά δική του. Το ευχαριστούμε επί των πρωτέρων.

*

* Στις αρχαιοεσίες που έγιναν στα γραφεία του Συνδέσμου Μεγαλοχωριών στην Αθήνα στις 14-3-1993 εκλέχτηκαν στο Διοικ. Συμβούλιο τρία νέα μέλη οι κ.κ. Θεοδ. Περίδας, Χρ. Καραγιάννης και Κων. Μανθόπουλος. Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε νέες πρωτοβουλίες και φαντασία κυρίως στον κοινωνικό και πολιτιστικό τομέα.

*

* Ευχαριστούμε τους απελθόντες που με μόχθο και ζήλο εργάστηκαν για την πρόοδο του Συνδέσμου και του Χωριού. Ελπίζουμε στο μέλλον να είναι υποψήφιοι για το Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου μας.

*

* Η αδελφότητα Μικροχωριών μετά το άγγελμα του θανάτου τού εκλεκτού Μικροχωρίτη Δημ. N. Πολύζου μεταξύ άλλων σαν πρώτη χειρονομία διέθεσε το ποσό των 50 χιλ. δρχ. για τις υποτροφίες Ευρυτάνων Φοιτητών.

Γ.Κ.Σ.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

Τώρα το Μάη με τη δροσιά, τώρα το καλοκαίρι
τώρα κι ο νέος βούλευται στα ξένα για να πάει,
νύχτα σελλώνει τ' άλογο, μέρα το καλλιγώνει
φκεύάχνει ασημένια πέταλα, καρφιά μαλαματένια

*

Κ' η μάνα του εξύμωνε, ξυμώνει την κουλούρα
και με τα δάκρυα ξύμωνε και με τα μοιρολόγια.
Θεέ μου ν' αργήσουν τα ψωμιά, να μην καεί ο φούρνος
για να διαβεί η συντροφιά, για να απομείνει ο γιος μου.

*

Τι λες αυτό μωρ' μάνα μου, τ' ήταν ο λόγος που είπες
του νέου δος του ξενιτιά, του νέου δος του δρόμο.
Ωρα καλή σου γιόκα μου, και να καλοστρατήσεις.
Να πας καλά, να φθεις καλά, να φθεις καζαντισμένος.
Να φέρεις γρόσια φόρτωμα, φλουριά με το δισάκι.

*

Κάπως έτσι γίνονταν ο διάλογος με τη μάνα πριν ξενιτευτεί ο γιος.
Το λαϊκό αίσθημα και η μουσική είναι ο αλάνθαστος καθρέφτης για το πώς αντιμετώπιζε ο λαός
την «ανάγκη» για να ξενιτευτεί. Το λαϊκό τραγούδι μιλούσε για τον χωρισμό τής μάνας από
το γιο, της νιόπαντρης κόρης από τον άνδρα της, της αδελφής από τον αδελφό.
Άλλα μιλούν για το μισεμό άλλα μιλούν για το γυρισμό και άλλα για την παντρειά του νέου
στα ξένα.

*

Εδώ στα ξένα πούρθα με παντρέψανε
μου δώσανε γυναίκα μάγισσας παιδί
μαγεύει τα καράβια και δεν αρμενούν
με μάγεψε και εμένα και δεν έρχομαι.
Όντας κινήσω νάρθω λάσπες και νερά
κ' όντας γυρίζω πίσω ήλιος και ξαστεριά.

*

Ο ποιητής μας το κάνει φανερό ότι ο μετανάστης είναι παγιδευμένος ανάμεσα σε δύο άνισες διχαστικές πραγματικότητες. Η ξενιτιά από τη μια που τον δελεάζει και τον μαγεύει, και η πατρίδα από την άλλη που την βρίσκει ξεμαλλιασμένη, χωρίς οργάνωση «αφιλόξενη». Μόνο η νοσταλγία δεν στέκεται αρχετή να ακούσει την έκκληση της μάνας, της αδελφής. Έτσι ο τόνος της μάνας τώρα αλλάζει.

*

Ανάθεμα την ξενιτιά, χίλια καλά και αν έχει,
που ξενιτεύει τα παιδία κ' ούλα τα παλλικάρια.
Ξενίτεψε και με το γιο, το νιο τον παντρεμένο,
την Κυριακή παντρεύεται, Δευτέρα μέρα φεύγει.

*

Η πίκρα της μάνας εξωτερικεύεται γιατί είναι ο μόνος τρόπος που της απομένει να απαλύνει τον πόνο της και να εκφράσει τα συναισθήματά της.

Τώρα η σκέψη της αρρώστιας και του θανάτου της βασανίζουν το μυαλό.

*

Αρρώστησε νιος κ' έπεσε βαριά για να πεθάνει
δεν έχει μάνα να τον δει αδελφή να τον κοιτάξει,
δεν έχει την καλούδα του κοντά του για να στέκει.

*

Έτσι λοιπόν το Δημοτικό τραγούδι και η-Νεοελληνική ποίηση από τις αρχές του περασμένου αιώνα και μέχρι σήμερα μαρτυρούν με τον πιο αναντίρρητο τρόπο τις βαθειές συναισθηματικές συγκρούσεις και αντιφάσεις ανάμεσα σε εκείνους που ξενιτεύονται και εκείνους που μένουν πίσω.

Έρχονται με ένα λόγο να επιβεβαιώσουν το «ρήγμα» μέσα στην ελληνική οικογένεια για το οποίο οι συνέπειες δεν μπορεί παρά να είναι αρνητικές. Δείχνουν σε μεγάλο βαθμό πώς ο ξενιτεμός ήταν ένα αναγκαίο κακό που έπρεπε όμως, να γίνει αποδεκτό με όλες του τις ανεπιθύμητες προεκτάσεις που συνέτειναν στο ερήμωμα της Ελληνικής επαρχίας, και την διάσπαση της παραδοσιακής οικογενειακής συνοχής.

Γ.Κ.Σ.

Πολιτιστική εβδομάδα Μεγάλου χωριού 1993

Γράφει ο Φίλιππος Καλλιάνης

Ξεπέρασε κάθε προηγούμενο η έκτη πολ. εβδομάδα, επιβραβεύοντας με τον καλύτερο τρόπο τους αγώνες μας, τις φιλοδοξίες μας και τα πιστεύω μας. Στον καθιερωμένο πλέον θεσμό των πολ. εκδηλώσεων, ένα θεσμό που επικεντρώνεται στην νεολαία μας και ΟΧΙ μόνο, γνωρίζοντας αλλά και διατηρώντας την πολιτιστική μας κληρονομιά, παράλληλα δε προσφέρει μέσα από την ευγενή άμυλα των αγώνων (τουρνουά) την γνωριμία των νέων μεταξύ τους και την φιλία που τόσο έχει απομακρύνει η ζούγκλα των πόλεων, η προπαγάνδα υπέρ της θάλασσας αλλά γιατί να μην το ομολογήσουμε και η μη δημιουργία ενδιαφέροντων στο χωριό μας.

Το πρόγραμμα φέτος περιλάμβανε τουρνουά ποδοσφαίρου, σκακιού, ταβλιού, διαγωνισμούς ζωγραφικής, έκθεσης και έργα με πηλό για πρώτη χρονιά, όπου η εφευρετικότητα και καλαιοθησία των έργων των μικρών μας φίλων κατενθουσίασε τους κ.κ. επισκέπτες. Οι αγώνες δρόμου 5.000 μ. - 1.000 μ. και 500 μ. έκλεψαν για άλλη μία φορά την παράσταση δημιουργόντας με την μεγάλη συμμετοχή των αθλητών, οι οποίοι με το πείσμα και την δύναμη που είχαν επιστρατεύοι για την νίκη είχαν ηλεκτρίσει την αιμόσφαιρα σε σημείο τέτοιο ώστε στο τέλος η συγκίνηση, η απογοήτευση και η χαρά αθλητών και εκαποντάδων παρευρισκομένων να σε κάνουν να αισθάνεσαι ότι βρίσκεσαι σε διεθνή διοργάνωση.

Το πρόγραμμα στη συνέχεια περιλάμβανε βραδιά τσίπουρου άλλη μία νέα εκδήλωση η οποίης άριστες εντυπώσεις. Μια ξεχωριστή βραδιά μας προσέφεραν οι χορευτικές ομάδες του Μεγ. Χωριού με παραδοσιακούς χορούς. Και τέλος η βραδιά τών απονομών στους νικητάς των διαγωνισμών και αγώνων της πολιτ. εβδομάδος. Η ζωντανή μουσική που μας προσέφερε η πενταμελής ορχήστρα προκάλεσε τους παρευρισκόμενους να επιδείξουν τις χορευτικές τους ικανότητες μέχρι τις πρωινές ώρες. Από τις εκτιμήσεις της επιτροπής οι παρευρισκόμενοι ξεπέρασαν τους 500, δημιουργώντας μία από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις που έχει γνωρίσει το Μεγ. Χωριό. Την βραδιά ετοίμησαν με την παρουσία τους ο Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Ευμορφόπουλος, ο πρόεδρος τού Νοσοκομ. Καρπενησίου κ. Λάππας, εκπρόσωπος του Ασ. Τμήματος Καρπενησίου ο κ. Πολύζος και ο χορηγός της Πολ. εβδομάδος κ. Ε. Χονδρός. Παρευρέθησαν επίσης το κοινοτικό Συμβούλιο του Μεγ. Χωριού και το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ». Ο Νομάρχης Ευρυτανίας σε σύντομο χαιρετισμό του συνεχάρη την πολ. επιτροπή για την διοργάνωση των εκδηλώσεων και την προσφορά της στο κοινωνικό σύνολο.

Απονομή μεταλλείων στην νικήτρια ομάδα ποδοσφαίρου από τον Νομάρχη κ. Ευμορφόπουλο.

Στη συνέχεια ανεφέρθη στο έργο που επιτελείται στο Μεγ. Χωριό αλλά και σε ολόκληρη την Ευρυτανία με στόχο την ανάπτυξη και ευημερία του Νόμου. Τον παρακάτω χαιρετισμό απύρθηγε και ο γράφων.

Κύριε Νομάρχα, Πρόεδρε της Κοινότητας, Πρόεδρε του Νοσοκομείου Καρπενησίου, Διοικητά Αστυνομίας Καρπενησίου, Μεγαλοχωρίτες, Μεγαλοχωρίτισες, φίλες και φίλοι.

Εκ μέρους τού Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών και του κοινοτικού συμβουλίου σας εκφράζω τις πιο θερμές μου ευχαριστίες που λαμπτρύνεται με την παρουσία σας την αποψινή μας εκδήλωση.

Αγαπητές Κυρίες, αγαπητοί κύριοι η πορεία που μαζί ξεκινήσαμε για έκτη συνεχή χρονιά με οραματισμούς και ελπίδες έφθασε και φέτος στο τέλος της. Μία πορεία γεμάτη μονοπάτια άνετα και ευχάριστα χωρίς να λείπουν όμως οι κύκλοπες και οι θυμωμένες λεστριώνες. Όμως δεν σταματήσαμε και κοιτάζοντας πάντα μπροστά συνεχίσαμε ακούραστοι το έργο που εθελοντικά επιλέξαμε.

Όλη η επιτροπή τής Πολ. εθδομάδος προσπάθησε για το καλύτερο, για την νεολαία μας, για το Μεγάλο Χωριό, για την Ευρυτανία. Η εκτίμηση τού έργου μας είναι στην δική σας κρίση.

Οι χορευτικές ομάδες του Μεγ. Χωριού μας προσέφεραν συγκινητικές στιγμές χορεύοντας Ελληνικούς χορούς στα πλαίσια της Πολιτ. εθδομάδος.

Με την αίσθηση ότι κάνουμε το καθήκον μας θα συνεχίσουμε να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας για την συνέχιση και αναβάθμιση της Πολιτιστικής μας εθδομάδος.

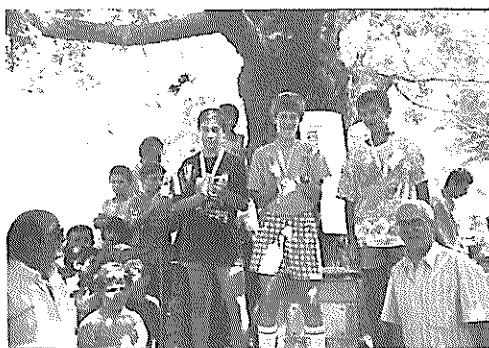
Αξίζει να προσφέρεις όταν ακούς παιδιά να ζητούν από τους γονείς τους να ακυρώσουν τις θαλασσινές διακοπές τους και να παραμείνουν στο χωριό για την Πολ. εθδομάδα. Όμως ότι και αν έγινε, ότι και αν επιτύχαμε μαζί για την πραγματοποίησή των εκδηλώσεών μας είναι πλέον παρελθόν γι' αυτό ζητώ από όλους μικρούς και μεγάλους να έρθεται ακόμα πιο κοντά μας και να πλαισιώσεται όλες τις επιτροπές του Συνδέσμου, δημιουργώντας την πρώτη Μεγαλοχωρίτικη οικογένεια αγάπης, δύναμης και δράσης για την επίτευξη των στόχων μας. Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω την μεγάλη αλυσίδα ΣΟΥΠΕΡ - ΜΑΡΚΕΤ ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ. Ε. και Κ. ΧΟΝΔΡΟΣ που κάλυψε σαν χορηγός το σύνολο των δαπανών τής Πολ. εθδομάδος. Όλους εσάς που βοηθήσατε, με την συμμετοχή σας, σε αγώνες άλλοι σε επιτροπές και άλλοι με την παρουσία σας στις εκδηλώσεις μας.

Θα ήταν μεγάλη μου παράλειψη εάν δεν αναφερόμουν στους άμεσους συνεργάτες μου.
 Την σύζυγό μου: Μαίρη, Κώστα Μπακατσιά, Νότα Καλοζούμη, Βιργινία Ματσέλη, Γιάννη
 Γιαννακόπουλο, Θεόδωρο Μπούρα, Γιάννη Γαθρίλη, Τάκη Ζηνέλη, Τάκη Τζαμάρα, Αλέκο
 Καρβέλη, Τάκη Λιάπη, Τάκη Ασημάκη, Τάκη Βονόρτα το Ζεύγος Ντούμα και Κώστα
 Μαντζιούνα. Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω την Αστυνομία Μεγάλου Χωριού και
 Καρπενησίου, Νοσοκομείο Καρπενησίου, και ιδιαίτερα το Ράδιο Καρπενήσι και Ράδιο
 Ευρυτανία που συνέθαλαν στην επιτυχία των εκδηλώσεών μας.

Σας ευχαριστώ όλους

Απονομή κυπέλλου στον νικητή 5000 μ. Δ. Ντζα-
 μάρα από τον Πρόεδρο της κοινότητος κ. Δ.
 Χάσκο.

Απονομή μεταλλείων στους αθλητές Ι. Μαντζιού-
 τα - Γ. Ασημάκη και Δ. Κατή (κατ. εφήβων) από
 τον Πρόεδρο του Συνδέσμου κ. Ν. Καρβέλη.

Απονομή μεταλλείων στους αθλητές Ι. Μπαρλα-
 μπά Θ. Κωστή Π. Τσούλο (κατ. 1000 μ.) από τον κ.
 Τ. Κοντομέρκο.

Απονομή μεταλλείων στους αθλητές Ν. Μα-
 ντζιούτα, Κ. Γιαννακόπουλο και Β. Τσούλο (κατ.
 500 μ.) από τον κ. Κ. Μπακατσιά.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ

ΣΚΑΚΙ: Α. ΖΕΜΠΙΛΑΣ - Μ. ΣΙΑΚΑΛΗΣ

(ΝΙΚΗΤΗΣ ΣΙΑΚΑΛΗΣ ΜΙΧ.)

ΤΑΒΛΙ: ΧΡ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ - ΙΩΑΝ. ΓΑΒΡΙΛΗΣ

(ΝΙΚΗΤΗΣ ΙΩΑΝ. ΓΑΒΡΙΛΗΣ)

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ: ΤΟΛΗΣ ΣΠ. ΛΙΑΠΗΣ

ΕΚΘΕΣΗ: ΑΝΩΗ ΣΠ. ΠΑΛΙΟΥΡΑ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ: ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ - ΜΙΚΡΟ Ν. ΧΩΡΙΟ, ΠΑΛΑΙΟ Μ. ΧΩΡΙΟ - ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ,
 ΣΕΛΛΑ - ΛΑΓΚΑΔΙΑ

ΤΕΛΙΚΟΣ: ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ - ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ 1-3

ΑΓ. ΔΡΟΜΟΥ 5000 μ.
 (Κατηγ. 15 ετών) NTZAMARAS ΤΑΚΗΣ 18.57' (ανδρών)

MANTZIOUTAS ΙΩΑΝΝΗΣ

23.42'

ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

26.37'

ΚΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

26.38'

(Κατηγ. 14 ετών) ΖΗΣΙΜΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ 21.51'

ΖΗΣΙΜΟΣ ΦΩΤΙΟΣ

23.40'

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛ.

23.44'

ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

21.59'

ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝ

23.14'

MANTZIOUTAS ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

24.59'

(γυναικών) ΜΑΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑ 26.30'

ΠΑΠΠΑ ΕΥΤΕΡΠΗ

27.39'

ΜΑΚΡΙΠΟΥΛΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

30.30'

ΠΑΙΔΩΝ:

KΟΡΑΣΙΔΩΝ:

ΜΠΑΡΛΑΜΠΑΣ ΙΩΑΝ.

ΤΑΣΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΚΩΣΤΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΒΑΣΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ

ΤΣΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΚΛΕΛΙΑ

ΠΑΙΔΩΝ:

KΟΡΑΣΙΔΩΝ:

MANTZIOUTAS ΝΙΚΟΣ

ΚΑΤΗ ΑΛΙΚΗ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ ΝΑΤΑΣΑ

ΤΣΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΧΟΛΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΜΠΑΡΛΑΜΠΑ ΚΙΚΗ

ΑΓ. ΔΡΟΜΟΥ 1000 μ.:
 (Κατηγ. 9-11 ετών)

ΑΓ. ΔΡΟΜΟΥ 500 μ.
 (Κατηγ. μέχρι 8 ετών)

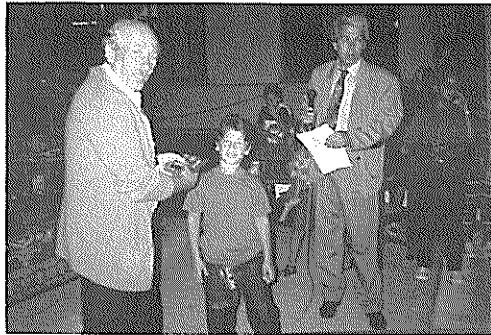
Απονομή μεταλλείων στους αθλητές Α. Ζήσιμο
 Φ. Ζήσιμο και Χ. Αναγνωστόπουλο (κατ. 14 ετών)
 από τον κ. Ε. Χονδρό.

Απονομή κυπέλλου στον νικητή ταβλιού κ. I.
 Γαβρίλη από τον κ. Ε. Χονδρό.

Απονομή μεταλλείων στις αθλήτριες Γ. Μανέλα - Ε. Παππά Κ. Μακρυπούλια (κατ. 5000 μ.) από τον αντι/δρο τού Συνδέσμου κ. Ν. Σκλαβούνο.

Απονομή πλακέτας στον Α. Λιάπη (καλύτερη ζωγραφική) από τον αντ/δρο της κοινότητος κ. Ν. Λιάπη.

Απονομή μεταλλείων στις αθλήτριες Α. Κατή - Κ. Μπαρλαμπά και Κ. Χολή (κατ. 500 μ.) από τον πατήρ κ. Λαμπαδαρη.

Απονομή μεταλλείων στις αθλήτριες Σ. Τάσιου - Μ. Βαστάκη και Κ. Γιαννάκου (κατ. 1.000 μ.) από τον αστυφύλακα τού Μεγ. Χωριού κ. Ε. Τσιμέκη.

Απονομή μεταλλείων στους αθλητές Γ. Πριόβολο - Ξ. Παπαστάθη Δ. Μαντζούτα (κατ. 12-13 ετών) από τον κ. Θ. Γαβρόλη.

Απονομή πλακέτας στην Α. Παλιούρα (καλύτερη έκθεση) από τον αστυνόμο κ. Πολύζο.

Απονομή αναμνηστικών στην ομάδα του Μεγάλου χωριού από την Γραμματέα του Συνδέσμου κ. Μ. Καλλιάνη.

Αναμνηστική φωτογραφία από τον αγώνα ποδοσφαίρου μεταξύ τών παλαιμάχων Μεγ. χωριού.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ

Στο Μεγάλο Χωριό εδώ και χρόνια συνεχίζεται η παρασκευή του τσίπουρου γνωστό για την ποιότητά του. Από μαρτυρίες ηλικιωμένων μαθαίνουμε ότι στο Χωριό υπήρχαν πολλά ρακοκάζανα και η παραγωγή ήταν μεγάλη.

Τα ρακοκάζανα αυτά κάποια φερμένα από την Πόλη από Μεγαλοχωρίτες μετανάστες και άλλα φτιαγμένα από ντόπιους τεχνίτες γέμιζαν από τσίπουρα σταφυλιών κάθε φθινόπωρο και έδιγαζαν το περίφημο μεγαλοχωρίτικο ρακί (τσίπουρο).

Τα χρόνια όμως περνούν και η διοικητικοποίηση που δεν αφήνει τίποτα στο πέρασμά της εισέβαλε με κάθε τρόπο και στο Μεγάλο Χωριό.

Τα παραδοσιακά σπίτια πέφτουν, οι συνήθειες αλλωτριώνονται και οι μνήμες αμβλύνονται. Τα ρακοκάζανα ή πετάχτηκαν ή πουλήθηκαν σε κάποιους γυρολόγους.

Στο Χωριό δεν απομένουν παρά μονάχα δύο. Των Σπύρου Τσελεπή και τού Σωτήρη Σιταρά που με μεράκι εξακολουθούν ακόμα, να παράγουν σε μικρές ποσότητες τσίπουρο.

Για πρώτη χρονιά λοιπόν φέτος η Επιτροπή του Λαογραφικού Μουσείου στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της αποφάσισε την οργάνωση της 1ης γιορτής Τσίπουρου.

Η γιορτή έγινε στην αυλή (παιδική χαρά) του Πνευματικού Κέντρου με πολύ μεγάλη επιτυχία.

Έγινε πραγματικά ένα γλέντι με πολύ κέφι, χαρά και τραγούδι.

Οι Μεγαλοχωρίτες ξαναβρέθηκαν μεταξύ τους όπως τους παλιούς καλούς και φούς.

Ο Φώτης Βονόρτας με τη φλογέρα του, ο Χρήστος Τσελεπής με το κλαρίνο και ο Γιάννης Μώνορλος με το ταμπουρά έδισαν τους πιο γλυκούς ήχους μέσα σε μια ονειρεμένη φύση και σ' εννια σκηνικό άπειρου κάλους.

Οι Μεγαλοχωρίτες έβαλαν όλη τους την τέχνη για να φτιάξουν τα πιο νόστιμα τοπικά φαγητά-ορεκτικά.

Ελπίζοντας ότι η δεύτερη γιορτή του τσίπουρου ήδη αναμένεται από πολλούς του χρόνου που καθιερώθηκε πια, νά έχει περισσότερη συμμετοχή και μεγαλύτερη επιτυχία.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον Σωτήρη Σιταρά για τη διάθεση του Ρακοκάζανου στην εκδήλωση αυτή, όπως επίσης τις κυρίες για την δωρεάν προσφορά των εδεσμάτων μεζέδων και την προθυμία τους να δοηθήσουν στην επιτυχία της γιορτής.

B. M.

Το τσίπουρο έφερε θετικά αποτελέσματα αν κρίνουμε από την φωτογραφία.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ 1992

Ο «Σύνδεσμός μας και η πολιτιστική του επιτροπή ευαισθητοποιημένοι με το πρόβλημα περιβάλλον και συμμετέχοντας στο «Παγκόσμιο Έτος 1992 για το «Περιβάλλον» στα πλαίσια της Πολιτιστικής του Εβδομάδας 1992 προγραμμάτησε δύο εκδηλώσεις.

- * 6 Αυγούστου: Εξόρμηση καθαριότητας στο Μεγάλο χωριό
- * 8 Αυγούστου: Ημέρα Προστασίας Περιβάλλοντος, με ταινία-Video και ομιλία τού γιατρού Τάσου Κοντομέρκου

Επιθυμώντας την ευαισθητοποίηση των κατοίκων και φίλων επισκεπτών του χωριού μας με το πρόβλημα καθαριότητας έκαμε την παρακάτω έκληση, που έχει πάντα ισχύ... Μεγαλοχωρίτη και Μεγαλοχωρίτισσα, Φίλοι και Φίλες του Μεγάλου Χωριού.

— Η καθαριότητα δεν είναι μόνο μισή αρχοντιά αλλά και σεθασμός προς τον εαυτό μας και το γείτονά μας.

— Αποφεύγοντας να ρυπαίνεις δεν χρειάζεται να καθαρίσεις.

— Ας γίνει λοιπόν —για πιο καθαρές μέρες στο Μεγάλο Χωριό— σύνθημά μας.

ΚΡΑΤΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ, ΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΟΥ
ΚΑΘΑΡΑ

Η επιτροπή γνωρίζει πως με την προσπάθεια κι αυτό το κάλεσμα, δεν λύνεται το πρόβλημα ρύπανση, όμως πιστεύει πως θα ευαισθητοποιήσει όλους μας για πιο καθαρές μέρες στο Χωριό μας.

Η καθαριότητα αποτελεί το ύψιστο αγαθό και πρωταρχικό καθήκον όλων των πολιτών γιατί προστατεύει την υγεία, το περιβάλλον και ευπρεπίζει τον τόπο. Στην προσπάθεια της Κοινότητας χρειάζεται η συνεύθυνη και η κοινή προσπάθεια όλων των κατοίκων. Όπως ο καθένας φροντίζει για την καθαριότητα του προσωπικού του χώρου, το ίδιο πρέπει να φροντίζει να διατηρείται καθαρό το χωριό στο οποίο ζει και είναι ο χώρος που τον περιβάλλει.

Ομιλία Τάσου Κοντομέρκου στα πλαίσια της πολιτιστικής Εθδομάδας 1992, με την ευκαιρία του έτους για την προστασία του Περιβάλλοντος

Κυρίες και Κύριοι,

Οι αρχηγοί των κρατών όλης της γης αλλά και διάφορες οργανώσεις συγκεντρώθηκαν στο Ρίο Ντε Τζανέιρο τον Ιούνιο του 1992 να πάρουν αποφάσεις για το περιβάλλον και την ανάπτυξη.

Στις δώδεκα μέρες της διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον, συγκρούστηκαν το χρήμα με την επιθίωση του Πλανήτη. οι φτωχές χώρες με τις πλούσιες οι οικολόγοι με τους βιομήχανους. Το αποτέλεσμα θετικό όσο και αρνητικό.

Αποκαλύφθηκαν οι εχθροί και οι φίλοι του πλανήτη και όπως αποκαλύφθηκε στη συνδιάσκεψη η λύση του προβλήματος δεν παίρνει αναβολή.

Η οικολογική συνείδηση είναι πιας γεγονός.

Η βιομηχανική ανάπτυξη η υπερκατανάλωση αγαθών και η κακη διαχείρηση των φυσικών πόρων έκαναν το περιβάλλον να καταστραφεί. Η τρύπα του όζοντος που απειλεί εκατομμύρια ανθρώπους με καρκίνο του δέρματος, η αποφίλωση της Γης από τα δύση-πνεύμονες, ο υπερπληθυσμός στις φτωχές υποανάπτυκτες χώρες του Νότου και η φτώχεια ενώ ο πλούσιος θορράς υπερκατανάλωνει θολικά περιχαρακωμένος στο καταστρεπτικό για το περιβάλλον αναπτυξιακό του πλαίσιο.

Ανάμεσα στους συνέδρους εκδηλώθηκαν δύο τάσεις:

Από τη μια εκείνοι που προσπάθησαν να ελέγξουν την κατάσταση έτσι που να μη θεωρούν μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος που θα έθιγαν τα οικονομικά τους συμφέροντα και από την άλλη εκείνοι που πιστεύουν στην καθαρή τεχνολογία του μέλλοντος που συμφέρει τη βιομηχανική παραγωγή.

Τελικά τη συνθήκη για την προστασία της χλωρίδας και της πανίδας υπέγραψαν οι περισσότερες χώρες εκτός των ΗΠΑ.

Νομίζω ότι μια διεδοδική συζήτηση για το Ρίο ούτε έγινε στη χώρα μας ούτε βέβαια μπορεί να διεξαχθεί αυτή τη στιγμή.

Αυτό θα σήμαινε ότι θα αναλύσαμε και θα αντιπαραθέταμε απόψεις ουσιαστικά διαφορετικές για τον ρόλο και τη σχέση εταιρειών, κρατών και περιβαλλοντικών οργανώσεων Βορρά και Νότου, τρόπων ζωής και πολιτισμικών μορφών στο πλαίσιο της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας που καταστρέφει με ραγδαία ταχύτητα τη βιόσφαιρα και τους ανθρώπους σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γης.

Δεν θα σταθώ εδώ στη σχέση μορφής και περιεχομένου της ταινίας αυτής αλλά προτιμώ με αφορμή την ταινία και ορισμένα κείμενα του ΟΗΕ να περιοριστώ στο θέμα νέοι περιβάλλον και πολιτισμός.

Το γεγονός και μόνο ότι 40.000 παιδιά πεθαίνουν καθημερινά στον πλανήτη εξαιτίας της οικολογικής οικονομικής κατάρρευσης και του εξαθλιωμένου οικιστικού περιβάλλοντος των χωρών του τρίτου κόσμου (και όχι μόνο) αρκεί για να συμφωνήσουμε σ' αυτό που λέει ο ΟΗΕ ότι τα παιδιά και το περιβάλλον αποτελούν το ευάλωτο κοινό μας μέλλον και ότι πρέπει να αποτελούν από τις προτεραιότητές μας.

Η βιώσιμη ανάπτυξη ορίζεται ως τύπος της ανάπτυξης που δίνει το προθάδισμα στις ανάγκες των σημερινών γενεών απέναντι στις ανάγκες των μελλοντικών γενεών.

Η φράση «οι ανάγκες των μελλοντικών γενεών» είναι βέβαιοι από πολλές πλευρές προβληματική, όπως εξάλλου πολυσήμαντη είναι και η έννοια «βιώσιμη ανάπτυξη» δείχνει όμως κάτι στο επίπεδο του λόγου και του διαλόγου ότι οι σύγχρονες κοινωνίες έπαψαν να φετιχοποιούν την πρόοδο και την ανάπτυξη έτσι δεν είναι πια αυτονόητο ότι οι επόμενες γενιές θα ζήσουν καλύτερα από τις σημερινές.

Γιατί όχι μόνο δεν μπορούμε ν' αυξήσουμε κατά βούληση τον πλούτο του φυσικού κόσμου, αλλά αντίθετα απειλούμε να τον αφανήσουμε με τις δίχως ευθύνη για το παρόν και το μέλλον αποφάσεις μας.

Επειδή μάλιστα οι έννοιες «ανάγκες» και δικαιώματα των μελλοντικών γενεών είναι αόριστες και μπορούν να παραμείνουν «ευχολόγιο» ή να γίνουν «άλλοθι» χωρίς να δεσμεύουν κανένα θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε τουλάχιστον ότι αν αλλάξουμε στάση απέναντι στα παιδιά και τους νέους του σήμερα, τότε αυτό είναι πιθανό να ισχύσει και για τα παιδιά του αύριο. Γιατί η κατάσταση του περιβάλλοντος και η ποιότητα ζωής των παιδιών του σήμερα είναι δείκτες της ευαισθησίας μας και απέναντι στις μελλοντικές γενιές.

Σύμφωνα με τον ΟΗΕ εκείνο που προέχει σήμερα είναι να ευαισθητοποιήσουμε περιβαλλοντικά τα παιδιά και τους νέους και να τους μυήσουμε στη λογική της «βιώσιμης ανάπτυξης» εν τέλει να τους επιτρέψουμε να συμμετάσχουν στις αποφάσεις που αφορούν το μέλλον τους.

Το ζητούμενο λοιπόν ήταν και παραμένει η κοινωνική και πολιτική συμμετοχή της νεολαίας που σημαίνει ότι τα παιδιά και ακόμη περισσότερο οι νέοι θα πρέπει να ενθαρρύνονται τόσο από την πολιτική όσο και από τους κοινωνικούς φορείς κάθε δημοκρατικής χώρας να αναμιχθούν δραστήρια στην καθημερινή διαφύλαξη διαχείρησης του περιβάλλοντος και να συνυπολογιστεί η ψήφος τους στις σχετικές αποφάσεις.

Ήδη πολλοί οικολόγοι-παιδιαγωγοί μιλούν για πολιτική ψήφο στα 16 ή τα 14 χρόνια, ιτράγμα που μπορεί να επιτευχθεί εάν τους δοθεί δυνατότητα να δημιουργήσουν τις δικές τους περιβαλλοντικές οργανώσεις μέσω των οποίων μπορούν να συμμετέχουν στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για το περιβάλλον ως μικροί νέοι πολιτικοί με τις δικές τους ευαισθησίες, απόψεις και προτεραιότητες.

Εάν όμως οι νέοι, συνεχίσουν να παραμένουν εμποδισμένοι και παθητικοποιημένοι κατ' εικόνα και ομοίωση της μεγάλης πλειοψηφίας των γονιών τους που στις μαζικές καταναλωτικές κοινωνίες του Βορρά αποτελούν τους «αδιάφορους συνδομοπόρους» της οικολογικής καταστροφής πως μπορούμε να ελπίζουμε για το μέλλον;

Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι ναι μεν μπορεί να ζούμε σε μια εποχή οικολογικού διαφωτισμού αλλά δεν ζούμε βέβαια σε οικολογικά διαφωτισμένες δημοκρατίες, δεν ζούμε οι έναν οικολογικό δημοκρατικό πολιτισμό. Όμως όλο και περισσότερο το συνειδητοί οιν και το προβάλλουν. Το δημοκρατικό έλλειμα είναι εκρηκτικό σε όλα τα επίπεδα, από το πιο μικρό χωριό ως τον ίδιο τον ΟΗΕ. Το μεγάλο πολιτικό ζήτημα της εποχής μας είναι εν τέλει πολιτισμικό ζήτημα πολιτιστικής ηγεμονίας.

Εάν ο συσχετισμός των πολιτιστικών - πολιτών δυνάμεων δεν αλλάξει το ταχύτερο δυνατό υπέρ της οικολογικής δημοκρατικής βιοθεξωρίας, τότε το πλανητικά κυρίαρχο σύστημα αναγκασμένο από την ίδια του τη λογική να αναπτύσσεται για να αναπτύσσεται, να συσσωρεύει ατέρμωνα και να επεκτείνεται χωρίς όρια σε ένα οικολογικά ξεπερασμένο κόσμο, θα αφανήσει τη γη και την ανθρώπινη ιστορία.

Το διφορούμενο της οικολογίας ήταν και είναι το εξής:

Είτε μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως το εναντιούμενο συμπλήρωμα της ισχύουσας κοσμοοικονομίας που θα της επιτρέψει να πάρει παράταση ζωής περιορίζοντας το καταστροφικό ανάπτυξής της μένος μέσα από την θελτιωμένη διαχείρηση των φυσικών πόρων που θα της εξασφαλίσει και μεσοπρόθεσμα κέρδος, είτε μπορεί να αποτελέσει τον

καταλύτη για μια οικοδομοκρατικά βιώσιμη κοινωνία, όπου η ευημερία και όχι η οικονομική ανάπτυξη έχει γίνει η πρώτη ανάγκη, αιτία και μέριμνα ζωής.

Δανειζόμαστε ένα οικολογικό κεφάλαιο από τις μελλοντικές γενιές γνωρίζοντας πολύ καλά ότι δεν θα μπορέσουμε ποτέ να τους το επιστρέψουμε. Μάταια θα μας καταριούνται για το ότι υπήρξαμε τόσο σπαταλοί.

Δεν επιτρέπεται σε καμιά γενιά να καταστρέψει τις μη ανανεώσιμες πηγές. Οι περισσότεροι απ' αυτούς που παίρνουν σήμερα τις αποφάσεις δεν θα βρίσκονται πλέον στη ζωή όταν ο πλανήτης θα υποφέρει από την καταστροφή του περιβάλλοντος η πλειοψηφία όμως των σημερινών νέων θα ζει.

Στις 26 Μαΐου 1992 βραβεύτηκε απότο Ωνάσειο 'Ιδρυμα η πρωθυπουργός της Νορβηγίας και Brundtland για τον άνθρωπο και το περιβάλλον. Θα κλείσω την επικοινωνία μας αυτή με τα λόγια της παραπάνω κυρίας. «Ανεξάρτητα από το αν ζούμε μέσα στην αφθονία, σε μια βιομηχανοποιημένη χώρα ή αν ανήκουμε στους 1.2 δισεκατομύρια ανθρώπους που ζουν κάτω από συνθήκες απόλυτης ένδειας, είμαστε όλοι γείτονες σε ένα αλληλένδετο κόσμο. Η μόνη επιλογή μας είναι να δουλέψουμε μαζί για να ξεπεράσουμε τις επικίνδυνες τάσεις που απειλούν την ανθρώπινη φυλή και το φυσικό περιβάλλον».

Παρασκευή 21 Αυγούστου 1992 «Μια μέρα στο Βουνό»

Την Πέμπτη πρωί-πρωί ξεκινήσαμε μια μεγάλη παρέα από μικρούς και μεγάλους να πάμε μια εκδρομή στο Βουνό. Μαζευτήκαμε στην πλατεία του χωριού και ξεκινήσαμε την εκδρομή μας προς την Παναγιά.

Περπατήσαμε για λίγο ώσπου φτάσαμε σε ένα κοτέσι και ο μπαμπάς της φιλης μου τής Μυρτώς άρχισε να παριστάνει τη φωνή της κότας. Τότε οι κότες άρχισαν να τον κοιτάνε παράξενα κι εμείς βάλαμε τα γέλια. Μετά ξεκινήσαμε την διαδρομή της εκδρομής μας ώσπου φθάσαμε.

Τότε καθίσαμε λίγο να ξεκουραστούμε και μετά εμείς τα παιδιά αρχίσαμε να παίζουμε. Παίξαμε πολλά παιχνίδια όπως κυνηγητό, και με την μπάλα παίξαμε βόλεϋ. Μετά μας φώναξαν ότι ήταν έτοιμο το φοιγήτο είχε από όλα εκτός από το κρέας που δεν ήταν έτοιμο ακόμα.

Τότε αρχίσαμε να τρώμε, και όταν φάγαμε ήταν σχεδόν έτοιμο και το κρέας.

Εκεί ήτανε και ένα μωράκι και το τάζε η μαμά του, κι εμείς τότε είπαμε όσο να γίνει το κρέας να πάμε να δούμε. Καθίσαμε λίγο και κάποια στιγμή μας φώναξαν για το κρέας, ήταν έτοιμο.

Βάλαμε στο πιάτο μας το κρέας και το φάγαμε. Μετά πήγαμε και μαζέψαμε λουλούδια και μετά παίξαμε λίγο ακόμα και όταν τελείωσαμε το παιχνίδι είπαμε να κοιμηθούμε, προσπαθήσαμε αλλά δεν τα καταφέραμε και έτσι είπαμε να παίξουμε φρίζμπις.

Παίξαμε ώσπου ήταν καιρός να φύγουμε, μαζέψαμε τα πράγματα και φύγαμε περπατούσαμε ώσπου σταματήσαμε κάπου για να ξεκουραστούμε, καθίσαμε λίγο και ξεκινήσαμε πάλι. Κοιτάζαμε το χωριό από ψηλά, τα δέντρα, τα βουνά ήταν τόσο όμορφα ώσπου κάποια στιγμή φτάσαμε, τότε χαιρετήσαμε τους φίλους μας και η κυρία Μαίρη και ο κύριος Φλιππίος μας πήγαν στο σπίτι μας και εκεί τελείωσε η εκδρομή μας.

Μάχη Γαθρίλη

Από το χωριό μου στην Καλλιακούδα

Ήταν μια μέρα δροσερή χαράματα τού Μάη
Απ' το τρανοχωριό ξεκίνησα να πάω στην Καλλιακούδα

**

Σαν πήρα έναν ανήφορο κι έναν ανηφοράκι,
πολλά ελάτια πέρασα πολλά και μονοπάτια

**

Και ξαφνικά αντίκρισα τής Κανατούς τη δρύση
και κάθισα λίγο νερό να πιω, να πιω να ξεδιψάω

**

Και πάλι εξεκίνησα τη Γούδα έχω περάσει
την ανηφοριά ανέβηκα και στη βοϊδόλακα εβγήκα

**

Στον ίσκιο της εκάθησα λίγο να ξαποστάσω
τα βλέφαρα μου κλείσανε ο ύπνος μ' έχει πάρει,
κι άκουσα της πέρδικας λαλιά και τη φωνή του κούκου
και ξεπετιέμαι ξαφνικά την Καλλιακούδα βλέπω

**

Γιά σου χαρά σου δρε βουνό με τις πολλές χαράδρες,
πολλές φορές σε πάτησα και την κορφή σου ακόμα,
τώρα πια που γέρασα δεν θες να μ' αντικρίσεις.

N.D. Βονόρτας

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η Επιτροπή του Λαογραφικού Μουσείου εκφράζει τις ευχαριστίες του στους παρακάτω Μεγαλοχωρίτες και φίλους του χωριού μας που είχαν την καλοσύνη να προσφέρουν ενθυμήματα - αντικείμενα και έκαμαν δυνατό το ξεκίνημα του Μουσείου του Χωριού μας.

Επιτρέψτε μου με την ευκαιρία αυτή των ευχαριστιών όμως να επιμείνω στην ανάγκη συνέχισης προσφοράς με οποιαδήποτε μορφή. Γιατί αν θωρήθηκε το ξεκίνημα του Μουσείου μας εύκολη υπόθεση η παραπέδρα ανάπτυξη και εξέλιξή του η σωστή έκφρασή του και τελειοποίηση έχουν την ανάγκη συνεχούς συμπαράστασης ηθικής και κυρίως οικονομικής.

Το Μουσείο προσφέρει στον επισκέπτη ένα πλήθος από αντικείμενα που τεκμηριώνουν και φωτίζουν την πορεία των ανθρώπινων κοινωνιών μέσα στο χρόνο. Το Μουσείο προσφέρει ένα πεδίο εμπειριών τερόποτο, αποτελεί ένα χώρο όπου συναντώνται όλες οι γενιές, όπου ο ανθρωπος ανοίγει διάλογο με τον άνθρωπο, μέσα από αντικείμενα που είναι αυθεντικά έργα των χεριών του.

Οι Μεγαλοχωρίτες πρέπει να νιώθουν περήφανοι και ο Σύνδεσμός τους ακόμα περισσότερο γιατί είχε την τύχη να είναι ιδιοκτήτης αυτού του οικήματος και του δόθηκε η ευκαιρία να ικανοποιήσει την επιθυμία των μελών του για δημιουργία Πνευματικού Κέντρου και σε συνέχεια την ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου των Χωριών μας. Γιατί για να γίνουν αυτά χρειάζεται χώρος κι εδώ υπήρχε και φυσικά χρήματα, από τα οποία θα χρειαζόμαστε πάντα. Λησμόνησα ν' αναφερθώ στο σημείο αυτό πως για όλα χρειάζονται άνθρωποι, ας πλαισιώσουν πόνη την προσπάθεια της μικρής ομάδας του Μουσείου περισσότεροι που έχουν κέφι και υπάθεση, για να μπορέσει το Μουσείο να πραγματοποιήσει τους σκοπούς του και να καταστεί ο πραγματικός συνδετικός κρίκος του σύγχρονου Μεγαλοχωρίτη - Έλληνα με την παράδοση. Αυτή που αποτελεί τη συνέχεια της μνήμης και τεκμηριώνει την ιστορία του τόπου και του λαού.

Ας μη παρατήσουμε λοιπόν την παράδοσή μας. Ας μη ξεχάσουμε τις φίλες μας, αυτές που φροντίζει το Μουσείο του Χωριού μας. Τελειώνω με τις στροφές του Δημοτικού Τραγουδιού: «Σ' αυτόν τον κόσμο πούμαστε, άλλοι τον είχαν πρώτα, σ' εμάς τον παραδόσανε, κι άλλοι τον καρτερούνε».

Τάσος Κ. Κοντομέρκος

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Σωτήρης
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Δημ. (Βασίλη)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Τάσος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γιώργος
ΒΟΝΟΡΤΑΣ Φώτης

ΓΑΒΡΙΛΗΣ Θεόδωρος

ΖΗΓΙΑΡΗΣ Ανδρέας
ΖΗΓΙΑΡΗΣ Σταύρος

Οικογ. ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΒΕΛΗ
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ Μαρία
ΚΟΤΡΩΝΗΣ Γιώργος
ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ Κώστας
ΚΑΡΙΠΗΣ Σταύρος
ΚΑΡΙΠΗΣ Ηλίας
ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Τάσος
ΚΟΚΟΤΙΝΗΣ Δημ. (Καπρενήσι)
ΚΑΛΥΒΙΩΤΗΣ Γιάννης
ΛΙΑΠΗΣ Νίκος, Σπ.

ΜΟΥΡΙΚΗ Παρασκευή
ΜΟΥΡΤΟΥ Αμαλία
ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Θανάσης
ΜΑΤΣΙΟΥΤΑΣ Γιάννης
ΜΠΟΥΡΑ Λίτσα
ΜΑΤΣΕΛΗ Βιργινία
ΜΑΚΡΗΣ ΘΥΜΙΟΣ-ΕΥΤΥΧΙΑ (Ανιάδα)

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Λάμπρος
ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (ΓΑΒΡΙΛΗ) Μαρία
ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (ΛΩΛΟΥ) Ελένη

ΣΙΤΑΡΑΣ Σωτήρης
ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ Νίκος

ΤΣΕΛΕΠΗΣ Σπύρος
ΤΣΑΜΠΟΥΛΑ Ουρανία (Καρπενήσι)
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ Δημ.

ΧΑΣΚΟΣ Τάκης
ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ Τάκης

«Το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας (Μεγάλο Χωριό)»
‘Όνομα: Ανθή Παλιούρα, 10-8-1993, (Ετών 13)

Το χωριό μου θρίσκεται στον ελαφροσκέπαστο νομό της Ευρυτανίας. Το πιο ορεινό και γραφικό νομό της Ελλάδας. Η μεγάλη μου αγάπη γι' αυτό με οδηγεί συχνά κοντά του. Φέτος ανακάλυψα και ένα ζεστό, παλιό, παραδοσιακό κτίριο, όπου στεγάζει το λαογραφικό μουσείο του χωριού μου. Μέσα από αυτό ζωντανεύει η παράδοση του χωριού και γενικότερα της Ευρυτανίας.

Καθώς μπήκα μέσα με υποδέχτηκε ένα παιδί του περασμένου αιώνα. ‘Ένα παραμύθι ζωντάνεψε μέσα μου. «Έλα», μου αποκρίθηκε. «να σε ξεναγίσω στο δικό μου κόσμο, να σου γνωρίσω τα μέλη της οικογένειάς μου και τις εργασίες του». Δεν το αρνήθηκα, τον ακολούθησα πρόθυμα. Καθώς προχωρούσαμε μουs ήρθε στ' αυτά o γλυκός ήχος του αργαλιού. Μπήκαμε σ' ένα δωμάτιο όπου έγνεθε η αδερφή στον αργαλιό. Φορούσε την τοπική παραδοσιακή στολή. Η στολή ήταν πολύ περίτεχνη, είχε μια πολύ ωραία ζώνη και ένα ολοκεντημένο γιλέκο. Μας χαιρέτησε και προχωρήσαμε στο επόμενο δωμάτιο. ‘Όπου βρισκόταν το τζάκι o σοφράς και η κουζίνα της μητέρας του. Προσφέρθηκε να με φιλοξενήσει και εγώ της αρνήθηκα ευγενικά. Το δωμάτιο ήταν γεμάτο υφαντά και σε μια γωνιά βρησκόνταν τα μαγειρικά σκεύη. Στο επόμενο δωμάτιο βρισκόταν το εργαστήριο του πατέρα του που είχε υποδηματοποιεί, καθώς η αποθήκη των γεωργικών εργαλίων, καθώς και των εργαλίων επεξεργασίας ξύλου.

Μια γυναικεία φωνή άκουσα πίσω, γύρισα και είδα μια γυναίκα της εποχής μου. Γύρισα να χαιρετήσω το αγόρι. Με κοίταξε στα μάτια και μου είπε «μην αναφέρεις ποτέ παρουσία μου και την παρουσία της οικογένειας μου». Ναι του έγνεψα με το κεφάλι μου. «Μόνη σου μιλάς κοριτσάκι μου;» ρώτη η κυρία «Δεν είναι τίποτα καμιά φορά αφερούμαι».

Τελικά αυτό το μουσείο είναι ότι περισσότερο μπορούσε να προσφέρει το χωριό στην λαϊκή του παράδοση καθώς και της Ευρυτανίας. Το Λαογραφικό μουσείο με συγκίνησε ιδιαίτερα γιατί μέσα απ' αυτό έζησα ένα άλλο τρόπο μια άλλη εποχή. Ξαναέκανα το γύρω του μουσείου μόνη μου, το μουσείο δεν είχε αλλάξει πολύ από την περιγραφή και την ομοιότητα που μου έκανε το αγόρι στο σπίτι του. Προχώρησα προς την έξοδο. Γύρισα και κοίταξα το μουσείο για τελευταία φορά. Γεμάτη χαρά και ευγνωμοσύνη θγήκα απ' το μουσείο.

Μεγαλοχωρίτη, Μεγαλοχωρίτισσα
Φίλε και φίλη του Μεγάλου Χωριού

Ενίσχυσε την προσπάθειά μας για το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας με ηθική και οικονομική προσφορά

Κάνε με τη δική Σου συμπαράσταση να πραγματοποιηθούν οι σκοποί του
Ας γίνει κάθε οικονομική προσφορά το πιο εγκάρδιο μνημόσυνο στους αγαπημένους Σου που έφυγαν από τη ζωή Θα είναι η καλύτερη γέφυρα ανάμνησή τους.

Γίνε φίλος του Λαογραφικού Μουσείου του Μεγάλου χωριού. Γράψου σήμερα κιόλας συνδρομήτης του.

Για την Επιτροπή του Μουσείου

Τάσος Κ. Κοντομέρχος

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

Ευχαριστήρια

1) Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου ευχαριστούν όλους αυτούς που προσέφεραν τη συνδρομή τους για την ανέγερση του υδρόμυλου, και παρακαλούν Μεγαλοχωρίτες και φίλους Μεγαλοχωριτών για τη συνδρομή τους με οποιοδήποτε ποσό για τη συνέχιση του έργου αυτού.

2) Ο Πρόεδρος ευχαριστεί τον Νικόλαο Μαντζιούτα του Γεωργίου, που πρόσφερε εθελοντική εργασία, για την καθαριότητα του χωριού.

Προσφορές για την ανέγερση υδρόμυλου

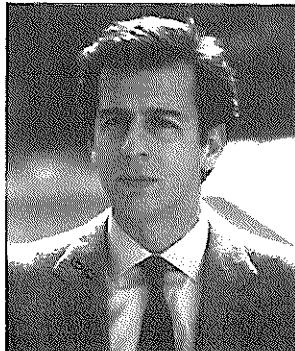
1) Δημήτριος Μακρυγιάννης	50δολ. ΗΠΑ
2) Σωτήρης Αναγνωστόπουλος	15.000
Κων/νος Φλώρος	23.000
Δημήτριος Ζαβός	20.000
5) Αλέξανδρος Χασιαλής	2.000
6) Κων/νος Βονόρτας	5.000
7) Μαίρη Χα Γεωργ. Καναρά (στη μνήμη Ιωάννη και Δημητρίου Καναρά)	20.000
8) Νικόλαος Αργυρόπουλος (στη μνήμη Ελένης Καλυβιώτη)	15.000
9) Ιωάννης Καλυβιώτης (στη μνήμη συζύγου του Ελένης Καλυβιώτη)	20.000
10) Αναστάσιος Αναγνωστόπουλος (στη μνήμη αδελφού του Θεοδόση)	100.000

Για το Κοινοτικό Συμβούλιο
ο Πρόεδρος
Δημ. Χάσκος

Mιχ. Κ. Λιάπης

Ο συμπατριώτης μας Υφυπουργός Εμπορίου και Βουλευτής Β' περ. Αθηνών κ. Μιχ. Κ. Λιάπης με πολλή αγάπη και ενδιαφέρον δέχθηκε τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου και συζήτησε μαζί τους τα προβλήματα που ενδιαφέρουν το Μεγάλο Χωριό.

Στο μικρό διάστημα που μεσολάβησε, υλοποίησε το ενδιαφέρον του με την παρέμβασή του για πιστώσεις που δόθηκαν στην Κοινότητα και το Σύνδεσμο για κοινοφελή έργα. Εξάλλου είναι τακτικός επισκέπτης του χωριού και γνωρίζει από πρώτο χέρι τις ανάγκες

**Πολιτιστική επιτροπή
συνδέσμου Μεγαλοχωριτών στο χωρίο**

Μία ωραία παραδοσιακή θρύση στολίζει το χωριό μας εδώ και λίγο καιρό. Είναι έργο της επιτροπής του Συνδέσμου (από τις προσφορές των Μεγαλοχωριτών).

Ευχόμαστε να γίνουν το ίδιο όλες οι υπάρχουσες θρύσεις του Μεγάλου Χωριού. Μπράβο στην Επιτροπή.

*

Μία άλλη προσφορά της παραπάνω επιτροπής η εκμάθηση παραδοσιακών χορών από το ζεύγος Χρυσικού στα παιδιά του Μεγάλου Χωριού.

Εδώ και ένα χρόνο στην αίθουσα της Πνευματικής Στέγης τα παιδιά όλων των ηλικιών έμαθαν να χορεύουν τους χορούς της πατρίδος μας.

Αυτό το απέδειξαν στις 7 Αυγούστου στις εκδηλώσεις τής Πολ. Εθδομάδος, προσφέροντας μια θαυμάσια και αξέχαστη θραδιά σε ντόπιους και τουρίστες.

Επίσης στην γιορτή τής Καλλιακούδας χόρεψε το συγκρότημα του Μεγ. Χωριού.

Παιδιά Συγχαρητήρια

Μαίρη Μπουρνάζου-Καλλιάνη

Αξιοποίηση των αλσυλίων

Πολλές φορές αναφερθήκαμε στην ανάγκη αξιοποίησης των αλσυλίων του Χωριού μας (Αη Γιώργης, Αη Γιάννης, Αη Θανάσης, Αη Λιας κ.ο.κ.)

Ευχάριστο το γεγονός ότι ξεκίνησε η αξιοποίηση. Υπαρκτός όμως και ο κίνδυνος να γίνουν λάθη ανεπανόρθωτα. Για την αποφυγή τους χρειάζεται περίσκεψη, συζήτηση και κυρίως μελέτη από ειδικούς.

Στο Νομό μας εδρεύουν τέτοιες υπηρεσίες (Νομαρχία, Ευρυτανία ΑΕ, Δασαρχείο) και μπορούμε εύκολα να ζητήσουμε τη βοήθειά τους.

Πάνω απ' όλα είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τι σημαίνει αξιοποίηση για ένα τόπο ή ένα τοπίο.

Αλήθεια τι μπορεί κανείς να προσθέσει (ή και να αφαιρέσει) από ένα τοπίο σαν τον Αη Θανάση χωρίς να το βλάψει;

Γιατί;...

Το εικονοστάσι της Αγίας Παρασκευής κάτω από την Πλατεία του Χωριού εξακολουθεύει να συγκεντρώνει την προτίμηση γραφικού εμπόρου της κοινότητάς μας. Συνηθίζει και συνεχίζει να εκθέτει εκεί τα προϊόντα του παρά τις αλλεπάλληλες υποδείξεις και συστάσεις. Και μη μας πουν οι αρχές του τόπου πως δεν γνωρίζουν το θέμα. Και το ξέρουν και το βλέπουν και το ανέχονται. Γιατί....;

Λειτουργία Λαογραφικού Μουσείου

Άψογα από κάθε άποψη λειτουργεί το Λαογραφικό Μουσείο χάρις στις φιλότιμες προσπάθειες τής υπευθύνου για τη λειτουργία του Δδας Λίτσας Κ. Λαμπαδάρη και της μητέρας της Πρεσβυτέρας Ειρήνης Κ. Λαμπαδάρη. Υπάρχει σταθερό ωράριο λειτουργίας, αλλά και τις υπόλοιπες ώρες είναι στη διάθεση των επισκεπτών.

Επίσκεψη της κας Ντόρας Μπακογιάννη στο Μεγάλο Χωριό

Η Υπουργός Πολιτισμού και Βουλευτής Ευρυτανίας κα Ντόρα Π. Μπακογιάννη συνοδευόμενη από το Νομάρχη Ευρυτανίας κ. Γ. Ευμορφόπουλο, τον Πρόεδρο της Ευρυτανίας Α.Ε. και άλλους υπηρεσιακούς παράγοντες επισκέφτηκε το Μεγάλο Χωριό στις 8.8.1993.

Οι κάτοικοι με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Κοινότητας την υποδέχτηκαν, την καλωσόρισαν και άκουσαν με ιδιαίτερη ικανοποίηση τα όσα ανέφερε για έργα στο Χωριό μας, στην Ποταμιά αλλά και σε όλη την Ευρυτανία.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας παρουσίασε τις βασικότερες ανάγκες του Χωριού μας και ο κ. Νομάρχης τις κατεχώρησε προς χρηματοδότηση. Άμεση ήταν η παραχώρηση πίστωσης 8 και πλέον εκατομ. δρχ. για την ολοκλήρωση του Υδραγωγείου Μεγάλου Χωριού και κυρίως του οικισμού Γαύρου.

Η κα Υπουργός υποσχέθηκε ακόμη στον Πρόεδρο του Συνδέσμου να ενισχύσει το έργο της Πνευματικής Στέγης και να επισκεφθεί σύντομα το Λαογραφικό Μουσείο.

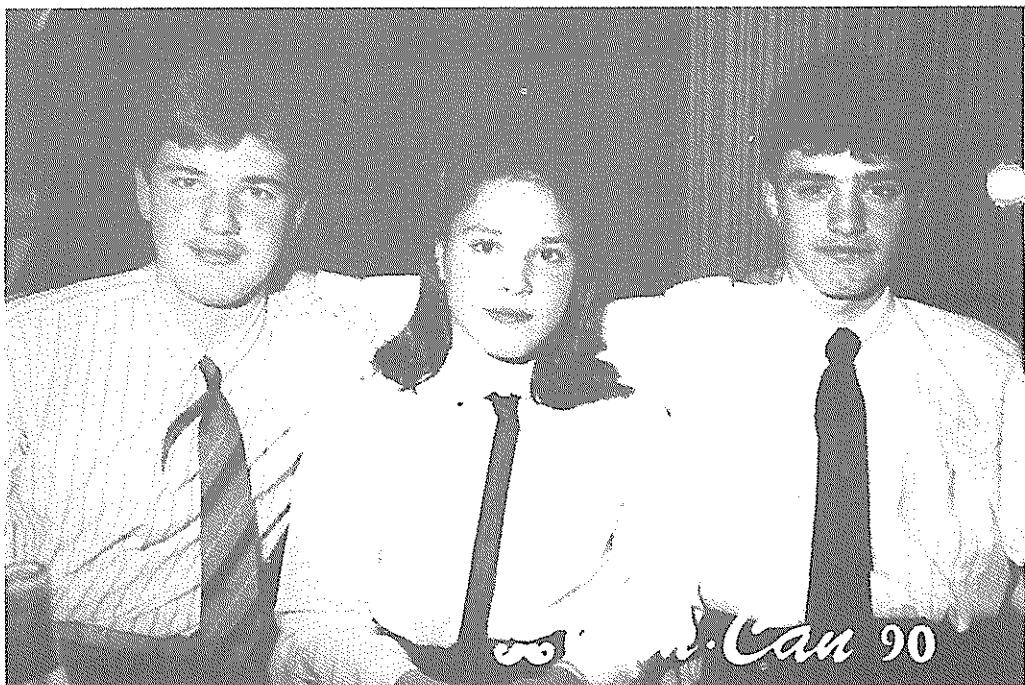

Από την επίσκεψη της Υπ. Πολιτισμού κ. Ν. Μπακογιάννη στο χωριό μας.

Κυκλοφοριακή συμφόρηση

Ο κύριος δρόμος του Χωριού από Αγία Θανάση μέχρι την κάτω πλατεία (Μυλοκάλανος) είναι από μόνος του στενός και τους θερινούς μήνες γίνεται τόσο πολυσύχναστος που η διασταύρωση με αντίθετα ερχόμενο όχημα να είναι προβληματική. Για τους πεζοπόρους (και είναι πολλοί) τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο δύσκολα, μέχρι επικίνδυνα. Χρειάζεται έγκαιρα ο σχεδιασμός και δεύτερου δρόμου αρκεί να κατανοηθεί το πρόβλημα. Λύσεις υπάρχουν. Όλοι θα οφεληθούν από ένα τέτοιο έργο, που θα δώσει για πάντα ανάσα στο χωριό και θα αξιοποιήσει ταυτόχρονα τον τόπο.

Οικογένεια πρωταθλητών

Θεόδωρος Κατερίνα και Κώστας Σπ. Ζηνέλης.

Το μεγάλο Χωριό πρέπει να νιώθει περήφανο για τα παιδιά και τους γονείς τους Αθλητές και τα τρία του ΤΑΕ ΚΒΟ ΝΤΟ και μάλιστα πρωταθλητές.

Ο Θέοδωρος ξεπέρασε με τις εκδόσεις του τα σύνορα της πατρίδας μας.

Η Κατερίνα πρωταθλήτρια νεανίδων 1993 στην κατηγορία εγχρώμων ζωνών και

Ο Κώστας πρωταθλητής Ελλάδας 1993 στην κατηγορία εφήβων. Τα σχόλια περιτεύουν.

Όρια οικισμού

Η επέκταση των ορίων του οικισμού μέχρι τον Αγία Γιώργη είναι πλέον όχι μόνον ανάγκη, αλλά και ευθύνη. Πρόκειται για εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα που χρειάζεται άμεση και δυναμική αντιμετώπιση. Είναι πρώτο θέμα. Περιθώρια για ολιγωρίες δεν υπάρχουν. Για να είμαστε καλοί φίλοι με τους γείτονες. Όπως λέμε «οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους»...

Ιωάννης και Τάκης Καναράς

Αλύπητα χτύπησε η μοίρα την οικογένεια. Πρώτα ο μονάκριβος γιος, ο αγαπητός σε όλους Τάκης. Καταξιωμένος επιστήμονας και επιτυχημένος στην επαγγελματική του ζωή με δύο νέους βλαστούς που συμπλήρωναν την κοινωνική του παρουσία. Άτομο νέο και δραστήριο, πολλά υποσχόταν να προσφέρει στην οικογένειά του και τον τόπο του. Το νήμα όμως της ζωής του κόπηκε παράκαιρα και θίασα. Δεν πέρασε πολύς καιρός και ο εκλεκτός και πολύπαθος πατέρας του, ο άξιος σε όλα Γιάννης Καναράς λύγισε δεν μπόρεσε να παλαίψει άλλο την αδυσώπητη μοίρα του και γρήγορα-γρήγορα ακολούθησε το γιο του στο αιώνιο ταξίδι. Τι άλλο να πει κανείς στην πολύπαθη μάνα και σύζυγο από το να αναζητήσει «εξ ύψους» παρηγοριά.

Επέκταση Νεκροταφείου

Οι απανταχού Μεγαλοχωρίτες με τις δύο συνελεύσεις τους (Αθήνα 14.3.93, Μεγάλο Χωριό 8.8.93) στο σύνολό τους αποφάσισαν την παραμονή του Νεκροταφείου εκεί που σκεταί, αλλά και την επέκτασή του προς τη Νότια πλευρά, σε ιδιόκτητο χώρο που έγινε από παραχωρήσεις, για το σκοπό αυτό, των οικογενειών Ζυγιάρη και Κοτρώνη.

Είναι αποφασισμένοι να διαφυλάξουν την ιερότητα του χώρου, αλλά και να βοηθήσουν στην ανάπλαση της περιοχής, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η αξιοποίησή της από κάθε άποψη.

ΑΞΙΖΟΥΝ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου συγχαίρει την πρεσβυτέρα κ. Ειρήνη Λαμπαδάρη για την άψογη λειτουργικότητα του Λαογραφικού Μουσείου.

Μ.Μ.Κ.

Νέα μέλη

Οικονόμου - Μαλικούτη Μαρία
Μαλικούτης Ευάγγελος
Ερίθα - Σκούρα Μαρία
Ασκαλάκη Ελένη

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Η Ευανθία Ελ. Καριοφύλλη πέτυχε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Κουβεντούλες, τσίπουρο λάϊτ αλλά... και επισημάνσεις

* Επιτυχία σημείωσε η δραδιά τσίπουρου με πρωταγωνίστριες τις κυρίες του Μεγάλου Χωριού όπου οι πίτες συναγωνίζοντο η μία την άλλη, σε σημείο να απαιτήσουμε να καθιερωθεί και δραδιά πίτας.

* Πολύ μικρή η πλατεία του χωριού απεδείχθη στην μεγάλη χορευτική δραδιά των απονόμων. Τι θα γίνει κ. πρόβεδρε μήπως πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε για καμιά απαλλοτρίωση;;

* Η διαδρομή Μεγ. Χωριού - Λακώματα προβλημάτισε πολύ τους οδηγούς φέτος που η εγκατάλευψή της την έχει κάνει να μην ξεχωρίζει από έναν χαλιά.

* Η γιορτή της Καλλιακούνδας δεν είχε την ανάλογη συμμετοχή των πρώτων χρόνων. Αυτό οφείλεται από ότι διαπιστώθηκε στην αλλαγή ημέρας (από Κυριακή σε Σάββατο) και στην κακή κατάσταση που δρίσκεται ο δρόμος. Θερμή παράλλησις οι υπεύθυνοι να ενδιαφερθούν εάν θέλουν να συνεχιστεί και αναβαθμιστεί η τόση ιερή και σημαντική για τους Μεγαλοχωρίτες εκδήλωση.

* Το Μεγ. Χωριό έχει αρχίσει πλέον να παίρνει την μορφή ενός αρκετά υψηλού επιπέδου τουριστικού θερέτρου, πράγμα που δημιουργεί στην κοινότητα αρκετές υποχρεώσεις όπως: καθαρούς δρόμους, συντήρηση αυλάκων, διαμόρφωση κοινοχρήστων Χώρων.

* Οι αφίσες τών πολιτιστικών εκδηλώσεων απέκτησαν συλλεκτική αξία, άλλως πώς να εξηγήσουμε ότι 3 φορές αφερέθηκαν από τις κολόνες (για τους ενδιαφερόμενους υπάρχουν ακόμα διαθέσιμες)

* Το κύπελλο στο σκάκι στο Μικ. Χωριό, τα χρυσά μετάλλεια στο ποδόσφαιρο στο Μικ. Χωριό, καλά που υπάρχει και το τάβλι, Θα μού πήγε τώρα ότι το Μικρό Χωριό ό,τι και να κάνει

πάντα μικρό θα είναι... Ε!... υπάρχει απάντηση να αλλάξει όνομα.

* Ούτε δραχμή και φέτος για τις πολ. εκδηλώσεις από τη Νομαρχία. Μας το είπε άλλωστε ο προηγούμενος Νομάρχης κ. Ράπτης να το πάρουμε απόφαση. Μήπως... λέω το Μεγ. Χωριό ενοχλεί γιατί πώς να δικαιολογήσως άλλα χωριά με καμιά πολ. δραστηριότητα να επιχορηγούνται και εμείς τίποτα... ή το άλλο να έρχεται ο Κηλαιϊδώνης (και άλλοι καλλιέργεις) για να μας τραγουδάει να κάνουμε μπάνιο γυμνοί. Βρει μπας και τα ακούσματα του Κηλαιϊδώνη έχουν πολιτιστικά ακούσματα και δεν το έχουμε καταλάβει.

* Αληθεύει ότι η κοινότητα αρνήθηκε να δεσμευθεί ως προς την χοήση της πλατείας που θα δημιουργηθεί από το μπάζωμα του φέματος; Δηλαδή υπάρχει περίπτωση να σκέπτεται η κοινότητα να εκμεταλλευτεί τον χώρο να δημιουργήσει μια νέα αγορά, παράλληλα με το πάρκιγκ.

* Γρίφος. Το δημιούργησε μία Λαογράφος· τον έδωσε ζωή ένας γιατρός το συντηρεί μια παπαδιά. Ζητείται επειγόντως προίκα για αποκατάσταση.

* Πολλά τα προβλήματα που δημιουργήσε η διαιτήσια στο τουρνουα ποδοσφαίρου σε σημείο τέτοιο που να υπαρξει αποχώρηση ομάδος για πρώτη φορά από της ενδρέξεως τον θεσμού και αναπαλήσαμε δύο την προσωπικότητας με αντικεμενικότητα στον αγωνιστικό χώρο του Γρηγόρη Λιάπτη εσεί τι λέτε;

* Παραιτήθηκε το Δ.Σ. του Α.Ο. «ΠΟΤΑΜΙΑ» Μεγ. Χωριού και ανέλαβε νέο Δ.Σ. έχοντας να αντιμετωπίσει το μεγάλο πρόβλημα τών μεταγραφών τών παικτών. Ευχόμαστε την ώρα που διαβάζονται αυτές οι γραμμές να έχει λυθεί. Όσο για τις διαδόσεις ότι το πακέτο τών μετοχών θα το πάρει μεγαλοεκδότης δεν αληθεύουν.

Φίλιππος Καλλιάνης

ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ

Με αρχιερατική λειτουργία και επιμνημόσυνη δέηση χωροστατούντος του Μητροπολίτη Καρπενησίου κ.κ. Νικολάου πραγματοποιήθηκε για 14η χρονιά η καθιερωμένη πλέον γιορτή της μάχης της Καλλιακούδας.

Στο ιστορικό της ημέρας αναφέρθηκε ο πατήρ Κων. Βαστάκης, του οποίου η εκφραστικότητα και η παρουσίαση των γεγονότων φόρτησε με συγκίνηση τους παρευρισκομένους.

Στην συνέχεια ακολούθησε κατάθεση στεφάνων από τις κοινότητες Μεγ. Χωριού, Ψιανών, Μουζίλου, Ανιάδας, Ροσκά και από τους Συλλόγους Μεγαλοχωριτών, Καλλιακούδας Πενευριτανικής, Ανιάδας, Ψιανών και Ορειβατικού Συλλόγου Καρπενησίου.

Το πρόγραμμα συνεχίστηκε με χορούς και τραγούδια και φαγοπότι. Άφθονο κρασί προσέφερε η διοργανώτρια επιτροπή.

Φίλιππος Καλλιάνης

Στα πλαίσια της Πολιτιστικής Εβδομάδας έγινε Έκθεση Φωτογραφίας οικολογικού περιεχομένου σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Γκαίτε και τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς.

Το θέμα της έκθεσης ήταν η «Βιομηχανική Καταστροφή της Φύσης». Ενδιαφέρουσες εικόνες προ και μετά την επίδραση της Βιομηχανίας τοπίων και περιοχών με ενδιαφέρουσες επεξηγήσεις έδειχναν τον προβληματισμό και τις θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να ακολουθηθούν για να αποφευχθεί η παραπέρα καταστροφή της φύσης και του πλανήτη μας.

Κοινωνικά αγαθά όπως το υγιές δάσος, ο καθαρός, αέρας, το καθαρό νερό πρέπει ν' αποκτήσουν και πάλι το προβάδισμα.

Ειδικά για το δάσος πρέπει να καταβληθούν σε παγκόσμια κλίμακα μεγάλες προσπάθειες για την αναδάσωση και για τη συντήρησή του. Το δάσος αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά οικοσυστήματα του περιβάλλοντός μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Πρεσβύτερος Ταξιάρχης Χ. Λώλος

Στις 27 Δεκεμβρίου 1992 ο συγχωριανός μας ευλαβέστατος Διάκονος Ταξιάρχης Χ. Λώλος εισήλθε στο Δεύτερο θαμμό της Ιερωσύνης, τον του Πρεσβυτέρου.

Διακόνησε από τον καιρό της εις Διάκονον χειροτονίας του, που έγινε στις 25 Μαρτίου 1989 (ίδε: περ. «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ», Φ. 75-78 [1989-90], σ. 25), στον Ιερό Ναό της Κοιμ. της Θεοτόκου, Π. Φαλήρου. Εκεί, κάτω από Σκέπη της Παναγίας προετοιμάσθηκε κατάλληλα και ο καλός του ποιμενάρχης, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ.κ. Αγαθάγγελος, τον έκρινε όξιο να τον αναγάγει στο δεύτερο θαμμό της Ιεροσύνης. Ήτοι τον εξέλεξε κανονικά στον Ιερό Ναό της Κοιμ. της Θεοτόκου Άνω Καλαμακίου, τον χειροτόνησε ύστερα στον Ι. Ναό του Αγίου Παντελεήμονος Τραχώνες και τον κατέστησε μόνιμο Εφημέριο στον Ι. Ναό της εκλογής του, όπου και μετά φόβου Θεού εφημερεύει. Η Κυρία Θεοτόκος πολύ τον αγαπά. Σε Ναό προς τιμήν Της διακόνησε ως Διάκονος και πάλι σε Ναό προς τιμή Της εξελέγη και εύορκα εφημερεύει, ως Πρεσβύτερος.

Επαναλαμβάνουμε τις ίδιες ευχές που του απευθύναμε στον καιρό της εις Διάκονο χειροτονίας του (ίδε στην παραπάνω παραπομπή). Θερμά τον συγχαίρουμε. Και του λέμε με πολλή αγάπη, όπως επίκαιρα είπαν και σε μας τους μεγαλύτερους «να ευαρεστήσει τον Θεόν και τους ανθρώπους». Άλλωστε, αυτή είναι η αποστολή του...

Με την ευκαιρία του μετακέρδω επίσης τα θερμά συγχαρητήρια και την ευλογία του συγχωριανού μας Σεβασμ. Μητροπολίτου Κεντρώας Αφρικής κ.κ. Τιμοθέου και του Σεβασμ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ.κ. Νικολάου, του αιδεσιμ. Εφημέριου του χωριού μας π. Κωνσταντίου Λαμπαδάρη και των όλων συγχωριανών μας αιδεσιμ. συνεφημερίων και όλων των συγχωριανών μας.

Όλοι του αναφωνούμε: ΑΞΙΟΣ, ΑΞΙΟΣ!

† π. K.L.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η συντακτική επιτροπή του περιοδικού «φωνή του Μεγ. Χωριού» ενημερώνει όλους όσους θέλουν να στείλουν κείμενα για δημοσίευση, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, θα τα δέχεται ως τις 5 Σεπτεμβρίου, εκάστου έτους.

Η επιτροπή

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ

Τα εγκαίνια των παιδικών κατασκηνώσεων της ΔΕΗ στην τοποθεσία «Σωτήρα» της Ανατολικής Φραγκίστας έγιναν από την Υπουργό Πολιτισμού και Βουλευτή Ευρυτανίας Κα Ντόρα Μπακογιάννη. Παραυρέθηκαν ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας κ. Β. Κοντογιαννόπουλος, οι Υφυπουργοί: Δημ. Τάξεως κ. Κώστας Γ. Σαψάλης και Πολιτισμού Κα Φ. Πετραλιά, οι αρχές του Νομού και πλήθος κόσμου.

Οι εγκαταστάσεις εκτείνονται σε έκταση (δώδεκα) 12 στρεμμάτων και σε υψόμετρο 800 μ. Δαπανήθηκαν 200 εκατ. για την κατασκευή τους και 75 εκατ. για τον εξοπλισμό τους. Ο χώρος προσφέρεται επίσης για οργάνωση συνεδρίων και άλλων εκδηλώσεων των πολιτιστικών σωματείων. Η καθαυτό κατασκηνωτική περίοδος θα λειτουργεί κάθε χρόνο με τρεις διαδοχικές αποστολές διάρκειας τριών εβδομάδων η κάθε μία.

ΕΥΡΥΤΑΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Ευρυτάνες βουτλευτές. Επανεκλέχτηκαν κατά τις βουλευτικές εκλογές της 10.10.93 οι παρακάτω Ευρυτάνες:

Ντόρα Μπακογιάννη (ΝΔ) Ευρυτανίας.

Μιχάλης Λιάπτης (ΝΔ) Β' Αθήνας

Αλέξ. Μπαλτάς (ΠΑΣΟΚ) Αιτωλλίας.

Πρώτοι επιλαχόντες στην Α' και Β' Αθήνας

αντίστοιχα αναδείχτηκαν οι:
Κώστας Σαψάλης (ΝΔ) και
Κέλο Μπουρδάρα (ΝΔ).

Συγχαρητήρια στους εκλεγέντες και καλή επιτυχία στο έργο που ανέλαβε ο κ. Αλέξ. Μπαλτάς ως υφυπουργός Εμπορίου.

Το Γενικό Νομαρχιακό Νοσοκομείο Καρπενήσου λειτουργεί κάτα τρόπο υποδειγματικό σε ένα υπερσύγχρονο κτιριακό συγκρότημα. Η επιστημονική προσφορά του είναι υψηλού επιπέδου και αναμένεται επιπλέον θελτιώση με την προσθήκη και νέων ειδικών τμημάτων. Πρόβλημα παραμένει (κοινό για όλα τα Νοσηλευτικά ίδρυματα) η έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού.

Το αξιόλογο έργο του Νοσοκομείου και των αγροτικών ιατρείων, οι εξορμήσεις των Ευρυτάνων γιατρών και των φίλων γιατρών της Ευρυτανίας, τα επιστημονικά συνέδρια και οι ανάλογες δραστηριότητες των πολιτιστικών συλλόγων δημιούργησαν μια πραγματικότητα της οποίας τα αποτελέσματα είναι ορατά σε ολόκληρο το Νομό μας. Κανείς πλέον δεν είναι σωστό να νιώθει εγκαταλειμμένος όπου και αν διαβιεί.

Η ΤΕΔΚ νομού Ευρυτανίας πραγματοποίησε στις 12.6.93 στο Καρπενήσι το επήσιο τακτικό συνέδριο με ξεχωριστή επιτυχία (πρόεδρος κ. Ε. Κολιτσίδας).

Ανάμεσα στα θέματα που συζητήθηκαν έχεχώρισαν τα παρακάτω:

— Διαχείρηση απορριμάτων και λυμάτων την ΟΤΑ Ευρυτανείας. Εισηγητής κ. Ηλ. Τσέλιος Δήμαρχος Φουρνάς.

— Αρχαιολογικοί χώροι - ανασκαφές - Μουσείο Ευρυτανίας. Εισηγητής κ. Δ. Φαλλής, πρόεδρος Κλαυσίου.

— Τουριστική ανάπτυξη και προστασία περιβάλλοντος Νομού Ευρυτανίας. Εισηγητής Ι. Καρύδας, σύμβουλος της ΤΕΔΚ.

Στο Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας Ευρυτανίας έγιναν τα εγκαίνεια του Ι. Ν. Οσίου Ευγενίου του Αιτωλού στις 25.7.93 από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρπενησίου κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟ. Παρέστησαν εκπρόσωποι της Πολιτείας, των αρχών του Νομού, της τοπικής αυτοδιοίκησης των εκπολιτιστικών συλλόγων και πλήθος κόσμου.

49ο Συνέδριο της Ενώσεως Ευρυτάνων Αμερικής. Μεγάλη επιτυχία σημείωσε το 49ο συνέδριο τής ενώσεως που έγινε στις 25-27 Ιουνίου στη λουτρόπολη Myrtle Beach S. C. Από την Ελλάδα παρέστησαν ο τότε Υφουπουργός Δημ. Τάξεως ο Κώστας Σαψάλης, ο κ. Γεώργιος Αρμάγος, Δ/ντής τού Ιδρύματος Κοινωνικής Πρόνοιας Καρπενησίου, ο πρόεδρος τής πανευρυτανικής Ένωσης κ. Παν. Κωστοπαναγιώτης κ.ά.

Το επόμενο (των 50 χρόνων) θα λάβει εορταστικό χαρακτήρα και θα γίνει στο Charlotte N. C.

Ιδρύθηκε στο Καρπενήσι υπηρεσία των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Θα βοηθήσει σημαντικά στη συγκέντρωση, διαφύλαξη και διάθεση προς έρευνα του πολύτιμου αρχειακού υλικού που αναφέρεται στην πολιτική και πολιτιστική κληρονομιά μας.

Θέατρο της Γης. Με αυτήν την ονομασία ιδρύθηκε στην Αθήνα εταιρεία πολιτιστικής ανάπτυξης της Ευρυτανίας. Το φετεινό καλοκαίρι παρουσίασε σε χωριά του Νομού την κωμωδία του Αριστοφάνη «Εκκλησάζουσες»

Στις Κορυσχάδες πραγματοποιήθηκε την 23.5.93 εκδήλωση για την 49η επέτειο της σύγκλησης του Εθνικού Συμβουλίου (15.7 Μαΐου 1944).

KAI NEA ΣΗΡΑΓΓΑ ΣΤΗΝ EYPYTANIA

Στο στάδιο της οριστικής μελέτης θρίσκεται ο σχεδιασμός κατασκευής στραγγας στη θέση Μπακασάκι που θα αποτελέσει τμήμα του οδικού άξονα Καρπενήσι - Τατάρου - Αμφιλοχία.

Στο μεταξύ τα έργα της στραγγας Τυμφρηστού προχωρούν κανονικά και το έργο θα παραδοθεί μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες.

*

Ειδικό κέντρο επιμόρφωσης εξειδίκευσης ανωτέρων στελεχών προσωπικού της επιχείρησης ιδρύει η ΔΕΗ στον Προυσό Ευρυτανίας.

Το κέντρο περιλαμβάνει:

Σχολή ταχύρρυθμης επιμόρφωσης - εκπαίδευσης προϋπολογισμού 600 εκατ. δρχ.

Έναν εξομοιωτή (Simulator) Σταθμών ραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας προϋπολογισμού δαπάνης 1.450.000 δρχ. Το έργο χρηματοδοτείται από την ΕΟΚ σε ποσοστό 75%.

*

Το Ελληνικό Κέντρο Πολιτικών Ερευνών του Παντείου Πανεπιστημίου (πρόεδρος ο καθηγητής κ. Κλεομένης Κουτσούκης) οργάνωσε από 16-19/9/93 στο Καρπενήσι συνέδριο με θέμα: «η Ευρυτανία κατά τους Επαναστατικούς και μεταεπαναστατικούς χρόνους (19ος αιώνας). 170 χρόνια από τον θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη».

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Με βασικό άξονα τη συνέχιση της προσφοράς της Ομάδας Κοινωνικής Αλληλεγγύης των Ευρυτάνων γιατρών και των φίλων γιατρών της Ευρυτανίας, η Πανευρυτανική Ένωση συνεχίζει το πλούσιο και δημιουργικό έργο της.

Στο έτος που διανύουμε έγιναν οι παρακάτω εξορμήσεις:

- A. Παρασκευή 19.2.93 Καρπενήσι (Ίδρυμα Κοιν/κής Πρόνοιας)
Σάββατο 20.2.93 Δ. Φραγκίστα (Κέντρο Υγείας)

Κυριακή 21.2.93 Καρπενήσι (ΚΑΠΗ)

Επίσης το Σάββατο (20.2.93) με την ευκαιρία του Ευρωπαϊκού έτους ηλικιωμένων πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Ίδρυματος Κοιν/κής Πρόνοιας. Επιτημονική εκδήλωση με τους παρακάτω ομιλητές:

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΣΙΡΟΥ οφθαλίατρος: Οφθαλμολογικά προβλήματα υπερηλίκων.

ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΚΙΟΛΑΣ: Καρδιολόγος: Καρδιολογικά προβλήματα υπερηλίκων

ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ: Ρευματολόγος: Εκφυλιστικές αρθροπάθειες υπερηλίκων

Στην εξόρμηση αυτή συμμετείχε και κλιμάκιο της Διεθνούς οργάνωσης ΛΑΪΟΝΣ Ελλάδας - Κύπρου.

B. 29.5.93. Μεγάλο Χωριό, Κορυσχάδες
30.5.93. Καρπενήσι: Ίδρυμα Κοιν/κή Πρόνοιας και ΚΑΠΗ

Τις εξορμήσεις στηρίζει οικονομικά και η Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής «Τ. ΒΕΛΟΥΧΙ».

Τη Δευτέρα 15.2.93 διοργανώθηκε στην αίθουσα της Βασικής Βιλιοθήκης Καρπενήσου η ετήσια τακτική εκδήλωση βράβευσης μαθητών Λυκείων και Ιερατικής σχολής Ευρυτανίας. Σύμφωνα με το πρόγραμμα οι εκδηλώσεις περιλάμβαναν:

— Ομιλία του προέδρου της Πανευρυτανική Ένωσης Π. Κωστοπαναγιώτη με θέμα: «Η έντονη δράση και η πλούσια προσφορά της Ένωσης Ευρυτάνων Αμερικής (ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ)».

— Ομιλία του καθηγητού κ. Ιωάννου Υφαντόπουλου με θέμα: «Ναρκωτικά και νέοι. Το πρόβλημα της σύγχρονης εποχής»,

— Προσφάνηση από το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καρπενησίου κ.κ. Νικόλαο και απονομή τιμητικών διπλωμάτων και χρηματικών βραβείων.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Αθόρυβα, σεμνά και δημιουργικά πορεύεται η Ε.Ε.Ε. με εκδηλώσεις ουσίας και ιδιαίτερης σημασίας (όπως: 28η Οκτωβρίου 25η Μαρτίου κ.ο.κ.), αλλά και με εκδόσεις σημαντικές για τον τόπο μας. Τελευταία εκδοτική παρουσία της Ε.Ε.Ε. το Βιβλίο «Π. Μπακογιάννης ο αγωνιστής ιδεολόγος».

Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε στις 19.5.93 σε εκδήλωση που οργανώθηκε στο «Κάραβελ». Παρόντες πολλοί εκπρόσωποι της πολιτείας, του πνεύματος, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των πολιτιστικών συλλόγων, πολλοί Ευρυτάνες και βέβαια η Υπουργός Πολιτισμού και βουλευτής Ευρυτανίας **Κα Ντόρα Μπακογιάννη** η οποία και απήγιθνε χαιρετισμό στους παρευρισκομένους.

Ο πρόεδρος της Ε.Ε.Ε. κ. Ε. Οικονόμου έκανε μια σύντομη αλλά περιεκτική εισήγηση και ο αντιπρόεδρος κ. Δημ. Κουτρούμπας παρουσίασε το βιβλίο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»

Το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Λεωνίδας Μανωλίδης	πρόεδρος
Σωκράτης Κατσίφας	Αντιπρόεδρος
Δημήτριος Κουτσοκώστας	Γ. Γραμματέας
Ηρώ Ορφανού	Ειδ. Γραμματέας
Ηλίας Γκούθας	Ταμίας
Αθανασία Ζαρμακούπη	Μέλος
Αθανάσιος Κονδύλης	Μέλος

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Εξαιρετικά δραστήρια η Ο.Ε.Σ. είχε και αυτό το χρόνο έντονη παρουσία στην κοινή προσπάθεια για αναβάθμιση του Νομού μας με εκδηλώσεις όπως οι παρακάτω που σημείωσαν εξαιρετική επιτυχία.

21.3.93 Ενημερωτική συνάντηση της Ο.Ε.Σ. με του αρμόδιους φορείς του Νομού μας.

30.5.93 Πανευρυτανικό Αντάμωμα στην Πάρνηθα

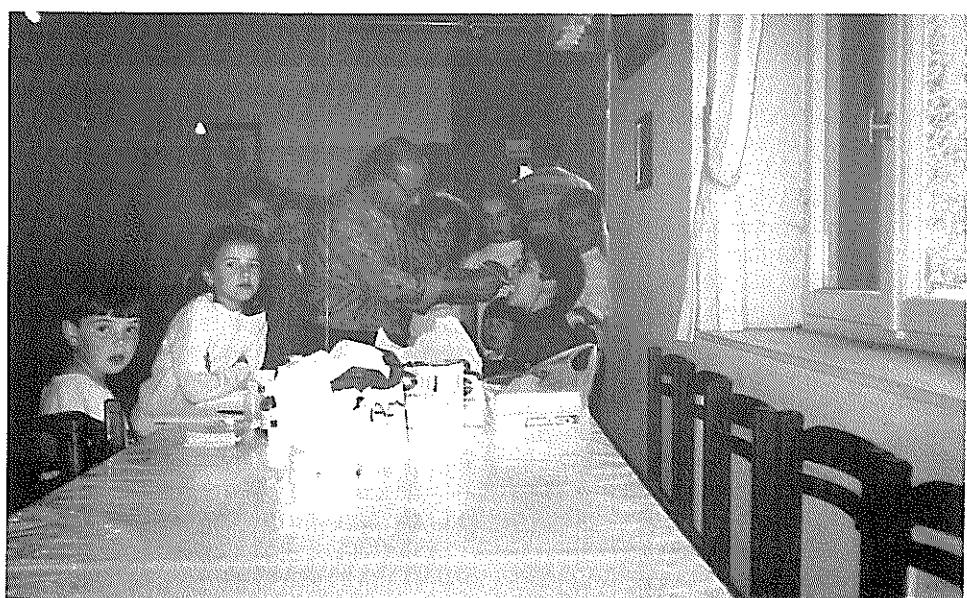
20.6.93 Το 4ο συνέδριο της Ο.Ε.Σ. στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.

22.8.93 Πανευρυτανικό Αντάμωμα στη θέση «Σωτήρα» Ανατ. Φραγκίστας.

Παραμονές Χριστουγέννων 1992

Ευχάριστη έκπληξη για τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής κ. Τιμόθεο και τον Αιδεσιμώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Κ. Δ. Βαστάκη, όταν ξεκινώντας το πρωί της 24ης Δεκεμβρίου 1992 για τον Ι. Ν. της Αγίας Παρασκευής

συναντήθηκαν στην Πλατεία με τα παιδιά του Χωριού που βγήκαν να ψάλουν τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα. Η αναμνηστική φωτογραφία βγήκε την ώρα που οι μικροί τραγουδίστες τους τα ...έψελναν.

Από την επίσκεψη κλιμακίου ιατρών στο χωρί μας. Διακρίνεται ο οδοντίατρος κ. Κ. Πριτσόλας εξετάζοντας τα παιδιά.

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ

Εγκαίνια Πνευματικού Κέντρου
Ρουμελιωτών

Στις 27.6.93 εγκαινιάστηκε επίσημα η λειτουργία του Π.Κ.Ρ. μετά την ολοκλήρωση των εργασιών στο κτίριο που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Σίνα και Δαφνομήλη. Κάθε Ρουμελιώτικο Σωματείο μπορεί πλέον να πραγματοποιεί τις εκδηλώσεις του στους άνετους χώρους του Π.Κ.Ρ. μετά από σχετική επικοινωνία.

Το φράγμα και ο υδροηλεκτρικός σταθμός Κρεμαστών με την υπ. αρ. 302/10.10.89 απόφαση του Δ.Σ. της ΔΕΗ μετονομάστηκε σε «ΦΡΑΓΜΑ και ΥΗΣ Π. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ» στη μνήμη του μέλους του Ελληνικού Κοινοβουλίου που έπεσε θύμα στο θωμό της Δημοκρατίας.

Το Σάββατο 12.6.93 έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του **Παύλου Μπακογιάννη** στο χώρο του ΥΗΣ στα σύνορα Ευρυτανίας και Αιτωλοακαρνανίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΠΟΛΥΖΟΣ

Στις 31 Μαρτίου 1993 πέθανε στην Αμερική ο Δημήτριος Ν. Πολύζος από το γειτονικό μας Μικρό Χωριό. Ο Τάκης Πολύζος, όπως τον λέγαμε, υπήρξε ένας από τους πρωτοπόρους στην Ίδρυση της Έωσης Ευρυτάνων Αμερικής το «Βελούχι» το 1944. Μέσα στην πεντάχρονη πορεία του «Βελούχιού» τον δυναμισμό και τον αδαμάντινο χαρακτήρα που τον διέκρινε υπήρξε η ψυχή της Ένωσης. Διετέλεσε για μεγάλα διαστήματα Γραμματέας και Πρόεδρος και πάρα την αγάπη που είχε για τη θετή του πατρίδα την Αμερική η ψυχή του παρέμεινε ανεξήτηλα ελληνική. Συμμετείχε σε όλα σχεδόν τα Συνέδρια τόσο στην Αμερική όσο και στην Ελλάδα δείχνοντας έτσι έμπρακτα την αγάπη του για την Ευρυτανία και το Μικρό Χωριό που τον γέννησε. Μαζί με την δραστήρια σύζυγό του Αικατερίνη, το γένος Λαναρά από το Αγρίνιο, δημιούργησαν λαμπτρή πολυμελή οικογένεια κρατώντας την ωραία Ελληνο-Χριστιανική παράδοση ταυτόχρονα με την τέλεια προσαρμογή στην Αμερικάνικη κοινωνία. Ο ίδιος ήταν ο συντάκτης δύο θαυμάσιων αναμνηστικών λεύκωμάτων εκ των οποίων το δεύτερο δεν πρόλαβε να τελειώσει. Πρωτοστάτης παντού μαζί με την εξαίρετη κόρη του Όλγα επί πολλά χρόνια εξέδιδαν την 3μηνη εφημερίδα το «Βελούχι». Παράλληλα προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στην Ελληνική Κοινότητα του Σάρλοττ με πληθώρα αγαθοεργών και ανθρωπιστικών πράξεων προς την Εκκλησία, πάντα με ανιδιοτέλεια και ήθος.

Ο Τάκης Ν. Πολύζος φεύγοντας από τη ζωή τουτή μας αφήνει τη θύμηση άξιου ανθρώπου με σπινθηροβόλο πνεύμα, περηφάνεια και αξιοπρέπεια.

Αλησμόνητε θείε Τάκη.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της όμορφης Αμερικής που σε ακεπάζει. Η μνήμη σου θα είναι Αιωνία.

Γ.Κ.Σ.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΚΟΨΙΜΟ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Με ξεχωριστή φροντίδα και πολύ αγάπη έγινε η προετοιμασία, για την μεγάλη ετήσια χοροεσπερίδα του Συνδέσμου μας. Πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο INTERCONTINENTAL με άψογο σέρβις, θαυμάσια ορχήστρα και την εντυπωσιακή και πρωτότυπη παρουσίαση κοπής τής Βασιλόπιττας. Πολύ αισθητή η απουσία των Μεγαλοχωριτών, παρ' όλο που το Δ.Σ. αποφάσισε να συνενώσει τις δύο εκδηλώσεις σε μία (χορό - πίττα) προς διευκόλυνση των μελών. Ας ευχηθούμε φέτος η συμμετοχή των μελών να είναι μεγάλη.

M.M.K.

Κοινωνική Ζωή

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Παναγιώτης Σαξιόνης και η Παναγιώτα
Στ. Ζυγιάρη

ΓΑΜΟΙ

Ο Ιωάννης Αντ. Βονόρτας και η Μαρία Ν.
Σκλαβούνου.

Ο Κων/νος Ν. Κουτρούμπας και η Πανα-
γιώτα Μουτογιάννη.

Ο Δημήτριος Αθανασόπουλος και η Ελένη
Ανδρ. Τσούτσουρα

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Μιχάλης και η Δήμητρα Καρθέλη αγόρι
Ο Ιωάννης και η Κική Ίμβρου αγόρι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το κορίτσι του Βασιλείου και της Σπυριδού-
λας Μαντζιούτα που ονομάστηκε ΕΛΕΝΗ.

Το κορίτσι του Θεοδόση και της Φωτεινής
Βονόρτα που ονομάστηκε Παναγιώτα.

Το κορίτσι του Αθανασίου και της Καλλιό-
πης Μπακατσιά που ονομάστηκε Χρι-
στιάννα.

Το αγόρι του Κων/νου και της Μαρίας
Ελευθερίου που ονομάστηκε Σεραφείμ.

Το αγόρι του Δημήτριου και της Σπυριδού-
λας Βαστάκη ονομάστηκε Ιωάννης.

Το αγόρι του Αθανασίου και της Ευαγγε-
λίας Βαστάκη που ονομάστηκε Ιωάννης.

Το κορίτσι του Ηλία και της Καλλιόπης
Χατζή (το γ. Χρ. Καραγιάννη) που ονομάστη-
κε Δέσποινα.

Το κορίτσι του Κων/νου και της Έλλης
Βονόρτα που ονομάστηκε Μαριαλένα.

Το αγόρι του Ιωάννου και της Παναγιώτας
Κλείτσα (το γ. Κ. Αρατογιάννη) που ονομά-
λας Μαντζιούτα που ονομάστηκε ΕΛΕΝΗ.
στήκε Βασιλείος.

εισφορες για τους σκοπους του συνδεσμου μας

Για τους Σκοπούς του Συνδέσμου

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. Παναγιώτης	80.000
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. Χρήστος	80.000
ΚΟΝΤΟΣ Δ. Κων/νος (ΗΠΑ)	50.000
ΚΕΡΑΝΗΣ Νικ., Αρετή, Μαρία (στη μνήμη Δημ. Καναρά)	50.000
ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Ανδρέας, Αθανάσης, Ελισάβετ (στη μνήμη Δημ. Καναρά)	20.000
ΚΑΤΣΟΥΔΑΣ Σπ. Δημήτριος	20.000
ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Μάνθος & Κων/νος (στη μνήμη τού πατέρα τους)	15.000
ΒΟΝΟΡΤΑΣ Ν. Σπύρος (στη μνήμη των γονέων του)	10.000
ΚΟΠΟΥΛΟΣ Αν. Αθανάσης (στη μνήμη Δημ. Καναρά)	10.000
ΚΟΡΟΜΠΙΛΙΑΣ Ταξιάρχης (στη μνήμη Δημ. Καναρά)	10.000
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Τηλέμαχος (στη μνήμη Δημ. Καναρά)	10.000
ΚΟΡΟΜΠΙΛΙΑΣ Αθαν. & Ελένη στη μνήμη Δημ. Καναρά	10.000
ΚΑΛΥΒΙΩΤΗΣ Ιωάννης (στη μνήμη τής συζύγου του Ελένης)	10.000
ΜΠΑΓΟΥΡΔΑ Ι. Ελένη (στη μνήμη του συζύγου της)	5.000
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Τηλέμαχος (στη μνήμη Ελισάβετ Π. Καραγιάννη)	10.000
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Τηλέμαχος (στη μνήμη Άλκ. Παπαγιάννη)	10.000
ΧΑΣΤΕΚΙΔΟΥ Δέσποινα	20.000
ΨΗΜΑΔΗΣ Ανέστης και Περσεφόνη εις μνήμην Βασ. Πριτσόλα	10.000
ΚΑΡΙΟΦΥΛΑΣ Ι. Δημήτριος εις μνήμην γονέων του	10.000
ΚΑΡΙΟΦΥΛΑΣ Ι. Ελευθ. εις μνήμην γονέων ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Ανδρ. εις μνήμην πατέρος	10.000
ΚΑΠΟΙΔΑ Σ. Χρηστίνα το γένος Καριοφύλη εις μνήμη γονέων της	5.000
ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ν. Ελένη εις μνήμη συζύγου	5.000
ΤΑΣΟΥΝΟΓΛΟΥ Κων/νος εις μνήμην Ανδρ. Δασκαλάκη	15.000
ΖΗΝΕΛΗΣ Σπύρος π. ΒΑΣΤΑΚΗΣ Κων/νος εις μνήμην Πατρός του	5.000
ΒΟΝΟΡΤΑΣ Ν. Ανδρέας εις μνήμην Ελισ. Καραγιάννη	30.000
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. Χρήστος εις μνήμην Ελισ. Καραγιάννη	70.000
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. Παναγ. εις μνήμην συζύγου του	15.000

ΝΤΑΛΑ Ελισ. εις μνήμην Σπυρ. Μουτογιάννη 3.500

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ξυντάρης 5.000

Σκοποί Συνδέσμου – Πνευματική στέγη

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ξηντάρης	5.000
Υπουργείο Ν. Γενιάς	200.000
ΤΑΣΙΝΟΓΛΟΥ Κων/νος (στη μνήμη Ανδ. Δασκαλάκη)	15.000
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ Ελευθ. (στη μνήμη του πατέρος του)	10.000
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ Δημ. (στη μνήμη του πατέρος του)	10.000
ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ανδρ. (στη μνήμη του πατέρος του)	10.000
ΚΑΤΣΟΥΔΑ Χριστίνα (στη μνήμη των γονιών της)	5.000
ΚΑΤΣΟΥΔΑΣ Δημ.	20.000
ΝΤΑΛΑ Ελισάβετ (στη μνήμη Σπ. Πουτογιάννη)	3.500
Υπουργείο Εμπορίου	398.596
ΚΕΡΑΝΗΣ Νίκος-Αρετή-Μαρία (στη μνήμη Ιωανν. και Δημ. Καναρά)	50.000

Εισφορές υπέρ Λαογραφικού Μουσείου

ΚΑΡΚΑΖΗΣ Γεώργιος & Ελένη (στη μνήμη του πατέρα τους Δ. Πουρνάρα)	200.000
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ Γεωργ. (εις μνήμην συζύγου του)	160.000
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. Παναγιώτης (εις μνήμην συζύγου του)	185.000
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. Χρήστος (εις μνήμην Ελισάβετ Καραγιάννη)	30.000
ΚΟΝΤΟΣ Δημήτριος (εις μνήμην Ξένης Καρβέλη)	10.000
ΒΟΝΟΡΤΑΣ Ν. Σπύρος (εις μνήμην γονέων του)	10.000
ΨΙΜΑΔΗΣ Ανέστης (εις μνήμην Β. Πριτσόλα)	10.000
ΣΙΛΙΒΙΣΤΡΑ Α. Οικ. (στη μνήμη Καλλιόπης Πασπαλάρη)	20.000
ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ Κ. Νικόλαος	10.000
ΚΑΛΦΑΣ Ιωάννης	2.000
ΤΑΤΣΙΡΑΜΟΥ Ανθούλα (εις μνήμην μητρός της)	20.000
ΣΙΤΑΡΑΣ Ανδρέας (εις μνήμην γονέων του)	20.000
ΒΟΝΟΡΤΑΣ Ν. Ανδρέας εις μνήμην γονέων του	20.000
ΜΠΑΓΟΥΡΔΑ Ι. Ελένη εις μνήμην συζύγου της	5.000
ΜΠΑΓΟΥΡΔΑ Ι. Ελένη εις μνήμην Μαρίας Ψημάδη	5.000

KONTOMERKOΣ Αναστάσιος εις μνήμην Δ. Μπουρνάζου	10.000	I. N. Πρ. Ηλία	
KONTOMERKOΣ Αναστάσιος εις μνήμην Ανδρέα Πουρνάρα	5.000	ΣΥΛΙΒΙΣΤΡΑΣ Αθανάσιος	5.000
KONTOMERKOΣ Αναστάσιος εις μνήμην πατρός και αδελφής	5.000	Για τον I.N. Αγ. Φανουρίου	
KONTOMERKOΣ Αναστάσιος εις μνήμην θείας του Ε. Παπανικολάου	5.000	ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ν. Ελένη	5.000
ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ Β. Κων/νος εις μνήμην συζύγου και κόρης της	5.000	Για τον I.N. Γαύρου	
KONTOMERKOΣ K. Τάσος (στη μνήμη Γιώργου Δασκαλάκη)	5.000	ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Β. Κων/νος (στη μνήμη τού πατέρα του)	50.000
(στη μνήμη Ελένης Καλυβιώτη)	5.000	ΜΠΑΚΑΤΣΙΑ I. ΣΟΦΙΑ	50.000
(στη μνήμη μπαρόμπα Νίκου Πουργνάρα)	5.000	ΚΑΛΠΑΚΗ Ελένη	5.000
ΣΤΑΜΑΤΗ Βασιλική	5.000	ΓΑΒΡΙΛΗΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΗΠΑ)	4.300
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Παναγιώτης	25.000	ΣΙΛΙΒΙΣΤΡΑ ΚΩΝ/ΝΑ (στη μνήμη Καλ. Πα- σπαλάρη)	20.000
ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ-ΚΑΛΛΙΑΝΗ Μαίρη (στη μνήμη του πατέρος της)	10.000	ΡΩΤΣΙΚΑ Σπυρ. Αλεξάνδρα (δια χειρός) π. Κ. Δ. Βαστάκη)	200.000
ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ Νίκος (στη μνήμη Γεωρ. Χριστοδούλου)	20.000	ΡΩΤΣΙΚΑ Σπυρ. Αλεξάνδρα (δια χειρός π. Κ. Δ. Λαμπαδάρη)	950.000
ΒΟΝΟΡΤΑΣ Ν. Σπύρος (στη μνήμη των γονιών του)	10.000	ΟΙΚ. ΒΟΝΟΡΤΑ Ν. Ανδρέα (στη μνήμη Ελισάβετ Π. Καραγιάννη)	20.000
Από εκδηλώσεις στο Μεγ. Χωριό	154.895	ΚΟΡΩΝΑΚΗ-ΠΑΡΑΣΧΟΥ Νίκη (στη μνήμη Μαρίας Μαντζιούτα)	20.000
		ΚΥΡΙΑΚΗ Παρασκευή εις μνήμην γιαγιάς Μαντζούτα	20.000
		ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ν. Ελένη	10.000
		ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ I. Χρήστος	50.000
		ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ I. Παναγιώτης	50.000

Υπέρ της Κοινότητας Μεγάλου Χωριού

ΔΑΝΙΛΗΣ Γεώργιος υπέρ αποπτρ/σεως υδραγ.	100.000	
KONTOMERKOΣ Τάσος για την ανέγερση υδρόμυλου	50.000	Στη μνήμη Κωνσταντίνου Αραπογιάννη αντί στεφάνου δόθηκαν τα παρακάτω
KONTOMERKOΣ Τάσος Κατασκ. Παραδοσιακού δρόμου ΤΣΙΟΥ	20.000	ποσά για κοινωφελή έργα στο Μεγάλο Χωριό

Για την διάνοιξη δρόμου προς Περα-αλώνια

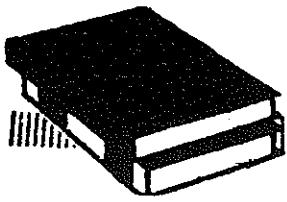
KΟΝΤΟΣ Δημήτριος	5.000	1. Αφοί Καραμέτα	5.000
ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος	5.000	2) Χάσκος Δημήτριος	5.000
ΛΩΛΟΣ Χαράλαμπος	5.000	3) Αυγέρης Αυγερόπουλος	5.000
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Αθανάσιος	5.000	4) Σιταράς Σωτήριος	5.000
		5) Παίδας Αθανάσιος	5.000
		6) Τατσιραμού Ανθούλα	5.000
		7) Λιάπτης Νικόλαος	5.000
		8) Ευσταθιάδης Σίμος	6.000
		9) Ζηνέλης Δημ. τού Αρ.	2.000
		10) Βαστάκης Φιλιππίτος	2.000
		11) Παπαστάθης Νικόλαος	2.000
		12) Αφοί Γυφτομήτρου	2.000
		13) Αναγνωστόπουλος Δημήτριος	2.000
		14) Ελευθερίου Κωνσταντίνος	2.000

Για την έκδοση της «Φωνής Μεγάλου Χωριού»

ΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. Κων/ντίνος	4.000	15) Πριτούλας Γεώργιος	2.000
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ Γεώργιος	3500	16) Μπακατσάς Κωνσταντίνος	2.000
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Τηλέμαχος (στη μνήμη Ελ. Καραγιάννη)	10.000	17) Βαστάκης Αθαν.	2.000
		18) Τσελέπης Χρήστος	2.000
		19) Χάσταλης Άλεξανδρος	3.000
		20) Ίμβρος Ιωάννης	1.000
		21) Λαμπρόπουλος Χρισ.	1.000
		22) Καλίθας Γεώργιος	1.000
		23) Ματζούτας Ιωάννης	1.000

Για τον I.N. Αγίας Παρασκευής

ΚΑΝΑΡΑΣ Ιωάννης & Μαρίκα (στη μνήμη του γιού της Δημήτρη)	75.000	Σύνολο	68.000
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ Δημ. (ΗΠΑ)	4.300		
ΣΥΛΙΒΙΣΤΡΑΣ Γρηγόρης	30.000		

ΒΙΒΛΙΑ και συγγραφείς

Νέα έκδοση του Συνδέσμου μας

Συγγραφέας ο Π. Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης

Τίτλος του Βιβλίου: «Η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ». Από τα μέσα του 18ου αιώνα μέχρι των ημερών μας, η συμβολή στην ιστορία του Μεγάλου Χωριού. Αθήνα 1993, σελ. 96.

Για την έκδοση αυτή ο συγγραφέας της μας έδωσε τρία αντίγραφα επιστολών - κριτικά σημειώματα, τα οποία ευχαρίστως θα δημοσιεύσουμε στην επόμενη έκδοση τής «Φωνής...»

*** *** *** *** *** ***

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», «ΥΠΑΤΗ», «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ», «ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ» και «Δίβρη». ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ: «Ο ΕΥΡΥΤΟΣ», «Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ», «ΤΑ ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ - Ε. Ευρ. Η.Π.Α.», «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, Ρουμελιωτών», «Ο ΦΟΥΡΝΑΣ», «ΚΟΡΥΣΧΑΔΕΣ», «ΚΡΙΚΕΛΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ» και η «ΛΥΚΟΥΡΙΑ Καλαβρύτων». Όλα τα ανωτέρω έντυπα συναγωνίζονται και προθάλλουν άριστα τον τόπο τους. Όλα με την τοπική επικαιρότητα, την ιστορία, τη λαογραφία, τα ήθη και έθιμα, τις Εκκλησίες, τα πανηγύρια, τα δημόσια Πρόσωπα, Εκείνους που μας αφήνουν χρόνους... και είναι πολλοί και κάθε ηλικίας... κι ακόμη τα άλλα κοινωνικά, τα έργα, τις βιβλιοπαρουσιάσεις και τα κριτικά σημειώματα...

Θερμά συγχαίρουμε τους αφανείς «ήρωες» που ασχολούνται μ' αυτά και μάλιστα ανιδιοτελώς κι έτσι, καταγράφεται η πάστης φύσεως τοπική και παραπέρα ιστορία μας...

+ π.Κ.

*** *** *** *** ***

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Η

Παρακαλούμε τους συνδρομητές και φίλους του περιοδικού μας να στέλνουν έγκαιρα φωτογραφίες από όλα τα συμβάντα (χαρούμενα και πένθιμα) των οικογενειών τους να τα δημοσιεύουμε.

Με αυτό τον τρόπο διευκολύνουμε όλους τους αναγνώστες μας και διατηρούμε ζωντανή την ανάμνηση για τις μελλοντικές γενεές.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Όπως ίσως οι περισσότεροι γνωρίζετε, το έτος 1984 ανεγείραμε με αποκλειστικά δικές μας δαπάνες, μπροστά από το Κοινοτικό Κοιμητήριο Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας και συγκεκριμένα στην αριστερή πλευρά της εισόδου του, ένα περίπτερο (κιόσκι) με κεραμοσκεπή, στη μνήμη των γονέων μας Γεωργίου και Μαρίας Σκλαβούνου.

Πριν προβούμε στην κατασκευή του περιπτέρου ζητήσαμε την άδεια και σύμφωνη γνώμη του Κοινοτικού Συμβουλίου, που όπως ήταν φυσικό δέχτηκε με ενθουσιασμό την προσφορά μας αυτή.

Η κατασκευή του περιπτέρου αυτού, εκτός από εκπλήρωση δικού μας ιδιαίτερου ηθικού καθήκοντος προς τους αποβιώσαντες γονείς μας, εξυπηρετούσε τα μέγιστα τη λειτουργία του Κοινοτικού μας Κοιμητηρίου, καθώς θα χρησίμευε ως χώρος συγκέντρωσης των εκάστοτε επισκεπτών του κοιμητηρίου, διανομής του σιταριού κατά την τέλεση των κηδειών και μνημοσύνων καθώς και ξεκούρασης και προφύλαξης από τις καιρικές συνθήκες (ήλιος, βροχή) λαμβανομένου υπόψη, ότι το Κοινοτικό κοιμητήριο βρίσκεται στην άκρη του Χωριού μας και δεν υπάρχει σ' αυτό άλλος ανάλογος στεγασμένος χώρος.

Πράγματι μετά από έγκριση τού Κοινοτικού Συμβουλίου προβήκαμε στην ανέγερση του άνω περιπτέρου, που έκτοτε και μέχρι σήμερα έχει θοηθήσει τα μέγιστα στη σωστή και εύρρημη λειτουργία του κοιμητηρίου μας.

Μετά το πέρας της κατασκευής αναρτήσαμε στην δεξιά κολώνα του περιπτέρου μια μικρή διακριτική μαρμάρινη πλάκα με τις λέξεις «ανηγέρθη εις μνήμη των γονέων μας Γεωργίου και Μαρίας Σκλαβούνου - 1984», όπως συνθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις για να θυμίζει τους δωρητές και το σκοπό της δωρεάς.

Τον Αύγουστο του 1993, κατά την διάρκεια τών καλοκαιρινών μας διακοπών διαπιστώσαμε έκπληκτοι ότι στο αέτωμα του άνω περιπτέρου, δίπλα ακριβώς από το σταυρό που υπάρχει στο κέντρο αυτού, τοποθετήθηκε από την Κοινότητα μία μαρμάρινη πλάκα, τριπλασίου πλάτους από αυτή που τοποθετήσαμε εμείς, με χαραγμένους πάνω της κάποιους στίχους συγχωριανού μας (όπως πληροφορηθήκαμε) στο κάτω δε μέρος αυτής αναγράφεται ότι είναι δωρεά του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών της Αμερικής.

Η τοποθέτηση της πλάκας αυτής στο σημείο και στο μέγεθος που έγινε, εκτός του ότι είναι αντιασθητική, προσβάλλει τόσο εμάς ως δωρητές του περιπτέρου όσο κυρίως τη μνήμη των γονέων μας για τους οποίους προσβήκαμε σ' αυτή τη δωρεά.

Για την επίλυση του θέματος αυτού κάναμε επανειλημμένα διαθήματα και προφορικά και με εξώδικο στο Κοινοτικό Συμβούλιο και παρόλα ότι έλαβε απόφαση κατά πλειοψηφία ότι η μαρμάρινη πλάκα πρέπει να μεταφερθεί η, αν παραμείνει στη θέση της, σθήσει η φράση «δωρεά συλλόγου Μεγαλοχωριτών Αμερικής», δεν έχει προβεί σε καμιά ενέργεια.

Η όλη αντιμετώπιση του θέματος μας έχει αφήσει μια έντονη πικρία και ένα μεγάλο παράπονο για τη σάση της Κοινότητας απέναντι στη δωρεά μας γιατί θα μπορούσε με πολλούς άλλους τρόπους να τοποθετήσει την ως άνω πλακέττα της χωρίς να θίξει τόσο εμάς όσο και τη μνήμη των γονέων μας.

Πιστεύαμε ότι τέτοια συμπειριφορά, αδικαιολόγητα προσβλητική και αχάριστη, απέναντι σε όποιονδήποτε δωρητή, το μόνο που μπορεί να επιτύχει είναι να προβληματίσει καθένα από μας για το πόσο είναι σκόπιμο να γίνονται δωρεές όταν έχουν μια τέτοια αντιμετώπιση.

Αφοί ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΥ

Προς
Τον Πρόεδρο του Συνδέσμου · Μεγαλοχωριών
«Η Αγία Παρασκευή»
οδός Μαυροκορδάτου 6
Αθήνα

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Παρακαλώ επιτρέψατέ μου να σας εκφράσω τα πλέον εγκάρδια και θερμά μου συγχαρητήρια, για την άρτια από πάσης πλευράς και άψογη οργάνωση της εκδήλωσης στις 13 Δεκεμβρίου 1992, επιμνημόσυνη δέηση και τις εξαίρετες ομιλίες από τους λαμπρούς ομιλητές στην εκδήλωση μνήμη, τις οποίες παρακολούθησα μετά της συζύγου και φίλων.

«Μνήμη για τα 50 χρόνια, που πέρασαν από την αποφάδα ημέρα της 24ης Δεκεμβρίου 1942 των εκτελεσθέντων Μεγαλοχωριών και Μικροχωριών από τα στρατεύματα κατοχής - Γερμανοϊταλούς».

Πιστεύω ότι, είναι χρέος δλων μας και καθήκον εθνικό να θυμόμαστε, να τιμάμε και να εξαίρουμε την ακατάβλητη θέληση και τη θυσία των άξιων τέκνων της πατρίδας. Να τονίζουμε την πίστη τους στα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, και να στεκόμαστε για λίγο, με αυλάβεια και δέος μπροστά στη γενναιότητα, το σθένος και το ψυχικό τους μεγαλείο. Ακόμη πιστεύω ότι είναι χρέος τών επιγενομένων να αποτίουν τον οφειλόμενο φόρο τιμής σ' αυτούς που πάλαιψαν για «υψηλά ιδανικά» κι έδωσαν ακόμη κι αυτή τη ζωή τους.

Βέβαια όλοι αυτοί περιελήφθησαν στις χρυσές σελίδες της ιστορίας μας και καταγράφηκαν στο συναξάρι των νεομαρτύρων, αλλά φρονώ, ότι επιβάλλεται για να παραδειγματιζόμαστε κι απ' τον ηρωισμό τους, τα απίστευτα κατορθώματα και τη διοτή τους.

Τέτοιες εκδηλώσεις είναι ορόσημα στην ιστορική πορεία κάθε περιοχής, κάθε κωμόπολης και γενικότερα του Έθνους, αλλά και ανεκτίμητα διαμάντια με τα οποία στολίζεται ο φωτοστέφανος των ηρωϊκών πράξεών τους. Οι ήρωες του Έθνους ζουν αιώνια, και πάντοτε θα ζουν στις καρδιές των πανελλήνων.

Οι εκλεκτοί ομιλητές υπήρξαν άφθαστοι σε λυρισμό, και γλαφυρότητα και ζωντάνεψαν τις μνήμες δίνοντας με παραστατικότητα τη σωστή διάσταση των τραγικών γεγονότων.

Σας ευχαριστώ και σας συγχαίρω από καρδιάς για το ωραίο, εθνικό αναδάπτισμα και την άφατη συγκίνηση και περηφάνεια, που δοκιμάσαμε απ' την εκδήλωσή σας αυτή.

Αθήνα 14 Δεκεμβρίου 1992

Φιλικώτατα

Νίκος Β. Αναστόπουλος

ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΜΦΙΣΤΟΜΟΣ ΠΕΛΕΚΥΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΩ ΣΤΑ ΚΟΚΚΑΛΙΑ

Ευρήματα σημαντικής ιστορικής αξίας ανευρίσκονται και σώζονται κατά καιρούς στην περιοχή Κοκκαλίων που αποδεικνύουν το γεγονός του μεγάλου κι εθνοσωτηρίου πολέμου το 279 π.Χ., αλλά αποδεικνύουν ακόμα και την ιστορικότητα αυτού του ξεχασμένου από μας, τόπου.

Γρφει ο Δημήτρης Φαλλής

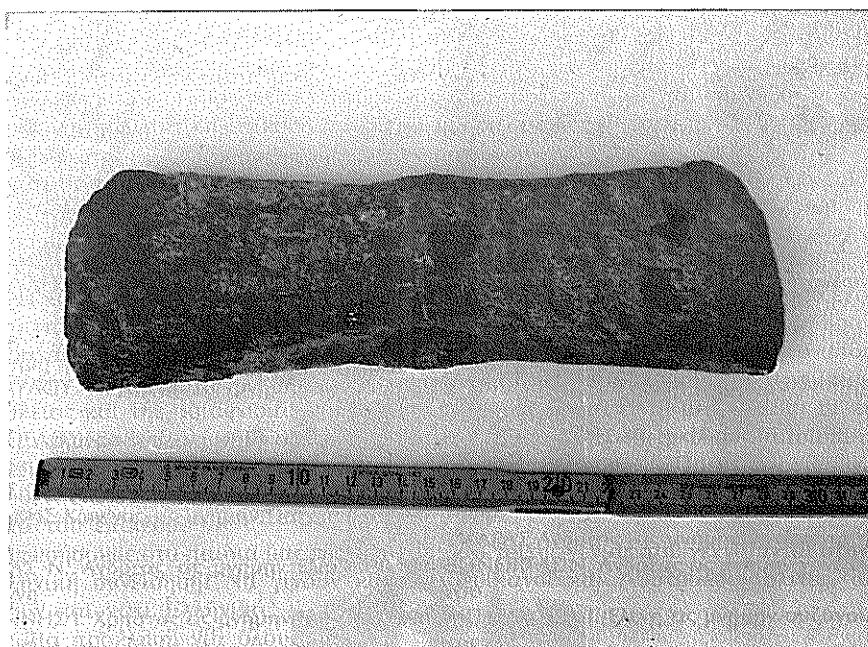
ΚΟΚΚΑΛΙΑ: Μια μαγευτική τοποθεσία της Κοινότητας Κρικέλλου στην Ευρυτανία, που τη γνωρίζουν καλά ως τα σήμερα μόνο οι βοσκοί, οι κυνηγοί αγρίων ζώων και οι... κυνηγοί αρχαίων θησαυρών! Δυστυχώς απουσιάζουν από κεί παντελώς οι ιστορικοί ερευνητές, οι αρχαιολόγοι και κυρίως το ενδιαφέρον της Πολιτείας. Το μόνο παρήγορο κι ελπιδοφόρο για το μέλλον μέχρι τώρα για τον τόπο αυτόν, είναι το θαυμάσιο μνημείο που στήθηκε εκεί το 1989 με την αγάπη και το ενδιαφέρον του Συλλόγου Κρικελλιώτων Ευρυτάνων της Αθήνας. 'Ενα μνημείο, τηλαυγής φάρος, με το επίγραμμα:

279 π.Χ.

**Προμαχούντων των Ευρυτάνων - Αιτωλών
συνετρίβησαν οι Γαλάτες κατά κράτος.**

Μνημείο που θα φωτίζει τις επερχόμενες γενιές στον ιστορικό τους δρόμο και να είναι...
ερήφανες για τους ήρωες προγόνους τους.

Οι αμέτρητες χιλιάδες θρυμματισμένων οστών, διεσπαρμένα σε μεγάλη έκταση «ανθρώπων και ζώων φέροντα ίχνη καύσης», μαρτυρούν εκεί το γεγονός του πιο μεγάλου και πιο σκληρού πολέμου που έγινε ποτέ! Οι χιλιάδες κομματιασμένα κεραμίδια της κλασικής περιόδου, διαφόρων χρήσεων, και τα υπολείμματα κάστρων και φρουρίων αποδεικνύουν τη φρούρηση της Ευρυτανίας - Αιτωλίας από εισθολείς από Ανατολή και Βορρά. Τέλος, και τα ευρήματα μεγάλης ιστορικής αξίας, —ξίφη, ακόντια, περικεφαλαίες, ασπίδες, κ.λπ.— που έρχονταν παλιότερα στην επιφάνεια με το δργωμα των χωραφιών και... χάνονταν, μας θεβαιώνουν κι' αυτά σε συνδυασμό με τα προηγούμενα, για την αναμφισβήτητη ιστορικότητα αυτού του τόπου που σήμερα ονομάζουμε **ΚΟΚΚΑΛΙΑ!**

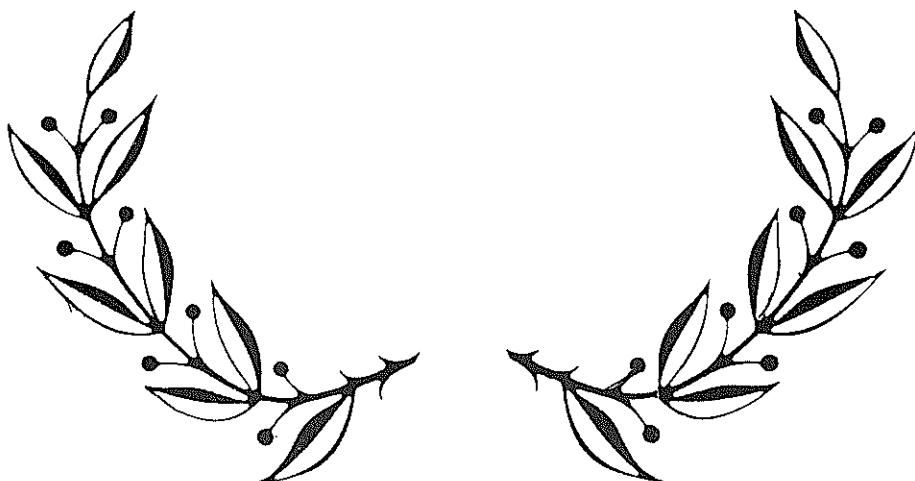
Ο αμφίστομος ή δίστομος πέλεκυς (τσεκούρι) που ανευρέθη στα κοκκάλια από τον Κ. Δημόπουλο την 27-6-93.

Πρόπερσυ στο χώρο που ισοπεδώθηκε για να στηθεί το μνημείο, προστέθηκαν στις αποδείξεις ιστορικότητας αυτού του τόπου, και αιχμές δωράτων φυλλοειδούς σχήματος της κλασικής περιόδου, σπάνιας αρχαιολογικής αξίας, οι οποίες παρεδώθησαν στη ΙΔ' Εφορία Κλασικών Αρχαιοτήτων - Λαμία. Φέτος, Ιούνιος 1993, ανευρέθη απ' τον Κώστα Δημόπουλο και προστέθηκε στη μεγάλη σειρά των συγκλονιστικών αποδείξεων για την ιστορικότητα των Κοκκαλιών, και της σύγκρουσης Αιτωλών - Γαλατών το 279 π.Χ., κάτι πρωτόγνωρο κι απρόσμενο: Αμφίστομος ή δίστομος ΠΕΛΕΚΥΣ (τσεκούρι), μήκους 28 εκατοστών!

Ο πέλεκυς υπήρξε απ' τα πανάρχαια χρόνια, πολεμικό επιθετικό όπλο και χρησιμοποιήθηκε ως τέτοιο κι όλους τους μετέπειτα αιώνες. Διαβάζουμε στον Όμηρο ότι οι Τρώες με πελέκεις χτυπησαν τα πλοία των Αχαίων. «Οξέσι δη πελέκεσσι και αξίνησι μάχοντο». (Ιλ. Ο. 711) Δηλ. (εμάχοντο μάλιστα με κοφτερά τσεκούρια και αξίνες).

Η κατασκευή τους ήταν συνήθως από σίδερο και χαλκό και σπανίως από άργυρο. Ο πέλεκυς που ανευρέθη φέτος στα Κοκκάλια είναι σημαντικό εύρημα. Και θεωρούμε βέβαιο πως πρέπει να περιέχει κάποιο ευγενές μέταλλο, επειδή ο ήχος του είναι οξύς και διαρκείας. Ακόμα, κατά την εκτίμησή μας, πρέπει νά είναι γαλατικής κι όχι αιτωλικής κατασκευής. Πρέπει να είναι όπλο των Ιππέων Γαλατών που εισέβαλαν και κατέστρεψαν το Κάλλιον. 'Όπως και να έχει όμως αυτή η περίπτωση, γεγονός παραμένει ότι τα Κοκκάλια είναι ο σημαντικότερος ιστορικός τόπος της πατρίδας μας, αλλά κι ο πιο ξεχασμένος απ' την Πολιτεία και τους αρχαιολόγους! Και γι' αυτό, σαν ξέφραγο αμπέλι, «λύκοι βαρείς λυμαίνονται» αυτόν τον τόπο! Η Πολιτεία περιορίζεται στο να χαρακτηρίζει την περιοχή, «βοσκότοποι Κοκκαλιών». Η δε ΙΦ' Εφορία Κλασικών Αρχαιοτήτων —Λαμία— «ως σημαντικό αρχαιολογικό χώρο». Νομίζουμε πως είναι καιρός πια ν' αλλάξουν και οι δυο τους «ταμπέλλα» για τα Κοκκάλια.

Δ.Ι.Φ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου δρίσκεται στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσει ότι ο ετήσιος χορός θα γίνει την ΚΥΡΙΑΚΗ 28 Νοεμβρίου 1993 στο πολυτελές κοσμικό κέντρο «ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΠΑΛΛΑΣ» (Πάριος, Κωνσταντίνα, Δάντης και πλούσιο καλλιτεχνικό show).

Πληροφορίες: Μ. Καλλιάνη 9333789

Ν. Σκλαβούνος 7211781

Αρ. Καραγιάννης 9224285

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕΓ. ΧΩΡΙΟΥ

5-12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1994

ΑΓΩΝΕΣ - ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ - ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ - ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΛΟΙ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ
ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ
ΠΟΛΛΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

Σας περιμένουμε με όλη μας την αγάπη
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών **Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** προκυρήσσει Διαγωνισμό Φωτογραφίας, ευρυτανικού τοπίου, που θα διαρκέσει μέχρι 15 Μαΐου 1994.

Θα δραβευθούν οι τρεις καλύτερες φωτογραφίες (Α' Βραβείο 30.000, Β' Βραβείο, 20.000 και Γ' Βραβείο, 10.000) αφού εκτεθούν, στο Πνευματικό Κέντρο, του Μεγάλου Χωριού στα πλαίσια της Πολιτιστικής Εβδομάδας 1994.

Δείξτε ενδιαφέρον όλοι οι Ευρυτάνες και φίλοι της Ευρυτανίας.

Για περισσότερες πληροφορίες στα τηλέφωνα 93.33.789, 65.33.304, και στο επόμενο Τεύχος.

Προσφορά Συνδέσμου

Ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών «**Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**» προσέφερε
το ποσό τών 70.000 δρχ. στο **A.O. «ΠΟΤΑΜΙΑ» Μεγ. Χωριού**

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Μακάριοι, ους εξελέξω και προσελάδουν, Κύριε, και το μνημόσυνο αυτών εις γενεάν και γενεάν»

Κάθε χρόνο ο πένθιμος αυτός κατάλογος όλο και μακραίνει...

Πριν αρχίσουμε να παραθέτουμε τα τιμημένα ονόματα των αείμνηστων συγχωριανών μας, επιθυμούμε ν' αναφερθούμε στη μνήμη των Μικροχωριτών αδελφών μας: του αείμνηστου Δημητρίου Ν. Πολύζου, για τη μνήμη και το πολύτιμο έργο του και η Ευρυτανία γράφει ο εκλεκτός συνεργάτης μας κ. Γεωργίας Σταυράκης, και του αείμνηστου Προέδρου του Μικρού Χωριού Βασιλείου Π. Μίχου. Ο καλότατος αυτός Πρόεδρος άφησε μνήμη καλού πραγματικά και αγαθού ανδρός. Το όνομά του είχε περάσει τα σύνορα του χωριού του και το παραδειγμά του μοναδικό. Ήταν ο πρόεδρος για όλους και ο άνθρωπος που δεν έλεγε δεν μπορώ... Από το πέρασμά του ας μείνει το μήνυμα: ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ για ΟΛΟΥΣ. Αιωνία του η μνήμη.

Επίσης, με πολύ συμπάθεια αναφερόμαστε και στη μνήμη των δύο Πρεσβυτερών του Μικρού Χωριού: 1) Την αείμνηστη Φωτεινής χήρας του Ιερέως Αθανασίου Παπαστάθη το γ. Νικ. Πολύζου, και της αείμνηστης Μαγδαληνής χήρας του Ιερέως Βασιλείου Παπανίκου, το γ. Γ. Διώτη. Η πρώτη πολλά διέσωσε από τις συχνές επισκέψεις που έκανε στους βασανιζομένους Εθνομάρτυρές μας τής 24.12.1942. Και η άλλη πολύ αγαπούσε το χωριό μας όταν ο αείμνηστος σύζυγός της Παπαβασίλης το εξυπηρετούσε. Γεννημένες και οι δύο για Πρεσβύτερες μας άφησαν μνήμη αγαθή και παράδειγμα άγιο. Κοιμήθηκαν τον αιώνιο ύπνο μέσα στην αγκαλιά των πολλών παιδιών και εγγόνων με την ελπίδα της Αναστάσεως. Αιωνία τους η μνήμη.

† K.

ΖΑΧΟΣ Ι. ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ

Κι άλλο πένθιμο μήνυμα λάβαμε από την μακρινή Αμερική. Απεβίωσε και ετάφη εκεί ο μόνιμα εγκατεστημένος συγχωριανός μας αείμνηστος Ζάχος Ι. Τουλούπας. Διέμενε στην πολιτεία Burlington της Βόρειας Καρολίνας. Κόντεψε να περάσει τα εκατό του χρόνια. Πέρασε όπως έλεγε καλά και ιδιαίτερα χάροηκε από τα δύο καλά παιδιά του πέντε εγγόνια και δέκα πέντε δισέγγονα. Ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

† π. K.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Πάει κι ο Γιώργος... Στο χρόνο απάνω αφού έκλαψε την αδελφή του τη Βασιλική που πέθανε στην Αμερική, έπειτα από λίγο καιρό, αφού θρήνησε την αγαπημένη του σύζυγο Ανδροιανή, που ομολογουμένως άφησε ένα μεγάλο κενό στο χωριό, και αφού λίγο πριν φύγει κι αυτό έμαθε και τον θάνατο του γαμβρού του αείμνηστου Κώστα Ν. Αραπογιάννη έφυγε... Έφυγε άρρωστος και πονεμένος. Τον είδα 15-20 μέρες πριν φύγει... Τον παρηγορούσα... Του είπα κουράγιο και θα πάμε στο χωριό... Σαν άκουσε το χωριό, έβαλε τις παλάμες των χεριών του στο πόδσωπό του και ξέσπασε σε λυγμούς... Κάτι με είπε. Δεν το κατάλαβα. Από τότε ο αγαπητός μας Γιώργος, ο ηρωϊκός Ανάπτηρος του Ελληνοϊταλικού Πολέμου 1940/41, ο άρχοντας του χωριού, με τα τόσα καλά του ετοιμαζόταν κι έφυγε σαν το πουλάκι. Πήγε νεκρός και τάφηκε στο αγαπημένο του χωριό κοντά στους αγαπημένους του.

Αιωνία του η μνήμη.

† K.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Δ. ΣΙΤΑΡΑ

Στις 8 Σεπτεμβρίου πέρισυ πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό μας η σεβαστή συγχωριανή μας Παναγιώτα χήρα Δημ. Σιταρά το γένος Παπανίκα. Η αείμνηστη άφησε παιδιά κι εγγόνια, άφησε μνήμη αγαθή, εξεπλήρωσε το κοινωνικό της χρέος κι έφυγε ειρωνικά γεμάτη από ημέρες και χρόνια.

Ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιώνια
† K.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΝΑΡΑΣ

Δεν έφτανε η επάρση αρρώστεια που κατατυραννούσε τον πατέρα, τον αγαπητό του χωριού μας Συνταγματάρχη Ιωάννη Δ. Καναρά, ήρθε κι ἐπεσε σαν κεραυνός εν αιθρίᾳ στην οικογένειά του η απίστευτη είδηση ότι ο γιος του ο Τάκης σκοτώθηκε σε αυτοκινητικό δυστύχημα. Η θλιβερή είδηση ήταν αληθινή και τον συνετάραξε... Του επιδείνωσε την κλονισμένη υγεία του. Τον έκαψε και πόνεσε περισσότερο, απ' ότι πόνεσε τότε που οι ιταλοφασίστες κατακτητές τον κρεμούσαν στο Σχολείο του χωριού, μαζί με τους άλλους συγκρατουμένους του, το βράδυ της 18ης Δεκεμβρίου 1942, μετά τη γνωστή, αυτής της ημέρας, μάχη του Μικρού Χωριού...

Πράγματι, ο αγαπητός σε όλους Τάκης Ι. Καναράς, λαμπρός επιστήμων της χημείας, με επίζημη επαγγελματική θέση, έφυγε αιφνίδια και πρόωρα στην ακμή της ηλικία του κι άφησε, όπως είναι φυσικό, τους γύρω του να κλαίνε...

Αλλά και ο αείμνηστος πατέρας του που σταδιοδόμησε στη στρατιωτική ζωή κι έφθασε στον επίζηλο βαθμό του Συνταγματάρχου δεν άργησε να τον ακολουθήσει. Ο γιος πρώτα κι ο πατέρας λίγο πιο ύστερα ανταμώθηκαν και πορεύονται για την αιωνιότητα.

Τους ευχόμαστε να έχουν καλήν ανάπτωση και η μνήμη τους να μείνει αιώνια.

† K.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΛΙΑΤΣΟΣ

Πέθανε στα μέσα του Φεβρουαρίου 1993 και ο αείμνηστος συγχωριανός μας Συνταγματάρχης ε.α. Νικόλαος Κ. Λιάτσος. Σταδιοδόμησε ως μόνιμος στρατιωτικός στο στρατό κι έφθασε κι αυτός στον επίζηλο βαθμό του Συνταγματάρχη. Η χαρά του ήταν το χωριό, στο οποίο τελικά κατά την επιθυμία του και ετάφη. Ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιώνια.

† π. K.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΧΡ. ΛΥΡΑ

Στις 7 Φεβρουαρίου 1993 και άφησε χρόνους και η αείμνηστη Παναγιώτα χήρα του αείμνηστου Χρήστου Λύρα το γένος Στ. Παΐδα. Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό Μας άφησε μνήμη αγαθή και καλό παράδειγμα, σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής. Της ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιώνια.

† π. K.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Δολιανίτης με τα όλα του ο πολυσέβαστος μπαρμπα-Νίκος Πουρνάρας... Έφυγε κι αυτός κι άφησε μεγάλο κενό και στην οικογένειά του και σε όλους μας. Ιδιαίτερα στο αγαπημένο του χωριό τα Δολιανά. Γιάνης και Τάσος Παπαστάθη, Φάνης Χάσους και Νίκος Πουρνάρας, άλλαξαν την όψη του χωριού... Ο μπαρμπα-Νίκος μολονότι δεν επεδίωκε να είναι ο πρώτος σε κάθε καλό έργο του χωριού, όμως ήταν. Πρώτος στις χαρές, στα λυπτηρεά γεγονότα, στα πανηγύρια, στο χορό και στα τραγούδια, πρώτος στην εθελοντική προσωπική έργασία και προπαντός στην ποιότητα τής δουλειάς του. Ήταν ευσεβής και φιλακόλουθος χριστιανός. Πονητικός στους συνανθρώπους του και στοργικός στην οικογένειά του. Με την καλή και στοργική σύζυγό του απέκτησε και καμάρωσε παιδιά κι εγγόνια. Ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιώνια.

† π. K.

ΜΑΡΙΑ ΧΡ. ΠΑΣΠΑΛΑΡΗ

Στην ακμή της ηλικίας της (55 ετών) απέθανε και η καλή και ευσεβαστάτη Πρεσβυτέρα Μαρία σύζυγος του συγχωριανού μας Ιερέα π. Χρήστου Παπατάλαρη (γιος της Καλλιρρόης Ν. Λαΐου). Απέθανε και ετόφη στη Νέα Σμύρνη που διέμενε και όπου από χρόνια εφημερεύει ο σύζυγός της π. Χρήστος (στον Ι. Ναό της Αγίας Φωτεινής). Η αείμνηστη πρεσβυτέρα καταγόταν από τις Παπαδάτες της Αιτωλοακαρνανίας. Ήταν κοσμημένη με πολλές αρετές, υπήρξε άξια πρεσβυτέρα, αλλ' έφυγε πρόωρα. Ανεξερεύνητες π. Χρήστο αι δουλαί του Θεού. Αιωνία η μνήμη της.

† π. K.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Επίσης στις 4 Οκτωβρίου 1992 πέθανε και ηδεύτηκε στο χωριό μας και η Ευφροσύνη χήρα τού Γεωργίου Γιαννακόπουλου το γ. Νικολάου Χολέβα. Ήρθε κι έμεινε νύφη από το Μουζήλο κι έδειξε τον καλύτερο εαυτό της. Δημιούργησε καλή οικογένεια κι έφυγε ήσυχα και ήρεμα, όπως ακριβώς ήταν κασ δά τα χρόνια της ζωής της Ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιώνια

† K.

ΕΛΕΝΗ Κ. ΓΑΒΡΙΛΗ

Στις 11 Ιουνίου φέτος του '93 μόλις πέρασε τα ενενήντα της πέθανε και τάφηκε στο αγαπημένο της χωριό και χωριό μας και η αλησμόνητη Ελένη χήρα του αείμνηστου Κώστα Γαβρίλη το γένος του αείμνηστου πάλι Ευθυμίου Καραντζένη. Ήσυχη, ειρηνική, πονητική, εργατική ήταν τα ιδιαίτερα γνωρίσματά της στην παρούσα ζωή. Με τον αλησμόνητο σύζυγό της που ήταν αντέξιος σε όλα της απέκτησαν έξι παιδιά κι έκαμαν αντίστοιχα έξι ακόμη καλούς και καλές νυφάδες και γαμβρούς. Απ' αυτούς τους ευλογημένους καιροπούς χάρηκε δεκατέσσερα εγγόνια και είκοσι δισέγγονα έφυγε για την άλλη ζωή με την συνήδειση ήσυχη, ότι κι αυτή εξεπλήρωσε το κοινωνικό της χρέος στο ακέραιο. Ευχόμαστε η μνήμη της να μείνει αιώνια.

† π. K.

ΜΑΡΙΑ Κ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟ

Έφυγε ώριμη στην ηλικία και η αείμνηστη συγχωριανή μας Μαρία χήρα Κων/νου Σταθοπούλου, το γένος Στ. Καρύτη. Έφυγε όμως κι αυτή όπως τόσες άλλες (θύματα του απαύσιου πολέμου) πονεμένη για τον δύικο και πρόωρο θάνατο του καλού της σύζυγου. Μετά απ' αυτό το πικρό γεγονός η μόνη παρηγορά της ήταν τα πολλά και καλά παιδιά κι εγγόνια της. Πέθανε ειρηνικά στην αγκαλιά των παιδιών της κι άφησε σε κείνα μεν πλούσια την ευχή της και σε μας την αγαπή ανάμνηση.

† π. K.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΑΘ. ΚΟΥΒΕΛΗ

Την άλλη μέρα από την εκδήμια της αείμνηστης Μαρίας Κ. Σταθοπούλου, στις 4 Απριλίου 1993 μας άφησε χρόνους και η αείμνηστη Ανδρομάχη χήρα Αθαν. Κουβέλη το γένος Δημ. Αναγνωστοπούλου. Ήθελε δυο-τρία σκαλοπάτια ακόμη για να ξεπεράσει τα εκατό της χρόνια. Στο διάστημα αυτό πόσες χαρές και λύπες δεν δοκίμασε; Ο επάρσιος πόλεμος την εκικήθηκε κι αυτή, τη δοκίμασε. Ο επάρσιος πόλεμος την εκικήθηκε κι αυτή, την δοκίμασε όπως δοκιμάζεται ο χρυσός στη φωτιά. Της στέρησε βίαια και πρώωρα τον στοργικό της σύζυγο, τον αξέχαστο χαριτολόγο και τόσο έξυπηρετικό ωπορολαχανοπώλη του χωριού μας. Κι ακόμη της στέρησε και τα καλά της παιδιά Χρήστο και Θύμιο... Αναμήνησε πικρές που την συνόδευσαν μέχρι του τάφου. Παρά ταύτα πάλαιψε μαζί με τ' άλλα της παιδιά κι έκαμε όσο μπόρεσε το χρέος της. Μας άφησε τέλος μνήμη αγαπή κι ευχόμαστε μείνει αιωνία.

† π. Κ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΚΑΡΥΠΗΣ

Αδελφός αγαπητός της αείμνηστης Μαρίας Αραπογιάννη ο Κωνσταντίνος Αλ. Καρύπης που πέθανε στα ξένα. Ξενητεύτηκε μετά τον πόλεμο στην Αμερική. Εκεί δημιουργήθηκε οικογενειακά και επαγγελματικά. Τελικά εκεί και έμεινε. Ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

† π. Κ.

ΕΛΕΝΗ Γ. ΜΑΝΤΖΟΥΤΑ

Πάλαιψε η ατυχής συγχωριανή μας Ελένη χήρα του αδικοχαμένου καλότατου και αξέχαστου Γεωργίου Μαντζούτα, το γένος του σ' οης καλότατου συγχωριανού μας Δημ. Λόρτα με την κακή αρρώστεια και νικήθηκε. Έφυγε πρόωρα από τον κόσμο αυτό άλλα μας άφησε μνήμη αγαθή κι ευλογημένη, σεμνής και ευσεβούς γυναίκας. Ευχόμαστε η μνήμη αυτή να είναι αιωνία.

† π. Κ.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ και ΜΑΡΟΥΛΑ ΤΣΙΩΝΗ

Σε διάστημα ούτε μιας εβδομάδας πέθαναν και τάφηκαν στη Θεσσαλονίκη το αείμνηστο

και πολυαγαπημένο ανδρόγυνο: η Μαρούλα το γένος Ευθυμία Καραντζένη και ο καλός της σύζυγος Θεοδόσης Τσιώνης. Ήσαν και οι δύο τους αφοσιωμένοι ο ένας στον άλλον και κέρδισαν τη ζωή. Δημιούργησαν στη Θεσσαλονίκη που έμεναν μόνιμα και τη δουλειά τους και το νοικοκυριό τους. Ακόμη έκαμπαν και μια λαμπρή κι ευλογημένη οικογένεια που χάριζαν παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Όλα αυτά και όλοι μας τους τιμούν ευχόμαστε η μνήμη τους να είναι αιωνία.

† π. Κ.

ΜΑΡΙΑ ΑΠ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ

Απέθανε στο χωριό μας η συμπαθέστατη συγχωριανή μας Μαρία χήρα του ηρωϊκά φυνευθέντα στον ελληνοϊταλικό πόλεμο τού 1940-1941 και αείμνηστου συγχωριανού μας Αποστόλου Αραπογιάννη, το γένος Αθαν. Καρύπη. Μετά τον ένδοξο θάνατο του σύζυγου της έμεινε πιοτή και αφοσιωμένη στην ιερή μνήμη του με μοναδική συντροφιά την καλή του ανάμνηση. Μας άφησε μνήμη καλή και αγαθή. Ήταν φιλήσυχη γυναίκα και στοιλισμένη με όλες τις αρετές. Αιωνία της η μνήμη.

† π. Κ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Π. ΜΑΚΡΥΤΙΑΝΗΣ

Κι άλλο πένθιμο μήνυμα πήραμε από τη μακρινή Αμερική. Πέθανε εκεί στην ακμή της ηλικίας του ο αγαπητός συγχωριανός μας Χαράλαμπος Π. Μακρυτιάνης. Καλός και άξιος. Έφερε με τιμή το όνομα του αείμνηστου εφημέριου του χωριού μας Παπα-Χαράλαμπου. Ο ξαφνικός θάνατος μάζεψε πολλούς συγχωριανούς μας, μεταξύ των οποίων και οιδιο ιερείς μας ο π. Μιχαήλ Δ. Βαστάκης και ο γαμβρός π. Ρήγας Αλεξούδης. Ο π. Μιχαήλ στην εξόδια. Ακολούθια του τον χαιρέτησε και ως εκπρόσωπος του Συνδέσμου μας. Ο αείμνηστος Χαράλαμπος και ως οικογενειάρχης, και ως φύλος και ως επαγγελματίας άφησε καλό όνομα. Σταδιοδρόμησε στην πολιτεία Φλώρενς της Νότιας Καρολίνας και το πέρασμά του από κει θα μείνει αξέχαστο. Αιωνία του η μνήμη.

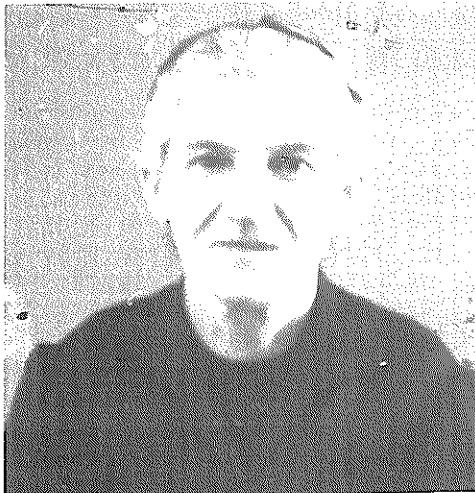
† π. Κ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΡ. ΠΑΣΠΑΛΑΡΗ

Πέθανε στην Αθήνα η καλή μας συγχωριανή, όπου τάφηκε, Καλλιόπη χήρα τού Γεργ.

Πασπαλάρη το γεν. Ι. Μαντζούτα. Η μακαρίτισσα πάλαιψε με την τίμια χηρεία της, πάλαιψε να τακτοποιήσει τα παιδιά της, και ιδιαίτερα στον καιρό της κατοχής πάλευε, σαν μοδίστρα που ήταν, να μετατρέψει τα εναπομείναντα σεντόνια και τραπεζομάνδυλα σε φουστάνια, πουκάμισα και παντελόνια. Και σε μένα ένα τραπεζομάνδυλο το έκαμε παντελόνι... Ας έχει καλή ανάπταση η ψυχή της και σε μας να μείνει αιωνία η μνήμη της.

† π. K.

ΕΛΕΝΗ Ι. ΚΑΛΥΒΙΩΤΗ

Πάει και η αγαπητή Ελένη... Γερή ήταν και καλή και νέα, αλλ' όταν έρθει η κακιά αρρώστεια όλα τα αφανίζει. Έτσι έφυγε πρόωρα. Έφυγε και άδησε τους δικούς της και όλο το χωριό να κλαίνε. Στο χωριό μας ήθελε από το χωριό 'Άγιο Νικόλαος (Λάσπη) πολύ μικρό παιδί. Ανήκε στην οικογένεια του μακαρίτη Αθ. Αναστασόπουλου, αλλά υιοθετήθηκε από το ευσεβέστατο ξευγάρι του χωριού μας Σεραφείν και 'Ολγας Χονδρού, που το φρόντισε με πολύ στοργή και ευγνωμοσύνη. Όταν μεγάλωσε πήρε σύζυγο τον άξιο και αγαπητό μας

Γιάννη Καλυβιώτη και δημιούργησε μαζί του λαμπρή κι ευλογημένη οικογένεια, αλλά ευχόμαστε να μείνει η μνήμη της αιωνία.

† π. K.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΧΑΣΚΟΣ

Έφυγε κι ο μπαριμπα Νίκος κι αναπαύθηκε από τους κόπους και πόνους της παρούσας ζωής. Τον τελευταίο καιρό που ήταν άρρωστος και νοσηλεύόταν στο Νοσοκομείο του Καρπενησού τον είδα πολλές φορές. Τον περιποιήθηκαν οι γιατροί, και οι Αδελφές - Νοσοκόμες. Τον περιποιήθηκαν ιδιαίτερα τα παιδιά του, αλλά το μήνυμα του Ουρανού φαινόταν ότι τον καλούσε για κει... κι εύφυγε πριν λίγες μέρες.

Έζησε στη ζωή με τίμιο αγώνα. Δημιούργησε οικογένεια, απέκτησε παιδιά, εγγόνια και δισεγγόνια κι έφυγε γεμάτος από ημέρες και χρόνια. Τον ευχόμαστε να έχει καλή ανάπταση η ψυχή του και η μνήμη του να μείνει αιωνία.

† π. K.

